

Upoznajte Muldera i Scully, agente FBI-a. Najtvrdoglavijeg agenta, i agenticu čiji je zadatak da ga drži na uzdi. Njihov zadatak: istraživati najmračnije neriješene tajne današnje Amerike: piromane, demone u čelijama smrti, pobješnjele Sasquatche, invazija vanzemaljaca. Slučajeve koje Biro želi riješiti tiho i brzo, prije nego javnost sazna što se stvarno događa. I uspaniči se. Slučajeve označene slovom "X".

GOBLIN (goblin) m. Zastrašujući vilenjak ili čudovište neprijateljski raspoloženo prema ljudima.

Sinonimi GOBLIN, GNOM, GREMLIN, odnose se na nestvarna bića koja ljude smatraju svojim neprijateljima. GOBLIN je demon bilo koje veličine, ljudskog ili životinjskog oblića, za kojega se pretpostavlja da zlostavlja, napada, čak i muči ljudska bića. GNOMI SU maleni stvorovi, čuvari rudnika i zakopanog blaga. Neprijatelji su ljudima, te ih plaše uzrokujući nesreće i nevolje. GREMLINI su nevidljivi stvorovi za koje vojni letači iz Drugog svjetskog rata tvrde da su uzrokovali svakovrsne nevolje i kvarove na zrakoplovima. (Op. prev.)

Te je noći taverna bila prepuna sablasti.

Grady Pierce mogao ih je osjetiti, ali nije pretjerano mario, sve dok je pipničar točio.

Sablasti su potjecale iz davnih dana, kada su mladi vojnici, većinom unovačeni, gotovo svakodnevno dotjecali u Fort Dix kako bi prošli osnovnu obuku, preplašeni ili umišljeni, koje su instruktori tvrdih lica i tvrdih očiju koji su rijetko govorili tiše od urlanja, svojim glasovima izbacivali iz sjedišta. Preplašeni su postajali prestravljeni, umišljeni su ubrzo gubili svoju sigurnost bilo je očevidno da, od trenutka kada su im obrijali glave, to neće biti film u tehni koloru s Johnom Wayneom u glavnoj ulozi. To je bilo stvarno. Bila je to stvarna Vojska.

A postojala je i velika mogućnost da idu nekamo poginuti. Grady je to trebao znati; i sam ih je obučio dovoljno. Ipak, to su bila prošla vremena.

Sada je bilo sada, i, k vragu ukoliko su sablasti dječaka koji se nikada nisu vratili željele ponovno stati iza njega te zatražiti da ih ponovno podučí, ovaj puta kako treba, pa, k vragu, to nije bio njegov problem.

Tijekom takvih dana pretežno se opijao, bio je jako dobar u tome.

Sjedio je na svojoj stolici, obješenih koščatih ramena, ruke je držao sklopljene na šanku, činilo se kao da moli prije podizanja čaše.

Njegovo lice, pod većinom posivjelom četkom od kose, bilo je sastavljeno od samih kuteva, oštih, s tamnim sjenama; bio je odjeven u iznošene hlače ovješene oko struka, preveliku terensku jaknu poderanu na jednom ramenu, te čizme toliko izlizane da je pod tabanima mogao osjetiti oblutke. Sa svojega mjesta na kraju šanka gledao je na desetak izgrebanih stolova od tamnog drveta, pola tuceta tamnih odjeljaka pored zida, dvadesetak gostiju nagnutih nad svojim

pićima. Mjesto je obično bilo nešto nalik ludnici u kojoj svi urlaju, ispunjeno ne uvijek dobrodušnim raspravama o Giantsima i Phillisima, o 76icama, o vladi. Waylon Jennings zavijao bi iz džuboksa, utakmica na televizoru pričvršćenom o zid, a ispod njega, umirujući zvuk bilijarskih kugli sa stola, lebdeće zelenilo svjetiljke nad stolom. Čak bi se u taverni pronašlo i nekoliko noćnih dama, družile bi se, ne uvijek u potrazi za poslom.

Nije loše, pomislio je, nakratko se osmjehnuvši; većina današnjih cura ima previše zuba a premalo pojave.

Ipak, noćas je mjesto izgledalo prilično jadno.

Kišilo je čitav dan, da bi sa sumrakom pala gusta magla. Čak se i temperatura podigla, ispunjavajući uličice i prolaze gustom nemirnom maglom. Bio je travanj, gotovo svibanj, iako je sve djelovalo poput vremena u studenom. Pogledao je na sat, ponoć je prošla prije tek nekoliko minuta, i protrljao oči koščatim zglobovima šake. Vrijeme za posljednju rundu prije povratka ne bi li izišao na put dok ga je još kadar pronaći.

Posegao je za čašom, jedna kocka leda i Jack Daniels do polovice čaše. Namrštio se i maknuo ruku. Mogao se zakleti da je samo trenutak prije čaša bila puna. O, gadnije je nego što sam mislio. Ponovno je posegao za čašom.

Siguran si? Aaron Noel, s više mišića nego bi i jedan čovjek trebao imati i još uvijek biti sposoban pokretati se, prebacio je barski ručnik preko ramena, te se naslonio na policu nasuprot zadimljenom zrcalu. Bijela majica bila je pripijena, odrezanih rukava kako bi mu nadlaktice dobile nešto mjesta. Bio je mlad čovjek s izgledom osobe koja je proživjela jedan život previše. Ne žalim se, Grady, ali, bez uvrede, noćas te ne vodim kući

Grady se iskesio. Postao si mi supruga?

Ne. Ipak, vrijeme je ogavno, zar ne? A svaki put kada je vrijeme ogavno padneš u crnjake, obroljaš se na mrtvo, obeznaniš, a ja tvoj leš moram vući do one rupe koju nazivaš kućom. Zatresao je glavom. Nema šanse. Noćas, ne. Podigao je obrve. Kada završim idem na dogovor. Grady je bacio pogled kroz prozor pored izlaznih vrata. U neonskom je osvjetljenju vidio maglicu, mračnu ulicu, puste izloge na suprotnoj strani.

Pa? upitao je šanker, glavom pokazujući prema poluispražnjenoj čaši. Grady se ispravio, povukao se za ušku i uštupnuo obraze. Bio je to njegov stari trik kojim je ispitivao je li dovoljno otupio da može otići kući i zaspati ne sanjajući svoje proklete snove. Naravno, nije bio, ali nije bio dovoljno pijan usprotiviti se čovjeku koji bi mu malim prstom mogao slomiti kralješnicu.

Ipak, Noel je uistinu bio dobar prema njemu. Tijekom posljednjih petnaest godina ne jednom je spriječio Gradija da se uvali u tučnjave

koje su ga lako mogle pretvoriti u jednu od njegovih sablasti. Nije znao zašto mladić mari za njega; jednostavno, bilo je tako.

Pozorno je promotrio svoju čašu, namrštio se zbog želuca prepunog kiseline, te rekao rezigniranim uzdahom: Ah, k vragu i s time. Aaron se složio.

Grady je skliznuo sa stolca te se lijevom rukom pridržao za šank čekajući dok ne uspostavi ravnotežu. Kada mu se učinilo da bi mogao hodati, a da to ne nalikuje šetnji parobrodom usred oluje, pozdravio je šankera i pored čaše položio novčanicu. Vidimo se, rekao je.

Kako ti kažeš, rekao je šanker. Samo stigni kući i naspavaj se. Kada je pogledao preko ramena, Aaron je već pričao s novim gostom za šankom. Gospodo, laku noć, glasno je pozdravio i izišao, smijući se na što je nekolicina naglo podigla glave i razrogačila oči, kao da ih je upravo izbacio iz drijemeža. Čim su se vrata zatvorila za njim, smijeh se prometnuo u grč kašlja, tjerajući ga da se nasloni na cigleni zid i pričekava da napad prođe.

Isuse, promrmljao je, nadlanicom brišući usta. Ostavi piće, ostavi cigarete, prije nego te netko pronade u prokletom jarku.

Zastao je na uglu, prešao je cestu i pošao ulicom, držeći se blizu zatvorenim prodavaonicama, praznih radnji s daskama na prozorima, te je odlučio da mu je konačno i zauvijek dosta ovog grada. Kako je vlada prestajala Dixu dodjeljivati zadaće, stanovnici su pakirali i odlazili, nitko nije dolazio umjesto njih. U materinu, ako se već namjeravao opiti do smrti, to je mogao činiti i u nekom ljepšem krajobrazu, na Floridi ili nekom sličnom mjestu, gdje je veći dio godine bilo toplo.

Štucnuo je, pljunuo na pločnik, te glasno podrignuo.

S druge strane, svake proklete noći odlučio je učiniti isto, i nije se pomakao.

Jebena Vojska.

Prestar si, druže, ne trebamo te više. Uzmi mirovinu i gubi se, stari prdonjo. Ponovno je podrignuo, pljunuo, i ozbiljno razmotrio mogućnost povratka Barneyu na oproštajnu piće. To bi ih, bez sumnje, potreslo.

Pola uličnog bloka dalje zaustavio se, prokleo samoga sebe i nastavio teturati niz ulicu. Pločnik je bio poput crnog zrcala, ulična rasvjeta i neonske svjetiljke blještale su i titrale u lokvicama. Nije bilo ničega osim malenih radnji i ureda, iz daljine se nazirala treptava ambra semafora.

Osvrnuo se. Čitava je ulica bila pusta. Ništa se nije micalo, samo krpice magle. Plašiš samoga sebe, budalo; riješi se toga.

Ispravio je ramena, izravnao kičmu, prešao cestu. Još dva ulična bloka, lijevo, desno, i naći će se u ofucanom apartmanskome naselju u kojem je proveo većinu vremena od trenutka izlaska iz vojske.

Prokleta je mjesto mogao pronaći zavezanih očiju.

Ponovno se osvrnuo, misleći da ga možda slijedi netko iz taverne. Kraj bloka, okrenuo se. K vragu, tamo je bio netko. Nije čuo zvuk koraka koliko je osjećao nečiju nazočnost. Samo osjećaj. Uvjerenost kako nije sam. Dobro je poznavao taj osjećaj gotovo ga je bio otjerao u ludilo, tamo prijeko u prašumi, saznanje da je protivnik među drvećem, da promatra, čeka s prstom na obaraču. Hej! zazvao je, sretan što čuje zvuk svojega glasa, ipak priželjkujući da toliko ne odjekuje.

Ništa.

Ne, ipak je bilo nečega.

Jebi ga, pomislio je, okrećući se, prezrivo odmahnuvši rukom; ne trebam otežavati situaciju.

Ukoliko je to još jedan pijanac, to ga nije bilo briga; ukoliko je neki balavac tragao za žrtvom da je na brzinu opljačka, nije mario ni za njega, budući da nije imao ništa vrijedno pljačke.

Kada je došao do kraja bloka, nije mogao izdržati; morao je pogledati.

Ništa.

Ništa, uopće ništa.

Nagli ga je povjetarac udario u lice i natjerao da stisne oči, te je kroz stisnute kapke ugledao nešto što se micalo na ulazu u uski prolaz, tridesetak stopa iza njega.

Hej, proklet bio! Nije bilo odgovora. To ga je razjarilo.

Dovoljno gadno što ga je Vojska sasvim razjebala, još gore, nije bio kadar otići iz tog prokletog mjesta i ostaviti svoje sablasti za sobom, a sada ga je neki prokleti propalitet zezao u zdrav mozak.

Izvukao je ruke iz džepova i pošao natrag, disao je sporo, dubokim udasima, puštao je bijes da postupno raste umjesto da eksplodira.

Kurvin sine!

Nitko nije odgovorio.

Ništa se nije pomaklo.

Do trenutka kada je stigao do prolaza bio je u potpunosti pripravan za borbu, stao je na ulaz, šake je upro o bokove.

Mali, bi li izišao otamo?

Uzdah; možda povjetarac, možda i ne.

Nije mogao vidjeti dalje od pet stopa u dubinu prolaza ciglene trokatnice s obje strane, dvije olupane kante za smeće slijeva, papiri na tlu, lagano su treperili kada je povjetarac ponovno zapuhao.

Nije bio sasvim siguran, ali je vjerovao da je prolaz zapravo slijepa uličica, što je značilo da pizdek ne ide nikamo, sve dok bude stajao na izlazu. Pitanje je bilo, kako će ovo izgurati do kraja?

Zakoračio je u uličicu, začuo je disanje.

Sporo, odmjereno; netko se upinjao i trudio biti nečujan.

To nije imalo smisla. Da se itko tamo bio skrio, Grady ga je morao čuti kako se mota unaokolo. Morao ga je čuti. Na tlu je bilo previše

otpadaka, previše vode. Vlastiti mu je korak zazvučao poput puščanog praska. Disanje je zazvučalo izbliza.

Nemam vremena za ovakve gluposti, promrmljao je i okrenuo se. I ugledao ruku koja je izvirala iz ciglenoga zida njemu zdesna. Ruku i šaku sa sječivom.

Znao je što je; Bog zna da ga je sam upotrijebio desetine puta.

Također je znao koliko je sječivo oštro.

Jedva je osjetio kako mu prelazi preko grkljana.

Umalo je uspio izići na ulicu prije nego su ga izdala koljena, te se svalio leđima prema zidu, zagledavši se klizeći prema tlu u ruku, u šaku, u bajunet, u noge raširene pred njim. Jebena sablasti, prošaptao je.

Nije točno netko je odgovorio. Starče, nisi sasvim u pravu.

U tome je trenutku Grady osjetio plamen oko vrata, toplinu koja je preplavljivala njegova prsa, otpatke iza sebe, maglu koja je obavijala njegovo lice.

U tome je trenutku ugledao lice stvora koji ga je ubio.

Poslijepodne je bilo ugodno toplo, nebo oštre modrine i bez oblaka. Zvuci prometa četvrtkom bili su prigušeni netom razlistalim drvećem, iako na trešnjevima svi pupoljci još nisu izbili. Kod Jeffersonovog mauzoleja bilo je tek nekoliko turista, većinom postarijih ljudi s fotoaparatom oko vrata, ili kamkorderima u rukama, kretali su se polagano, imali su vremena. Nekoliko je joggera trčalo uz rub Tidal bazena; dva čamca na vesla klizila su površinom vode, očevidno u nekoj vrsti smušene, ne pretjerano poštene utrke. Upravo je zato kada se trebao prepustiti razmišljanju, Fox Mulder birao to mjesto radije nego neka druga. Mogao je na stepeništu nesmetan sjediti postrance, bez obveze slušanja beskrajno izdosađenih turističkih vodiča koji su klepetali poput robota, ili školske djece koja su se smijala i natjeravala uokolo, ili bilo kojeg drugog vida ludnice koju su stvarali Stari Abe i Washingtonov spomenik. Njegov tamnomodri sako ležao je složen na mramornoj stepenici pored njega. Kravatu je opustio, otkopčao ovratnik košulje. Za svoje godine djelovao je daleko mlađe, lice mu još nije bilo izborano, smeđa kosa malo raskuštrana lakim povjetarcem koji je klizio nad vodom. Onima koji su se potrudili pogledati prema njemu, pretpostavljao je, djeluje poput nekakvog akademika. S time je mogao živjeti.

Gotovo je završio svoj sendvič, plastična čaša sode bila je gotovo ispražnjena, i tada je ugledao visokog čovjeka u tamnosmeđem odijelu koji je hodao uz rub bazena, promatrajući prolaznike kao da očekuje da će ugledati nekoga poznatoga. Mulder je pogledom preletio s kraja

na kraj, ali mu je bilo nemoguće neprimjećeno zamaći iza zgrade ili među drveće. Hej! viknuo je čovjek, ugledavši ga i mahnuvši mu.

Mulder se pristojno osmjehnuo, ali nije ustao.

To mu nije bilo potrebno na ovako lijep dan. Trebao je svoj sendvič, svoju čašu sode iako bi više volio hladno pivo iz boce, po mogućnosti zasjesti u odjeljak kod Ripleya u Alexandriji i možda onu nisku brinetu tamo prijeko, koja je lagano kružila na koturaljkama, sa slušalicama iz Walk mana obješenoga o pojasu. Pretpostavljao je da je održavanje ravnoteže uvelike nalik onome na klizaljkama; činilo mu se da je princip isti. Ne da je bio toliko dobar u vrijeme kada su koturaljke imale kotačiće na rubovima, dapače, više je vremena proveo na stražnjici nego postizući velike brzine.

Klizačica je naglo skrenula, trepnuo je, u tom trenutku shvaćajući koliko je njezina put tamna, te koliko su pripijeni njezina majica i crveni satenski šorts. Tada mu je sjenka zaklonila pogled. Bio je to crvenokosi.

Muldere, progovorio je čovjek, stojeći dvije stepenice pod njim, cerekajući se poput idiota, u koju si vražju mater nestao?

Upravo ovamo, Hank.

Specijalni agent Hank Webber zagledao se iznad Mulderove glave prema suncem obasjanom spomeniku Thomasu Jeffersonu, koji je stajao na vrhu kupole. Namrštio se zbunjeno, a kada je taj izraz lica nestao. Nikada prije nisam bio ovdje, shvaćaš? Zatresao je glavom, te rukom prošao kroz tamnocrvenu kosu. Zašto dolaziš upravo ovamo? Mulder je slegao ramenima Lijepo je. Mirno. Progovorio je dubljim glasom. I nisu uredske prostorije.

Webber nije shvatio skriveno značenje. Pa, jesi li čuo što je pristiglo? Mulder ga je samo promatrao.

Ah, mladi se čovjek bespomoćno osmjehnuo. Oprosti. Naravno, nisi mogao saznati. Bio si ovdje.

Hank, tvoja moć rasuđivanja uvijek me je iskreno potresala.

Osmjehnuo se zbunjenosti mlađeg čovjeka koji mu je pokretima pokazivao da je riječ o neukusnoj šali.

Hank je bio dobar čovjek, ali ga je Mulder s vremena na vrijeme smatrao glupim kao noć. Saznati što?

Helevito.

Polagano se uspravio, u trenutku je zaboravio ručak. Što je s njim? Ulovili su ga.

Nije znao treba li se smijati, veseliti, pobjedničkim plesom zaprepastiti ovog mladića, ili igrati po Biroovim pravilima i reagirati samo kimanjem glave, kao da ishod tromjesečnog lova na otmičara nikada nije dolazio u sumnju, poglavito od trenutka kada je spašeno oteto dijete. Odlučio je još jednom zagristi svoj sendvič. Webber je palac zakačio za pojas.

Da. Prije manje od dva sata. Mulderu, ispravno si procijenio. Postavili su zasjedu u rođakovoj kući u Biloxiju, i kao naručen, jutros je sasvim sam ušetao tamo. Veći dio noći proveo je na jednom od onih riječnih brodova kockarnica, na ruletu je spiskao gotovo polovicu svote koju su mu isplatili. Veći dio ostaloga očividno je završio kod neke plavuše. Nasmijao se i zatresao glavom. Čuo sam da je prvo što je izjavio bilo: Znao sam, trebao sam igrati trideset šest i crveno. Kimnuo je glavom. Mulder je još jednom zagrizao, otpio gutljaj i čekao.

I tako to. Webber je škiljio dok je ponovno pogledom prelazio preko spomenika. Kvartet brbljavih opatica prošao je pored njih, nasmješile su mu se, smješile su se i Mulderu.

Koturaljkašica je nestala, ne uputivši im niti jednog pogleda.

Webber je šmrknuo i počeo se igrati svojom kravatom. I tako to. Hank, ja trenutno ručam. Uživam u svježem zraku, suncu... a posebno uživam u miru i tišini koja je posljedica povremenog izbjivanja iz Biroa. Ne znam što želiš od mene čuti.

Mlađi čovjek izgledao je zaprepašten. Pa, da nije bilo tebe, nikada ga ne bi ulovili, nije li tako? Mislim, nitko drugi nije zamijetio njegovu ovisnost o kockanju, točno? Nitko drugi nije znao za njegovog rođaka. I tako... Raširio je ruke. Nisi zadovoljan?

Neizmjereno ozaren, odgovorio je hladno.

Istoga se trena pokajao jer je Webberov izraz lica odavao razočaranje mladosti. Znao je da je mladić vjerovao kako je svaki upad u stan pravičan, svako uhićenje povod slavlju, svaki kriminalac, sitan ili krupan, strpan iza rešetaka razlog za svečani bal. Ono o čemu nije razmišljao, da između prvog, četvrtog, pedesetog i milijuntog uhićenja uvijek postoji ushićenje. Uvijek. I osjećaj da je jedan od loših momaka konačno izgubio igru.

Ipak, dobri agenti, oni najbolji, nikada nisu zaboravljali da na udaljenom kraju svega tog ushita uvijek postoji netko slijedeći koji čeka u redu. Nikada nisu završavali. Jednostavno, kraj se nije nazirao. Ta je činjenica povremeno pretvarala savršeno dobrog agenta u cinika koji je griješio. A to ga je ponekad odvelo u smrt.

Mulder nije želio da se to dogodi i njemu. Imao je toliko toga učiniti. Čekalo ga je još toliko toga nedovršenoga.

Također, još nije završio ručak, a na radnom stolu čekalo ga je pet drugih dosjea svaki u svojem posebnom stupnju istrage. Niti na jednom od slučajeva nije bio glavni agent, ali ako bi ga zamolili da malo pogleda, da vidi bi li mogao zamijetiti nešto što je drugima promaknulo, ne bi odbio.

U tome je bio dobar; vrlo dobar, ukoliko bi se obratila pozornost na uredske priče. On to nije tako gledao. To je za njega jednostavno bio njegov posao, i nikada se nije trudio da ga analizira.

Kada je mladić poprimio izgled nekoga tko će toga trena zavrištati ili briznuti u plač, Mulder je progutao zalogaj, prstom dotakao bradu i

rekao: Hank, ako me sjećanje ne vara, ti si onaj koji je ukazao na povezanost s Biloxijem. Mi svi smo je previdjeli. Ti si je vidio. Webber je pocrvenio.

On nije mogao povjerovati mali je uistinu pocrvenio, pognuo glavu, cipelom je strugao po stepenici. Mulder je odlučio da, ukoliko mali izjavi A, joj, da bi trebao biti ustrijeljen istog trena.

Hvala, rekao je umjesto toga, boreći se da se ne nakesi. Pa... to mi puno znači. Male geste rukama. Nisam te mislio smetati, ali... Ponovno gesta. Mislio sam da si htio znati.

I jesam. Stvarno. Hvala ti.

I tako to. Webber je zakoračio okrenut leđima, te se umalo sapleo na stepenicama. Pa, mislim da idem natrag. Dobro. Ti ćeš...

Mulder je podigao ostatke sendviča.

Da. Točno. Mahnuo je rukom, posegao u džep sakoa, izvukao sunčane naočale te ih stavio.

Toga trena nestalo je dječaka koji se zvao Hank Webber. Toga je trena postao čovjek u odijelu pretamnog za vrijeme, sa sunčanim naočalama pretamnim za sunce koje je sjalo. Odjednom je prestao biti dijelom krajobraza. Čak ga niti znak Biroa na leđima ne bi jasnije označio agentom FBIa. Dok se Webber gotovo marširajući udaljavao, Mulder se osmjehnuo za sebe te sodom isprao ostatak ručka. Tada se osvrnuo, zapravo ne primjećujući ništa osobito, zatim je kažiprstom podigao svoj sako, prebacio ga preko ramena te krenuo prema mauzoleju.

Sviđalo mu se tamo, posebice sada, kada u blizini nije bilo nikoga.

Mjesto nije nalikovalo katedrali, kao što je bilo ozračje počivališta Staroga Abea, ipak, osjećao je jednako strahopoštovanje pred čovjekom koji je stajao pred njim. Jefferson nije bio božanstvo. I on je griješio. Iako, te su greške njegova dostignuća činile još većima.

Na tome je mjestu rado rješavao zagonetke, slijedeći zavojite staze misli tamo kamo su ga vodile, možda s potajnom nadom da će se genij trećeg predsjednika nekako prilijepiti i za njega.

U unutrašnjost do njega nije dopirala prometna buka, turisti, ništa osim zvuka njegovih cipela na ulaštenom mramornom podu.

Predmet današnjeg razmišljanja bio je slučaj u Lousiani koji je uključivao najmanje jedno brutalno umorstvo, usred dana opljačkanih 25 000\$, te svjedoke koji su se kleli na svaku im podastrijetu Bibliju da je počinitelj jednostavno ispario. Usred cirkuske arene. Odjeven u klauna skitnicu.

Nagoni su mu djelovali poprilično pouzdano. Ovaj su mu put govorili kako slučaj nema nikakvih dodirnih točaka s Dosjeima X, slučajevima za koje se specijalizirao, koji su u sebi imali neki tračak neobičnoga, neobjašnjivog.

Paranormalnoga.

Slučajevi nad kojima bi se Biro obično službeno namrštio, ali ih nije mogao uvijek odbacivati.

Upravo stoga su ga uputili u ovaj slučaj. Takvi su slučajevi, sviđalo se to njegovim nadređenima ili ne, obično bili njegova specijalnost.

Louisiana jednostavno nije odisala karakterističnim mirisom Dosjea X. Ipak, postojala je mogućnost da griješi. To mu se ne bi dogodilo prvi put. Njegova stalna partnerica, Dana Scully, to mu je često ponavljala, te joj je predložio da tiska kartice s natpisom: Mulder, ovo je jedan običan slučaj, samo malo uvrnutiji; nepotrebno je uvoditi vanzemaljce, čudovišta i NLO-e.

Kad god bi on počeo razmatrati mogućnost da nepoznanica X predstavlja nešto vrijedno njihovog dubljeg uvida, ona mu je trebala pružiti karticu ili mu je pak prikucati na čelo, te nastaviti s istragom. Ona to nije smatrala zabavnim.

Osim zakucavanja, naravno.

Ipak, tijekom prošlih istraga bio je dovoljno često u pravu, samo što je bila previše tvrdoglava da to prizna.

Njegova trenutna bojazan, koja ga je uvijek držala na oprezu, bila je da će bezglavo uletjeti u svaki slučaj s mogućim »uvrnutostima«, te time izazvati gnjev pretpostavljenih, koji bi za sobom povlačio zatvaranje Odjela X dosjea. To se već jednom bilo dogodilo. Nije htio da se to ponovi.

Naročito ne sada kada je bio toliko blizu konačnom dokazu da Zemlja nije usamljena... toliko blizu...

Nekima i preblizu.

Drugi su to nazivali paranojom; on je to jednostavno smatrao zaštitom zaleđa. Ne od noža. Od britve.

Činjenica da je pokušavao proširiti ili improvizirati službenim Biroovim postupcima nije mu stvorila veći broj utjecajnih prijatelja.

Ponovno utemeljenje Odjela predstavljalo je čistu sreću. Ipak, nije slavio.

Samo je obavljao svoj posao.

Tražio.

Uvijek tragao.

Pratio krivudave stazice.

Odšetao je do stražnje strane kipa, prstima je prelazio po mramornom postolju. Ono što je trenutno htio utvrditi bilo je samo to da je slučaj iz Louisiane samo nesvakidašnji, i ništa više od toga.

Morao je biti siguran da nije u tolikoj mjeri bez nade da vidi samo ono što želi, a ne prave činjenice.

To nije bilo lako tijekom ovih dana, kada je bio toliko blizu. Prokleta blizu.

Zakoračio je u natrag oblačeći sako te podigao pogled prema predsjedniku, tamnoj, sjajnoj bronci, nadvijenoj nad njim.

Što ti misliš? tiho je rekao. Kupio si to glupo mjesto, dakle, ima li čega tamo? Ruka mu je zgrabila rame.

Kada se pokušao okrenuti, zahvat je očvrsnuo, nalažući mu da ostane tamo gdje je.

U trenu mu se grlo osušilo, ali je učinio ono što mu je bilo naređeno. Nije bio preplašen, samo zabrinut.

Polako je spustio glavu kako mu se vrat ne bi ukočio. Ruka se nije pomaknula, niti se stisak ublažio. Dakle? blago je upitao.

Metvica; nanjušio je losion ili kolonjsku vodu s jedva primjetnim mirisom metvice, osjetio je toplinu sunca upijenu u odjeću, kao da je netko dugo hodao da bi došao do njega. Ruka je bila snažna, ali je nije mogao vidjeti a da ne okrene glavu. Gospodine Mulder. Glas blag, ne predubok.

Kimnuo je. Bio je strpljiv. Iako, ne i uvijek; njegov karakter i temperament teško su podnosili kratke povodce. Pokušao je namjestiti rame, ali ga prsti nisu puštali. Louisiana, progovorio je glas, ponešto se stišavajući, što mu je govorilo da je čovjek okrenuo glavu. Nije ono čemu se nadate, ali ne smijete je zanemariti. Mogu li upitati tko ste? Još uvijek blag, još uvijek smiren.

Ne.

Mogu li upitati...

Ne.

Stisak je ojačao, pritišćući živac što je Muldera natjeralo da na trenutak zatvori oči. Kimnuo je, jednom. Shvatio je zaveži, ne pitaj, obrati pozornost. Izvana su se približavali glasovi djeca, za promjenu nešto uljuđeno, ne divlje. Začula se automobilska truba.

Gospodine Mulder, činjenica je da ponovno pokretanje vašeg Odjela ne znači da više nema onih koji bi željeli da vas uklone. Zauvijek.

Šuštanje tkanine, glas se približio, oštar šapat u njegovom lijevom uhu. Gospodine Mulder, još uvijek niste zaštićeni, ali jednako tako, niste ni okovani. Zapamtite to. Morat ćete. Stisak je ponovno ojačao, naglo, upravo u trenutku kada su glasovi prodrli u unutrašnjost mauzoleja i kada se začula jeka. Oči su mu se trenutačno ispunile suzama, koljena su mu zaklecala kada je tiho vrisnuo. Zamah rukom nije mogao spriječiti da, padajući, čelom lupi o podnožje. Samo nekoliko sekundi kasnije, kada mu se vid razbistrio, i kada je s grimasom na licu pogledao u desno, jedino stvorenje koje je ugledao bila je djevojčica s kornetom sladoleda, pletenicama i jarko modrom vestom.

Gospodine, jeste li dobro? upitala je, ližući sladoled. Pažljivo je dodirnuo rame, progutao je psovku, duboko udišući uspio je kimnuti glavom. Iza djevojčice pojavila se žena, nježno je odvodeći. Gospodine, treba li vam pomoći?

Podigao je pogled prema njoj i osmjehnuo se. Samo mala vrtoglavica, to je sve. Rukom se odupro o podnožje spomenika, to ga je podiglo na

noge. Žena i djevojčica, te još otprilike desetak njih, zabrinuto su uzmakle kada se pokrenuo. Hvala, rekao je ženi. Ona je uljudno kimnula.

Izišao je van.

Povjetarac mu je napao kosu na čelu, odsutno ju je zabacio dok je oblačio sako. Rame ga je boljelo, ali je to jedva zamjećivao. Ono što je zamijetio bio je ledeni dah na svome potiljku.

Tko god bio taj čovjek, nije prijetio, ali nije niti obećavao.

Prvi put nakon dugo vremena osjetio je sitan žalac uzbuđenja koji mu je govorio da je lovna sezona ponovno otvorena.

Nije išao u lov na zločince.

Lovio je istinu.

Kaplara Franka Ulmana umaralo je ležanje u krevetu. Leđa su ga boljela, guzica mu se ukočila, noge su mu odumrle. Jedino mu je glava bila živa, vjerovao je da će mu i ona otpasti ukoliko još jednom prebroji rupice na stropu. Bez sumnje, bio je to neprikladan način za provod subotom uvečer. Ono što je čitavu situaciju pogoršavalo bila je činjenica da je bio ovdje zbog svoje gluposti. Bio je uistinu glup. Sve što je sinoć htio bila je mirna runda pića, pronaći neko društvo, njegova stalna djevojka te je noći radila, te da se drugo jutro probudi bistre glave. Uistinu, ništa previše. Dakle, izmolio je propusnicu od narednika, nije se pretjerano namučio, navukao civilku, te ulovio prijevoz do Marvillea u društvu dvojice pročelavih časnika straže koji su čitavim putem proklinjali neodlučnost Ministarstva obrane u pitanju da li zatvoriti Dix ili ne. Ostavili su ga pred Barnijevom tavernom.

Ušao je i naručio piće, kratko porazgovarao s mišićavim pipničarom, pogledao nekoliko ubacivanja lopte, baseball utakmica na programu, igrali su Phillisi, prisluškiavao neuobičajeno glasnu gomilu koja je razglabala o tome kako je starom Gradiju netko prošlog vikenda prerezao grkljan.

Sramota. Na neki način volio je starog prdonju, povremeno bi mu platio piće, volio je slušati njegove priče. Grady ga je zvao »Sal«, jer, govorio je, Frankie slični nekom starom glumcu koji se zvao Sal Mineo. Nakon nekog vremena Frankie ga se više nije trudio ispravljati.

Ukoliko stari misli da on nalikuje filmskoj zvijezdi, to mu nije pravilo probleme.

Sada je Grady bio mrtav, također i Sal. Šteta.

Još jedna runda, još jedno ubacivanje, tada je počinio prvu pogrešku; pokušao je pokupiti žensku koja je sama sjedila za stolom u dnu. U sumračnoj taverni nije izgledala loše, a on nije imao namjeru biti

probirljiv. Angie nije bila u taverni, on jest. Kao i uvijek. Bila je to pogreška budući da prokleta droca nije htjela da joj se netko uvaljuje, prilično glasno je to izjavila kao odgovor na njegova navaljivanja, te konačno predložila da putem kući do svoje mame izvede nekolicinu glupih i potpuno neprirodnih seksualnih čina na samome sebi. Druga pogreška bila je što je bacio dvadeseticu na stol pred nju, te izjavio da, ili neka se digne ili neka zaveže, te da ne zaboravi uzvratiti ostatak.

Treća mu je pogreška bila što se oglušio o upozorenje nabildanog pipničara koji mu je rekao da se gubi iz bara prije nego mu strop padne na glavu.

Tako je razvodnik Ulman, ponesen prevelikom količinom ispijenih betona, te kamenim uvjerenjem ispod svojega pojasa, nazvao pipničara pederčinom.

Prvo slijedeće što je saznao bila je činjenica da je u Walsonu, u bolnici Ratnog zrakoplovstva, gdje mu je netko šivao bradu, netko gipsao lijevu ruku, a narednik, koji ga je dočekao kada su ga bolničari dopremili, ribao glavu.

Ostatak je bio znana kolotečina, progutaj ove tablete, kloni se nevolja, i ne vraćaj se više.

Čitav je dan buljio u strop barake, lijeva ruka bolno mu je pulsirala u gipsu, lice mu je predstavljalo zemljovid išaran žutim i ljubičastim masnicama. Nitko ga nije žalio.

Narednik mu je objavio da će, kada se sutra pridigne, biti uhićen. Ponovno. Prebacio je noge preko ruba kreveta te pričekao da vrtoglavica prođe razmišljajući kako, uostalom, ne može u mnogo čemu pogoršati svoju situaciju. Jednostavno, morao je van. Malo prošetati. Udahnuti svježeg zraka. Možda nanjušiti kartanciju, ispričati nešto svojih doživljaja. Sve, samo ne ponovno brojati proklete rupice. Nespretno se odjenuo u hlače i čizme, stigao do vrata kada je prvi put osjetio bol, duboko u čeljusnoj kosti. Bol ga je gotovo stjerala natrag, ali je to sada već bilo pitanje ponosa. Slomljena ruka, nekoliko modrica, kakav bi on vojnik bio kada bi ga to oborilo na leđa?

Ta ga je misao razbješnjela.

Provjerio je hodnik na drugom katu, nije bilo nikoga, nije čuo ništa. A i zašto bi? Svi ostali su se dobro provodili, lunjali po Marvilleu, Browns Millsu, opijali se do besvijesti, ševili, tukli. Koje sranje.

Odlučio je, nije mu potrebna kartancija, potrebno mu je piće. Nešto što će ga smiriti, ublažiti mu bol.

Točno je znao gdje će ga pronaći.

Pet minuta kasnije, ubacivši usku i jeftinu baterijsku svjetiljku u džep na hlačama, na suho je progutao tabletu protiv bolova koje mu je dao liječnik, stvorio se u sobi Howiea Jackera, dvije politrene pljoske Southern Comforta u trenu je skrio pod košulju. Idiot nikada nije

navikao zaključavati ormarić, tko mu je kriv, Frankie je dobio ono što je htio.

Pet minuta kasnije izišao je van. Iza ciglenih baraka počinjala je šuma, te je hitro kliznuo u nju, držeći se izgažene staze koja je vodila prema čistini udaljenoj pola milje. Tamo su ga bili pozvali prošloga ljeta, to je mjesto bilo predviđeno za one koji su htjeli piti ili činiti što god drugo, bez gnjavaže napuštanja postaje. U stvari, čistina je ležala izvan granica postaje, što je značilo da su njezini korisnici pravno na neodobrenom odsustvu. Samo, za to nitko nije mario. Jedan komad šume bio je jednak kao i svaki drugi.

Prvi je gutljaj potegao još dok su se kroz krošnje nazirala svjetla nastambi, uzdišući ponesen slatkoćom pedeset postotnog alkohola, mljackajući dok je bolno pulsiranje nestajalo. Ideja je bila sjajna, u svakom slučaju bolja od beskrajnog brojanja rupica. Politrenku je strpao u zavoj, izvukao je svjetiljku. Traka svjetla bila je uska, ali mu je ionako bilo samo potrebno upozorenje da ne naleti na borove i hrastove grane. Sama staza bila je toliko često u uporabi da je već gotovo nalikovala jarku.

Kretao se brzo, povremeno pogledavajući u nebo, u nadi da će ugledati mjesec i zvijezde. Ne zato što bi ga šuma plašila. Zapravo ne. Bio je gradski dječak, ali je naučio pravilo uzmi ili ostavi. Ono što mu se nije sviđalo bili su glasovi drveća.

Kada bi zapuhnuo povjetarac, čuli bi se glasovi, nalik starcima koji su pričali o njemu iza njegovih leđa; kada bi se zrak umirio, lišće bi se i dalje pomicalo, gurano noćnim stvorenjima koja su ostajala samo malo izvan ruba uske bijele trake. Ponovno je otpio. Šuma mu je govorila.

Naglo je zastao i osvrnuo se, šarajući svjetlom niz stazu, ugleda samo siva debla i bezbojno nisko raslinje.

Otpio je, krenuo i opsovao kada je shvatio da je prva pljoska već gotovo ispražnjena. Bijesno je odbacio bocu u stranu, izvukao drugu i zatakao je u zavoj. Kasnije; ova je za poslije.

Povjetarac je ojačao u snažan udar vjetra, vlažan i hladan. Grane su zaplesale i šaputale.

Dobro, pomislio je, ovo možda i nije bila toliko dobra ideja. Možda bi se trebao vratiti, prileći, opiti se do besvijesti i u jutro pustiti narednika da mu odere kožu. Boljela ga je glava, boljela ga je ruka, boljela ga je vilica. Isuse, promrmljao je.

Drugi ga je zapuh odbacio sa staze, traka svjetla prošarala je tлом, zasjala kao da prolazi kroz džepove magle. Tamo u tami nešto se pomaklo. Nešto veliko.

Frankie je zateturao, poželivši da nije toliko popio, da nije prethodno popio tablete. Želudac mu je gorio, znoj mu je curio čelom i niz kičmu. Nije bilo nimalo toplo. Vjetar je zahladio.

Ponovno je čuo zvuk, nešto mu se približavalo, nije se trudilo skrivati prilazak. Prva mu je pomisao bila Vrag iz Jerseyja, zacerekao se. Tako. Pravo živo čudovište usred New Jerseyja. Upravo tako. Koji je slijedeći vic? Želudac mu se stisnuo.

S mukom je progutao i požurio, skrećući oko grmlja čije ga je trnje deralo po nogama. Slomljena ruka mu je gorjela, pridržavao ju je zdravom, usmjerujući svjetiljku postrance, probadajući tminu, ali je ne odgurujući.

Kada se sapleo o mladicu koja ga je bacila na tlo, vrisnuo je, prokleo, teško se podigao na noge i glasno zatražio da mu se onaj tko je tamo bio, javi, bio je bolestan, izgubljen, k vragu, i takva sranja nisu mu trebala.

Vjetar mu se sapleo u kosu, uletio u košulju.

Kišna kap pogodila ga je u vrh nosa.

Krasno, promrmljao je. Upravo krasno, u materinu.

Nešto u stablima nad njim.

Nešto u tami iza njega.

Podlakticom je obrisao lice, našao je stazu služeći se svjetiljkom kao kopljem i pošao sporim korakom. Krenuo je pogrešnom stazom, ali, morala je nekamo voditi, a trenutno je negdje drugdje bilo za njega najpoželjnije mjesto na svijetu. Idiot; bio je idiot.

Narednik će ga ubiti, Angie će ga ubiti, a Howie će ga ubiti više puta kada ustanovi da mu je zaliha nestala. Nešto iza njega. Nešto nad njim.

Između lišća i grana zasipila je lagana kiša. Isuse, pomislio je, vadi me odavde.

Bez teškoća je zamakao iza kvrgavog hrasta, izbjegao zamku bijele breze. Nije čuo ništa osim vlastitog disanja, vjetra i rominjanja kiše, ali se nije mogao zaustaviti. Svaki korak osjećao je u ruci poput detonacije, ali nije mogao prestati trčati, slijediti trak svjetlosti, sve dok nije uletio u guštik, a tlo mu se izmaklo pod nogama.

Urliknuo je padajući u jarak, vrisnuo kada je pao na ozlijeđenu ruku, te ležao onesviješten sve dok ga bol nije privela svijesti. Kišne kapi na licu, nalik dodiru paukovih nogu.

Otkotrljao se na koljena i zdravu ruku, povratio je, grlo mu je gorjelo. Tada se ponovno podigao na noge, začuđen što čitavo vrijeme nije ispustio svjetiljku. Pregledao je jarak, ocijenio je da je dubok jedva tri stope. Ugledao je put. Dobro!

Mamuran, ubrzano gutajući zrak, pridigao se i osvrnuo prema šumi. Nemoguće. Potpuno nemoguće. Stopirat će sve dok ga netko ne pronađe, ili sam pronađe put do vojarne. Ukoliko i naleti na ophodnju Vojne policije, koga briga? Sve je bolje od ovoga. Čak i narednik.

Kližući, uspuzao je na drugu stranu, pa na kolnik, duboko udahnuo i počeo hodati. Jarak je završavao šikarom nekoliko metara dalje, zelenilo je bilo toliko gusto da se nije mogao provući.

Nije dugo trajalo da bol ponovno počne gristi, morao je zastati, nasloniti se na mrtvu jelu čije su grane bile posječene sve do vrha debla. U blizini ih je bilo nekoliko takvih, vjerojatno udar munje, pomislio je, naglo zapaljenje drveta; u Barrensu je postojalo mnogo takvih mjesta. Dobro, rekao je. A sada pokreni dupe. Ipak, možda piće. Jedno piće.

Kiša je bila ledena, vjetar hladan, bilo mu je previše hladno za proljetnu noć poput ove. Posegao je u povoj, nasmijao se kada je izvukao netaknutu pljosku. Odvio je čep i podigao pljosku nazdravljajući nebu. Otpio je i oblizao usne.

Spuštajući glavu ugledao je obrise zatvorenog džipa pedesetak metara od njega, zaustavljenog s lijeve strane.

Nacerio se, mahnuo svjetiljkom i krenuo uz cestu, svakih nekoliko stopa zastajući i oslanjajući se o stabla. Hvala Bogu, nije Vojna policija. Vjerojatno se netko izvezao na provod s nekim iz mjesta. Nasmijao se. Džip nije predstavljao najidealnije rješenje za provod. Otpio je i mahnuo svjetiljkom.

Suvozačeva su se vrata otvorila, ugledao je žensko lice. Hej! zazvao je. Štucnuo. Hoćete li povesti mene sirotana? Ženino je lice nestalo. Ponovno je otpio, nakesio se, spotaknuo i posegao iza sebe kako bi se uhvatio za deblo.

Drvo je bilo meko. Previše meko.

Vrisnuo je, odskočio, pljoska mu je ispala iz ruke. Nesigurnom rukom usmjerio je svjetiljku, ugledao ruku kako izvire iz kore drveta. Ugledao je sječivo. Čuo je samoga sebe kako vrišti. Iako, uspio je vrisnuti samo jednom.

Mulder je rado priznavao svakome tko bi upitao, da je njegov ured, takav kakav jest, rijetko obvezan poštovati, stroga ili neka druga pravila. Dok je on znao gdje je što, a to, uobičajeno, nije bilo tamo gdje su tvrdili Biroovi upravitelji Odjela. Jedan njegov prijatelj izjavio je da mu to nalikuje kontroliranom tornadu; on je to opisivao kao potpunu zbrku. Uz to bi gotovo uvijek slijegao ramenima. Ali se nikada nije ispričavao. Usprkos činjenici da je njegov ured bio smješten u podrumu Hooverove zgrade, služio je svojoj svrsi; a to što je još uvijek sjedio tamo, nakon sve prašine koju je uzvitlao tijekom istraga slučajeva iz dosjea X, većini je predstavljalo gotovo čudo.

Sada je tamo sjedio, stolicu je nagnuo dok je slagao prazne papire i bacao prema metalnoj košari za otpatke postavljenoj ispred dva metalna ormara za spise. »Prema« je bila riječ koja je to dobro opisivala. »U« bi bilo daleko poželjnija, ali se rijetko događalo.

I to mu je pomagalo u razmišljanju, jednako kao i posjeti Jeffersonu. Danas je time ubijao vrijeme, čekajući da ga pozovu na zakazani sastanak sa svojim izravnim nadređenim, Arlenom Douglasom. U odjelu je kolala priča da tip, iako je samo privremeno popunjavao to mjesto, nije zadovoljan uspješnošću svojih agenata, te da kreće u lov na glave.

Zbog toga je pod ispred njegovih ormara za spise nalikovao snježoj poljani kada je u sobu ušao Carl Barelli s propusnicom za posjetitelja pričvršćenom za džep na prsima njegove sportske jakne.

Mulder je bacio, promašio, okrenuo se sa stolcem i rekao: Michael Jordan je siguran još jednu sezonu. Jordan se povukao prošle sezone. Mulder je zakolutao očima. Carl, to je tvoje prokletstvo. Previše pozornosti obraćaš pojedinostima. Moraš promatrati čitavu sliku. Iznenadilo ga je što njegov stari prijatelj nije odgovorio. Umjesto toga šetao je sobom, prsti su mu se pokretali ne dodirujući ništa, gledajući, ali ne videći tabele i potjernice, bilješke i NASA-ine plakate pričvršćene na zid.

Tamnoput čovjek guste crne kose koga je njegov talijanski profil iskrivljavao i unakažavao sasvim dovoljno da ga spriječi da bude ljepušan. Bivši poluprofesionalni igrač američkog nogometa s mnogo hrabrosti i dovoljno umješnosti da se probije u kanadskoj Nacionalnoj ligi. Na sreću, na vrijeme je uočio nedostatke; sada je pisao sportske kolumne u nanovo ojačanom New Jersey Chronicleu, a otprilike svakih šest tjedana skoknuo bi do Washingtona kako bi pogledao Redskinse, ili provjerio što Kongres čini u svezi s najnovijim zakonskim propisima o sigurnosti sporta. Došavši u grad, uvijek bi navratio, nadajući se besplatnom ručku ili poduljem noćnom provodu po birtijama.

Mulder nikada nije pitao kako je njegov prijatelj uspevao dobiti propusnicu bez prethodne najave; osjećao je da taj odgovor ne treba saznati.

Dakle, rekao je Barelli, konačno se smještajući na stolac, nogama odgurujući papirne loptice. Bacio je pogled na hodnik, promatrajući tihu rijeku agenata, tada se ponovno zagledao u zid.

Dakle kao jeka odgovorio je Mulder.

Pa, gdje je Scully?

Uzela je nekoliko slobodnih dana. Otišla je nekamo zapadno, mislim u posjet prijateljima. A previše je škrtu poslati razglednicu. Namrštio se. Danas je srijeda, peti, točno? Vraća se u ponedjeljak. Šteta. Mogao sam je spasiti.

Mulder se osmjehnuo, samo osmijeh nije bio iskren, više uljudan. Otkako ju je upoznao prije nekih godinu dana, Carl je pokušavao izvući Scully iz Biroa, te je uvući u vlastiti ljubavni život. Iako je Scully tvrdila da joj godi njegova pozornost, nije ga smatrala tipom koji će, kako je to običavala govoriti, unijeti svjetlo u njezin život.

Nije niti Mulder.

Carl mu se sviđao, dobro su se provodili, ipak, tip je bio nepopravljiv u pitanju lova na žene. Što se Muldera ticalo, Scully je predstavljala trajno zabranjeno područje. Barelli je ruke sklopio na truhu, napučio usne, liznuo ih, tiho zazviždao.

Što? Mulder je bio zbunjen. Izostala su rukovanja, uobičajeno grubi pozivi na bančenje, bezuspješni pokušaji da mu pokaže kako točno pogoditi koš. Uobičajeni su postupci bili odbačeni, nije mario što ga je čovjek odbijao pogledati u oči. Izvjestitelj se pažljivo smjestio, nategnuo osmijeh, prekrizio noge. Oprosti. Iskreno govoreći, tjedan mi je bio potpuno sranje, a sjedenje ovdje neće ga nimalo poboljšati. K vragu, kada ćeš dobiti sobu s nekakvim prozorima? Ovdje mi se sviđa. Tiho je. Otprilike kao u grobu.

Mulder se nije dao uloviti. Carl, što te muči? Čovjek je oklijevao prije nego je pročistio grlo. Sjećaš li se Franka Ulmana?

Mulder je zgužvao još jedan list. Ne, mislim da ne. Trebao bih? Prije nekoliko godina proveo je Božić kod moje sestre. Mršavko?

Profesionalni vojnik? Nabacivao se mojoj sestrični Angie, ona ga je neprestano odbijala, pa si ti naposljetku odlučio pokazati mu kako se to radi.

U trenutku kada je bacio papirnatu lopticu, sjetio se noći, sjećanje mu je izmamilo osmijeh. Malac, taj mu je naziv najbolje pristajao, paradirao je u svečanoj odori oko Barellijeve prigradske kuće u Sjevernom Jerseyu, beznadežno pokušavajući pronaći ženu koju će zadiviti njegovo držanje i vrpce. Toliko se trudio da je izazivao smijeh, Mulder se konačno sažalio nad njime. Nažalost, romantični susret koji se trebao održati u teretani nije se zbio. Brata Barellijeve sestrične morali su fizički zadržati da maloga šakom ne ispali u novu godinu. Da, rekao je kimajući glavom. Tako je. Loptica je pogodila koš.

Pa, prije nekoliko mjeseci on i Angie su se spetljali. Zapravo, bilo je prilično ozbiljno. Načuo sam da pričaju o vjenčanju i takvim stvarima. Mulderove su se oči raširile. Tvoja sestrična i taj tip? Stvarno? Zašto ga njezin brat nije umlatio?

Barelli je spustio glavu i odvratio pogled.

O jebote, pomislio je Mulder; razvali svoju gubicu i utrpaj cipelu unutra.

Zauzeo je ponešto napetiji položaj u stolcu.

Pričaj.

Ubijen je prošlog vikenda.

Sranje. Carl, oprosti, nisam mislio...

Barelli ga je ušutkao pokretom ruke. Sve u redu, nisi kriv, nisi mogao znati. — Gorko se osmjehnuo. Čuj, nije bila vijest za naslovniciu.

Polagano je udahnuo. Mulderu, riječ je o tome, bio je raspoređen u Fort Dixu, radio je kao nekakav posrani pisarčić, iako je sebe smatrao pripravnim za nešto daleko bolje. Znaš, slava i sjaj posla. Zelene

beretke, nešto nalik tome. I tako, upao je u tuču u obližnjem gradiću, Marvilleu... Vjerojatno je povod bila žena.

Tako nekako. U petak navečer završio je u bolnici, djelomično premlaćen, trebao je ležati do nedjelje. Očevidno, Frankie nije namjeravao ostati u postelji. U nedjelju u jutro pronašli su ga na cesti južno od baze.

Kako?

Barelli je s košulje strugao nekakvu nevidljivu mrlju. Netko mu je prerezao grkljan. Mulder je na trenutak zatvorio oči, ponešto suosjećajući, djelomično pokušavajući odvratiti prizor. Jesu li uhvatili počinitelja?

Ne.

Očevici?

Sugovornik je frknuo. Da, kako da ne. Usred noći, na mjestu gdje je bog rekao laku noć? Isusa ti, Muldere, ne seri. Tada je slegnuo ramenima. Da. U stvari, postoji očevidac. Žena. Nagnuo se naprijed, ruke je položio na koljena. Muldere, za ime Isusovo, histerična, pijana, vjerojatno i drogirana. Znaš li što je izjavila? Izjavila je da je iz jebenog stabla izrasla ruka i ubila ga.

Arlen Douglas mogao je imati bilo koliko između ranih četrdesetih i ranih šezdesetih godina. Njegovo vječito osunčano lice bilo je prošarano jedva primjetnim borama, kosa mu je bila plemenitaški smeđa prošarana sjedinama, i bio je u gotovo savršenoj formi. Sjedio je za svojim stolom, prije nego je zatvorio dosje koji je ležao pred njim na kožnoj podlozi pogledom je preletio preko svoje kravate.

Nije mu trebalo dugo da ured učini svojim uokvirene fotografije njegove porodice na radnom stolu, uokvirene fotografije njega i tri predsjednika, hrpe filmskih zvijezda, te otprilike tucet senatora po zidovima. Američka zastava u brončanom postolju zdesna. Iza njegovih leđa velik prozor s pogledom na grad zaklonjen svjetlo kremastim zavjesama.

Zazujao mu je interfon, pritisnuo je puce i rekao: Gospođice Cort, pošaljite ga, te ponovno provjerio kravatu.

Specijalni agent Webber oklijevajući je otvorio vrata te zakoračio preko praga. Još jedno oklijevanje dok je zatvarao vrata i uputio se prema stolu. Douglas je tiho molio boga da ga mladić ne pozdravi vojnički.

Gospodine, pozvali ste me?

Hank, naravno da sam te pozvao. Potapšao je spis u koricama. Tvoja je ekipa obavila dobar posao na slučaju Helevito. Uistinu, vrlo dobar posao. Webber je procvao. Hvala, gospodine. U stvari, nije zasluga moje ekipe, agent Mulder je riješio stvar.

Douglas se osmjehnuo ne pokazujući zube. Naravno. Ipak, mišljenja sam da ste vi riješili najvažniji dio zagonetke, te pokazali vrlo učinkovite istražne tehnike.

Čekao je dok je mladić, najbolje što je mogao, pokušavao skriti svoje zadovoljstvo.

Ovo će, pomislio je, biti nevjerovatno lako.

Recite mi, Hank, kako vam se sviđa raditi s Foxom Mulderom?

A joj, progovorio je uzbuđeno Webber. Bilo je sjajno. Mislim reći, u Quanticu vas nauče sve te stvari, ali one uistinu nemaju veze s...

Prekinuo se i na trenutak namrštitio. Gospodine, ne mislim reći da u Quanticu loše obavljaju posao. Ni u kojem slučaju. Mislim reći...

Jasno mi je što želite reći, rekao je Douglas, još uvijek se smiješeći, ruku položenih na dosje. Shvatite u potpunosti, tek u trenutku kada to doživite. Da, gospodine. Upravo tako.

Naravno da u potpunosti ne razumiješ, blesane, pomislio je. Netko će mu ovo

platiti. I to vrlo skupo.

Vaš rad s Mulderom smatrate poučnim?

Apsolutno.

Po svim pravilima, sve na svojem mjestu, ništa čega bi se itko trebao stidjeti? Znao je da će mladić oklijevati, ovaj je upravo to i učinio, rastrzan između činjenice da mu se Mulder sviđao i odanosti Birou. Douglas je bio svjestan da je Mulder poštivao pravila kada je morao, a svoje, vrlo vjerovatno jedinstveno, iskustvo, kada je to bilo potrebno. Odmahnuo je rukom. Hank, nije važno. Uistinu, nije važno. Podigao je ruke s dosjea. Kao što sam rekao, dobar posao. Zahvaljujući vama, nećemo imati teškoća na sudu strpati Helevita u doživotni zatvor. Osmijeh se pretvorio u izraz koji je bio poziv u odabrani krug, te ujedno i opomena da ne iznevjeri ukazano mu povjerenje. Prije nego odlučite Muldera učiniti vašim osobnim junakom, trebali biste nešto znati.

Webber je mrštenjem odao svoju zbnunjenost.

I nešto što ću vas zamoliti da učinite za mene. Osmijeh se vratio, ovaj puta su se pokazali i zubi. Osobnu uslugu. Uslugu koja nimalo neće usporiti vaše napredovanje u Birou.

Mulder nije bio siguran što bi sada trebao reći. Bio je već razjasnio Barelliju, najpomnije što je mogao, kako slučaj ne može preuzeti bez odobrenja, ili bez zahtjeva oblasne policijske uprave, ali je izvjestitelj to odbio prihvatiti. I dalje je tvrdio da je to jedan od Mulderovih slučajeva, poglavito njegov slučaj. Uvrnuta priča, ogorčeno je razmišljao Mulder; svjetski poznat po svojem zanimanju za sulude priče.

Nije važno, rekao je, osiguravši se da je Carl čuo i primijetio njegovo žaljenje. Sam si rekao da je žena bila pijana. I bila histerična. Kao i bilo tko drugi tko bi bio nazočan nečem tako nasilnom i odvratnom. U tome je razlog. Vjerovao ti ili ne, očevici nisu najbolji način za započinjanje istrage. Dovedi tri čovjeka na poprište ovako nasilnog zločina, jamčim ti tri različite verzije događaja. Fox, slušaj, ja znam...

Mulder ga je zaustavio podignutim dlanom. Carl, ono što ti želim reći jest da je žena bila teško potresena. Rekao sam ti, svatko bi bio u tom stanju, i... Govori u svoje ime, s dovratka se začuo suh glas. Barelli je trenutno skočio na noge, širok, upravo vučji osmijeh razbio je njegovu ozbiljnost. Dana! Dušo! Mulder je jedva svratio pogled. Vratila si se ranije.

Dana Scully načinila je grimasu, bacila torbicu na njega i izvukla se iz svojeg lakog ogrtača. Vratila sam se sinoć. Umorila sam se gledajući autoputeve. Nakon nekoliko dana, svi su jednaki dosadni. I nevjerojatno umaraju.

Njemu nije izgledala iscrpljeno. Svjetlokestenjasta kosa bila je u savršenom redu, na njezinom okruglastom licu nisu se nazirali znaci umora, njezina je odjeća vezena bluza i sako boje vina, zajedno sa šalom odgovarajućeg uzorka bila savršena.

Kao i gotovo uvijek.

Izgledaš savršeno, rekao je Barelli, prešao sobu i uzeo je u zagrljaj. Zdravo, Carl. Zagrljaj je prihvatila samo nekoliko trenutaka, a tada se iz njega izmigoljila takvom lakoćom da je Mulder poželio zapljeskati. Umjesto toga, glavom je pokazao na svog prijatelja. Carl ima problema, ali se bojim da mu ne možemo pomoći.

Sereš. Barelli se glasno nasmijao. Samo te treba još malo uvjeravati, i to je sve. A upravo ova mlada dama to može izvesti.

Scully je izbjegla još jedan zagrljaj hvatanjem torbice koju joj je Mulder dobacio, te istovremeno, sjedanjem na preostali stolac. Kako je bilo na putu?

Zastala je prije odgovora. Lijepo. Opuštajuće. Trebala si ostati čitavo vrijeme.

Jesi normalan? Barelli je prekrizio ruke i oslonio se na dovratak.

Muldere, jednostavno ne poznaješ dovoljno mladu damu. Ne možeš joj odvratiti misli s posla dulje od dva sata. Osmijeh mu je bio zavodljiv, znao je, i koristio ga je. Tako da mi je osobito drago vidjeti te, Dana. Možda ti ovog tipa možeš uvjeriti da pomogne prijatelju.

Scully je brzo pogledala Muldera koji je već bio pripravan zapljeskati. Umjesto toga, desnom je rukom dodirnuo ožiljak na potiljku, dok je ljevicom podigao slušalicu telefona koji je zazvonio upravo u tom trenutku. Slušao je.

Promatrao je Danu kako ga promatra.

Spustio je slušalicu i rekao: Carl, oprost, ali moram do šefa. Ustao je i posegao za sakoom. Reci Dani gdje si odsjeo, nazvat ću te kasnije.

Mulder? Dana se namrštila.

Ne brini, nisam u nevolji. Zastao je na vratima. Nisam u nevolji, barem mislim. Prošao je kroz vrata i osvrnuo se preko ramena. Kako mogu biti u nevolji? Upravo smo završili veliki slučaj.

Ulica Diamond bila je široka jedva toliko da su u nju stale dvije prometne trake na lakoj padini koja je vodila prema rijeci Potomac. Topole gustih krošanja i javori ob rubljivali su izlizane nogostupe, skrivajući čitavom duljinom stare i malene, ciglene i montažne kuće prednjih vrtova velikih jedva da u njih stane pločica s imenom. Na vrhu zavoja nalazilo se nekoliko prodavaonica, višaka iz ulice South Washington. Na zapadnoj strani stajao je Rip leyev bar, okružen, slijeva prodavaonicom povrća na uglu, zdesna uskom viktorijanskom građevinom, prizemlja pretvorenog u prodavaonicu odjeće, na gornjim katovima nalazili su se odvjetnički uredi. Jednostavno cigleno pročelje bara nije predstavljalo nekakvu reklamu; sve što se nalazilo na pročelju bila su tamnozeleno vrata nad kojima je visio crveno oličeni cimer. Prozora nije bilo, ni velikih ni malih. U bar su zalazili stanovnici toga kvarta, stranci se nisu trebali pokazivati.

Mulder je ušao u bar, istog trenutka skinuo je sako, potiho uzdahnuo, umornom rukom prošao je kroz kosu. Njemu slijeva stajalo je pola tuceta malih stolova, već zauzetih; zdesna, tamnim drvom obložen zid, prekriven filmskim i radio plakatima u okvirima od ulaštenog drveta. Čim mu se vid prilagodio slabom osvjetljenju, svijetlile su samo kratke svijeće u žučkastim svijećnjacima na stolovima i zasjenjene svjetiljke sa stropa. Krenuo je prema stražnjem dijelu bara, kroz uski prolaz koji je počinjao rubom šanka od mahagonijevog drveta. I taj je dio bio popunjen, ali je buka bila daleko manja.

Razgovori, tihi smijeh, nekoliko kimanja i osmijeha upućenih u njegovom pravcu. Na donjem kraju bara prostor se širio u veliku četvorinu s više stolova, s odjeljcima visokih naslona postavljenima uza zidove. Tamo nije bilo televizora, niti džuboksa; glazba je dopirala iz skrivenih zvučnika, jedva čujna. Ponekad je svirao country, ponekad džez, ponekad glazba iz filmova i brodvejskih revija. Sve je ovisilo o raspoloženju u kojem je bio Stuff Felstead u trenutku otvaranja bara. Mulderu nije trebalo dugo da prepozna glazbu iz Aliena. Osoblje ga je očividno primjetilo još pri dolasku.

Cerekajući se, skrenuo je u lijevo i uvalio se u odjeljak najbliži rubu šanka, smjestio se leđima okrenut zidu, jednu nogu ispružio je preko tapecirane sjedalice, ogrtač je bacio na drugu. Za nekoliko sekundi visoka žena stala je pred njim, odjevena u široke crne hlače i bijelu košulju širokih rukava. Crnokosa Irkinja od glave do pete, kosa, oči, blijeda put, jedva primjetne pjegice na prćastom nosu.

Jesi li mrtav, ili ćeš naručiti?

Zakolutao je očima i uzdahnuo. Vjerojatno oboje.

Pivo?

Kimnuo je.

Namignula mu je i nestala.

Lijevom rukom pokrio je oči, laktom se oslonio o stol, i razmišljao kako bi bilo otplutati u neku drugu vremensku zonu, još bolje, paralelni svemir. Svi su znakovi bili prisutni: Arlen Douglas nije ga pustio čekati, osobno ga je uveo u ured. Čestitke za slučaj Helevito upravo su sumnjivo prštale, kao i zahvale za pozornost posvećenu Hanku Webberu. Mulder nije imao prilike izgovoriti niti riječi, osim promrmljati zahvalu šefu Odjela prije nego ga je ovaj upitao za mišljenje o nestajućem klaunu. Očevidno, trik.

Što vas navodi na takvo razmišljanje?

Gospodine, on nije Nevidljivi čovjek. Nitko ne može pucnuti prstima i nestati. Bez obzira, zanimljivo je, ne mislite li?

Tog trenutka začuo je zvono za uzbunu i dao sve od sebe kako bi izbjegao ono čega se plašio da će uslijediti, upozoravajući na dvojbenost očevidaca, samo cirkusko okružje, nepotpuna prva izvješća koja je podnio oblasni šerif... Nije imalo učinka.

Imao je jedan dan da sredi papirologiju slučaja Helevito, tijekom vikenda ide u Louisianu.

Agente Mulder, ne mislite li da je ovo upravo slučaj za vas? Mulder je poželio reći: I za vas, gospodine. Naglo se zadržao i utišao dok je primao modro obrubljeni dosje, te bio ispraćen prije nego je imao priliku nastaviti s primjedbama.

Tek u svojem pustom uredu, prelijećući preko stranica, shvatio je da ga Scully neće pratiti. S njim ide Hank Webber.

To nije bilo u redu. Ne da mu je smetalo voditi mladića kroz minska polja Biroovih istraga; to je bio najmanji problem, a Webber je bio druželjubiv, iako pomalo pretjerano entuzijastičan mladi čovjek.

Sam slučaj je smrdio, to nije bilo u redu. Upravo njegov slučaj, rekao je čovjek. Uvrnute priče. Iako, ovo nije bilo nimalo uvrnuto; samo ludo, te se pitao tko je zatražio FBI-ajevu nazočnost u nečemu što je nalikovalo očevidnom lokalnom problemu.

Štoviše, ne zaboravimo čovjeka iz mauzoleja. Jednako nevidljiv, ali previše stvaran. Nezaštićen, ali i neokovan. Alice je imala pravo sve zanimljivije i zanimljivije. Paralelni svemir; moralo je biti to.

Ako si toliko loše, možda bih trebala donijeti nešto otrova pa smiješaj koktel. Otvorio je oči i bezizražajnog lica pratio konobaricu koja je na stol stavljala bocu piva i pladanj pomfrita. Pokazao je na pladanj.

Trudy, ovo nisam naručio. Nisi ništa jeo.

Miris mu je natjerao želudac da zakruli, ona se tiho nasmijala dok je posizao za jednim i strpao ga u usta, zasiktavši kada mu je spalio jezik. Neodlučno, ukočeno, smjestio je nogu pod stol, i ugledao debeli hamburger sa svim prilozima zakopan ispod pomfrita. Pogledao ju je iskosa, ponovno je namignula i krenula preko prostorije, odazivajući se pozivu drugog gosta.

Nije krio svoje zanimanje. Bila je privlačna žena, studentica prava, sada u Georgetownu, izišli su nekoliko puta, ništa pretjerano,

nikakvih strasti. Uživao je u njoj i njezinom društvu, iako nije podnosio njezin gotovo majčinski odnos. Večeras je bio na meti, te je jeo kao da tjedan dana nije ništa stavio u usta, naručio je još jedan hamburger prije nego je završio s prvim. Imao je vremena. Nema nikakvog razloga za žurbu.

Bila je sredina tjedna, prostorija se nije ispunila. Prvo su zauzeli odjeljke, nekoliko stolova promijenilo je goste jednom ili dvaput dok je promatrao. Većinom mladi; stariji su se držali bara, bliže onome što im je bilo važno.

Nekoliko puta su ga pogledale žene koje su sjedile blizu njemu, odvratile pogled, ponovno pogledale, nije ih primjećivao te ih je prestao zanimati. Dva čovjeka u golfkopicama i vestama na kopčanje tiho su raspravljali s nekim, smještenim u odjeljku tako da ga nije mogao vidjeti. Bračni par, odjeven prikladnije za odlazak u kazalište nego za bar, nezadovoljno se bavio svojim sendvičima. Četiri studenta pokušavala su se grebati oko Trudi i druge dvije konobarice. Uobičajena noć.

U paralelnom svemiru.

O, bože, pomislio je; možda je vrijeme da odem na odmor.

Soba čiji zidovi nisu bili jednake boje, sada većinom u sjenama, u tami.

Na desnom zidu obješena reprodukcija u tamnom okviru, Gainsboroughov Modri dječak, ostakljen nereflektirajućim staklom. Pored lijevog zida, ležaj s tankom strunjačom, plahta i pokrivač čvrsto navučeni i složeni na vojnički način. Ormarić pored uzglavlja, zaključan, izudaran, izgreban. Metalni stol postavljen uz stražnji zid. Na stolu dvije hrpe meko uvezanih knjiga, prenosivi stereo uređaj, nekoliko kompakt diskova. Žuta bilježnica, kemijska olovka postavljena gotovo u njezinom središtu. Zeleno zasjenjena svjetiljka baca meko svjetlo. Naslonjač s udobno tapeciranim sjedištem i naslonom. U udaljenom kutu klupski naslonjač, iza kojega je stajala metalna stojeća svjetiljka, pored nje niski stolić s pepeljarom izrađenom od školjke. Pod betonski, gol, osim malog saga pred naslonjačem.

Muškarac u dugačkom laboratorijskom ogrtaču šetao je po sobi, prevrćući knjige, diskove, šarao po bilježnici čiji je prvi list bio prazan, olovkom je lagano izbo stranicu prije nego ju je ponovno odbacio. Iako je bio tek u ranim četrdesetima, bio je već gotovo ćelav, lice mu je bilo grubo uglato, ali se nije činilo takvo. Kada se ispravio vidjelo se da je visok, širokih prsa i ramena, ali i širokog struka. Ogledao se oko sebe, nos mu se namreškao od jedva primjetnog smrada cigaretnog dima i vlage, znoja i krvi, te je napokon, zadovoljno kimnuvši, otšetao do tapeciranih vrata. Otvorio ih je bez oklijevanja, te stupio u hodnik čija je stropna rasvjeta bila dovoljno snažna da ga natjera na žmirkanje,

dok je gledao kroz okruglu špijunku prije nego je skrenuo u desno i ušao u slijedeću prostoriju, također slabo rasvjetljenu.

Spreman?

Žena u bijelom sjedila je na polici koja se protezala duž čitavog zida, na kojoj se nalazilo nekoliko monitora i tipkovnica, prostori za bilježnice i blokove, te dvije plastične šalice kave koja se pušila.

Polica je bila postavljena ispod prozora koji je gledao u pokrajnju kroz obrise Modrog dječaka.

Leonarde, pitala sam te jesi li spreman? Duga plava kosa začešljana u natrag, zategnuta gumicom, paperjasti čuperci na visokom čelu.

Leonard Tymons je, susrevši je prvi put, Rosemary Elkhart smatrao privlačnom na neki neuobičajen način. Četiri godine nisu izmijenile njegovo mišljenje, ali su izmijenile njegove planove o zavođenju i kratkoj vezi. Naravno, i dalje je bila blijede puti i svijetle kose, blijedih usana i blijedo modrih očiju, ali je, kada je bio sam, nazivao nju crnom udovicom.

Leonarde, idi k vragu.

Uvalio se u stolac na kotačićima pored nje.

Vidjela si.

Glavom je pokazala prema mikrofону pričvršćenom na jedno od računala. Idemo službeno, može? Nemojmo zaboraviti izvješća.

Kimnuo je. Službeno govoreći, sve je divno. Od posljednjeg puta ništa se nije promijenilo. Isuse, ne može li netko počistiti tu sobu kako treba? Smrdi poput, poput... Zatresao je glavom izražavajući svoje gađenje. Samo neka netko prije slijedećeg pokusa dobro oriba sobu. Pobrinut ću se.

Dok su radili za svojim tipkovnicama vladala je tišina, pokretali su programe, ne mareći mnogo za dijagrame i brojke koji su bljeskali na zaslonima. Tada je Tymons ispružio ruku i isključio mikrofona.

Rosemary ga je začuđeno pogledala.

Zasrali smo, uistinu smo zasrali, rekao je iznoseći činjenicu. Glavom je mahnuo prema staklu. Nećemo se izvući do kraja, zar ne?

Lice joj je otvrdnulo, činilo se kao da će prasnuti, nekoliko je sekundi odbijala odgovoriti.

Rosemary.

Pognula je glavu i prošaptala: Proklet bio.

Tiho mrmljanje ventilatora, škripanje kotačića njegovog stolca dok se odgurivao od police i objema rukama protrlja o lice.

Možda, rekla je, postoji način.

Možda, odvratio je, postoji i Djed Mraz.

Lice joj je ponovno otvrdnulo, rukom mu je mahнула da se vrati za stol. Djed Mraz ili ne, rekla je, pronaći ćemo način. Pogledala ga je iskosa. Ukoliko ne, jednostavno ćemo nabaviti novoga.

Kada je Trudy Gaines sjela na sjedalo nasuprot Mulderu, zapalila cigaretu i odmaknula znojni uvojak s obrve, začula se mutna filmska

glazba iz Prokletih Jenkija. Jednoga će dana on pronaći sve rastopljene na svom dragocjenom podu. Mulder je podigao obrve. Imaš temperaturu? Nije zamijetio.

Kimnula je, čak i u polutami zamjećivao je bore, sjenke, koje su pokazivale njezinu dob. Mislím da ću dobiti gripu ili nešto slično. Završio je i drugi hamburger, uzeo drugu bocu piva. Pa uzmi slobodan dan. A ti ćeš platiti moj najam.

Hoćeš li mi dati potpisani plakat Stvorenja s druge planete? Samo sanjaj, tajni agentu, samo sanjaj. Svađa između kapica za golf jačala je. Isuse, promrmljala je.

Što je? Osoba u odjeljku bila je još uvijek zasjenjena; sve što je mogao vidjeti bila je ruka, u tvidu, s kožnom zakrpom na laktu. Redskinsi, rekla je s gađenjem.

Nije se mogao ne nasmejati. Što? Za ime Božje, svibanj je tek počeo. Pogledala ga je samo jednim okom. Ako si navijač Redskinsa, uvijek je jesen. Muldere, ne znaš to?

Jedan iz društva kapica za golf ustao je, stolac mu je za strugao po podu. Prije nego se itko uspio pomaći, pored stola je stajao čovjek u košulji zavrnutih rukama, s bijelom pregačom vezanom oko struka. Po Mulderovom mišljenju, bio je savršen primjerak hodajućeg leša. Sliku su kvarile samo artritične ruke. Čovjek s golf kapicom očividno je smatrao da Stuff Felstead može samo progundati nešto. Bio je u krivu. Vlasnik Ripleya nešto je progovorio, tako tiho da ga je samo taj čovjek mogao čuti. Dostajalo je. Zbunio se, pomirljivo mahnuo rukom, izraz lica njegovom je sudругu savjetovao da je najbolje krenuti.

Sve je bilo gotovo za manje od deset sekundi.

Čarolija, rekla je Trudi promatrajući ga kako gleda prizor.

Vjerojatno. Nakon svih godina, još uvijek ne znam kako to izvodi.

Samo ostani pri tome, savjetovala mu je. Vjeruj mi, ne želiš znati.

Dlanove je položila na stol. Dobro, pauza je završila. Moram zgotoviti smjenu.

Hvala na društvu, odgovorio je, posljednjim krumpirićem čisteći ostatke kečapa.

U čemu je problem?

Sledila se na pola puta iz odjeljka, izbjegavala je njegov pogled, zagledala se u naslon sjedalice iza njega. Čekao je.

Konačno se ponovno uvalila u odjeljak i zatresla glavom. Čuj, glupo je. Vjerojatno jest. Osjećam se kao kreten.

Pružio je ruku i mahao dok mu nije dodala sako. Smjena ti završava za deset minuta, posvađala si se s dečkom, sutra imaš prokleta težak ispit, i želiš pratnju kući u slučaju da te počne gnjaviti.

Nije ni trepnula. Mulderu, znaš, ponekad si potpuno uvrnut. Slegnuo je ramenima. I drugi to govore. Petnaest minuta? Nema problema.

Zahvalila mu je kratko se osmjehnuvši dok se vraćala poslu, vratila se petnaest minuta kasnije, s debelim puloverom preko ruke. Platilo je na blagajni i krenuo za njom na ulicu. Njegov je stan bio nekoliko blokova iza King Streeta, više prema Potomacu; ona je stanovala otprilike jednako daleko, samo prema suprotnome kraju grada. Nije mario. Noć je bila lijepa, ugodan povjetarac, Trudy je većinu vremena potrošila tračajući svoju gazdaricu na takav način, da se on u jednom trenutku, smijući se, spotaknuo na podignut komad nogostupa. Nije pao. Brzim je okretom uspio zadržati ravnotežu.

Ipak, nije se okrenuo toliko brzo da ne ugleda čovjeka u sakou od tvida koji je išao za njima, udaljen stotinjak metara.

Isprva ga nije zamijetio jer su već stigli do nje, do obnovljene kolonijalne kuće podijeljene u pola tuceta stanova, skrivene iza nekoliko hrastovih stabala. Poljubila ga je u obraz tako mu zahvaljujući, te pojurila uz prilaz, kopajući po torbici za ključevima. Nije otišao sve dok nije otvorila ulazna vrata i ušla u kuću. Tada se okrenuo i pošao putem kojim su došli, ruke je strpao u džepove, tiho zviždeći. Koraci su mu odjekivali. Prometa nije bilo. Pas je tiho pojurio preko nagnute tratine kako bi ga provjerio, mahao je repom, iskezio je očnjake. Mulder se nasmiješio životinji i produžio.

Provjeravajući sjene, tragajući za jednom koja nije tamo pripadala. Do trena kada je ponovno prešao King Street, već si je počeo predbacivati. Naposljetku, ljudi moraju negdje stanovati, neki od njih stanuju u istom kvartu gdje i on, Čovjek u tvidu bio je vjerojatno jedan od takvih. Njegova zgrada ležala je u tihom stambenom kvartu. Dobro održavano pročelje od tamne cigle s malenim lukom nad uvučenim ulazom. Živica koja je obrubljivala maleni travnjak činila se sasvim sićušnom. Vadeći ključeve iz džepa počeo je stvarati popis stvari koje će morati obaviti u jutro, a jedna od njih će biti pokušati natjerati Douglasa da se predomisli.

Nevidljivi klaun ubojica njemu nije predstavljao idealan razlog za posjet Louisiani. Do trenutka kada je stigao do vrata već je bio u postelji; trebao je samo svoje tijelo postaviti na to isto mjesto.

Okrenuo je ključ u bravi i odsutno pogledao preko ramena.

Čovjek u tvidu hodao je suprotnom stranom ulice, cigareta u ruci ostavljala je narančasti trag u tami, lice mu je skrivao nabijeni pusteni šešir.

Umor je usporio Mulderove reakcije. Nekoliko sekundi bilo mu je potrebno da bi se uvjerio kako sve to ne zamišlja, ali je čovjeka nestalo, izgubio se u nemirnim sjenama među nadaleko postavljenim uličnim svjetiljkama.

Dana Scully stajala je usred nereda Mulderove radne sobe i bespomoćno mahala rukama. Ponekad bi se divila načinu kojim je mogao pronaći igle u plastovima sjena, ali je bilo i dana kada je željela sve to jednostavno spaliti, te ga time prisiliti da počne ispočetka. Što,

dobro je znala, ne bi ništa izmijenilo. Dva dana kasnije sve bi bilo po starom.

Držeći torbu za spise u ruci, s obeshrabrenim uzdahom okrenula se ženi koja je stajala u vratnicama i rekla: Bette, oprosti, ali mislim da nije ovdje. Naravno da jest, veselo je odgovorila tajnica. Prešla je sobu do police pričvršćene za zid i izvukla modro obrubljeni dosje. Mogu ih nanjušiti na kilometar. Još jedan smiješak i nestala je, ostavljajući Scully otvorenih usta i pomalo ozlojeđenu. Nije marila što su se slučajevi dodjeljivali drugim ekipama; to je bio dio igre, i dio poslovanja. A upravo je taj slučaj, po Biroovim mjerilima, bio toliko savršeno običan da ju je iznenađivalo što ga sam Mulder nije već prije odbacio. Ono što ju je smetalo bilo je gotovo carsko odbijanje direktora Odjela da da razloge tome. Ukoliko nije bio zadovoljan učinkom, jednostavno bi slučaj predao drugim istražiteljima. Svježi umovi i svježja tijela, glasilo je njegovo objašnjenje.

Hej.

Mulder je ušao u ured, sako je prebacio preko naslona stolca. Slušaj, razmišljao sam o tom slučaju iz Louisiane.

Dana je zatresla glavom. Muldere...

Zavalio se u stolac, okrenuo se licem prema njoj, prstima je podupro bradu. Ustvari, ne mislim da je sve to toliko začudno kao što smatra svemoćni Douglas, ali sam iščitavao dosje, gledaj... Ne gledajući posegao je prema polici. Mislim da je bit slučaja... Muldere...

Namrštio se, zavrtio na stolcu i počeo rovati po papirima. Vragu, kunem se da je sinoć bio ovdje. Možda ga je Webber uzeo. Taj tip je toliko druželjubiv da me čini nervoznim.

Dana je nakratko zatvorila oči kako bi povratila svoje strpljenje, tada ga je lupnula po ramenu. Jako. Muldere, obrati pozornost.

Što? Što? Nije se osvrnuo. Možda sam ga pohranio. Zadrhtao je. Bože, kakva ideja.

Nije važno.

Naravno da jest. Misliš li da bih ja uistinu... Utihnuo je, polagano se okrenuo kako bi je pogledao. Donosiš novosti.

S pogledom uprtim u strop, pomislila je hvala ti, i odsutno prošla rukom kroz kosu. Kao prvo, ne cijenim to što si me ostavio nasamo s onom ljudskom hobotnicom. Bogami, ruke mu rastu iz ušiju.

Ipak, imao je samilosti pa je navukao pokajnički izraz lica. Žao mi je. Douglas je već prije dogovorio taj sastanak. Nisam imao izbora.

Kada je čula ono što je šef Odjela bio rekao, rekla mu je da je već bila upućena. Tip ju je zaustavio putem prema Mulderovu uredu. Sada to ionako više nema veze. Bio je zatečen. Što time misliš?

Skreni s te teme na tren. Ono što tražim jest tvoja riječ da me više nikada, ali nikada nećeš ostaviti samu s tim novinarom. Stresla se kako bi naglasila značenje. Muldere, ja sam liječnik. Znam sve liječničke tajne. Ukoliko budem prisiljena, ukoliko još samo jednom

položi šape na mene, kunem se, pobrinut ću se da više nikada ne dodirne niti jednu ženu.

Mulder je podigao ruku. Dobro, dobro. Nisam mislio da je tako gadan. Časna riječ. Namrštio se. Mislim da ga je smrt sestričinog momka potresla više nego što sam mislio.

Bijesno mu je odvratila da to ne predstavlja opravdanje. To je moglo biti razumljivo, ali nije bilo opravdano. Kada se ponovno ispričao, uzela je koji trenutak kako bi se umirila, sjela na drugi stolac i torbu položila u krilo.

A ostale novosti, htio je znati, sumnjičavo pogledavajući torbu. Ima dobrih, ima loših.

Toliko se dugo zabaljio u nju da je pomislila kako je nije čuo. Tada se pomalo rezignirano pogurio, te joj poklonio svoju punu pozornost. Dobre vijesti su, ne moraš ići u Louisianu. Dosje ne možeš pronaći, jer ga je Bette odnijela prije nekoliko minuta.

Reakcija je bila jedva primjetna, tek treptaj oka.

Druga dobra vijest glasi da si i dalje sa mnom u ekipi.

Blijedi smiješak pojavio se i zamro. Loša vijest glasi, rekao je, krećemo u Sjevernu Dakotu, nema kupaonice, stanovat ćemo pod šatorima.

Ne sasvim točno. Da je to nije tjeralo u bijes, mogla bi se slatko nasmijati svemu tome. Ustvari, New Jersey.

Što?

Pogledala ga je ne podižući glavu. New Jersey.

Zbunjeno se namrštio. New Jersey, zašto? Što... Oči su mu se raširile od beznadežnosti. O, Isuse, Scully, molim te, samo ne Nevidljivi čovjek. Otpustila je bravice na torbi te izvukla dosje označen crvenim, torbu položila na pod, dosje u krilo. Otvorila je ovitak, izvukla prvu stranicu. Tek tada je kimnula, strpljivo je pričekala dok on nije prestao gundati sebi u bradu, te zamumljao njoj da nastavi. Slučaj...

Stani, rekao je. Samo malo. Što je promijenilo mišljenje Velikog Douglasa? Jučer su bili nevidljivi klaunovi, danas Claude Rains. Ne razumijem. On ovo ozbiljno smatra dosjeomX?

Scully se osmjehnula. Ne znam. Ipak, čini mi se da ti prijatelj ima još prijatelja.

Carl? Sportski izvjestitelj Carl? Nije mogao povjerovati. Carl Barelli ima utjecajne prijatelje? Polagano je zatresao glavom; čuda nikada nisu prestajala. Ne baš tako, rekla je. Angie Toneru, njegova sestrična, ima brata. Onoga koji je pokušao njezinog potencijalnog udvarača rastaviti na sastavne dijelove, sjećaš se? On je bojniki Joseph Toneru. Ratno zrakoplovstvo. Privremeno je pridružen Liječničkom odjelu. Nećeš pogoditi gdje je trenutačno smješten.

Mulder nije mario. Sam izraz njegovog lica dostajao je; znao je da je zrakoplovna baza McGuire nedaleko Fort Dixu. A bojniki Toneru jest...? Po svemu sudeći, zlato moje, vrlo prisani prijatelj s mladim senatorom iz New Jerseyja, Johnom Carmenom.

Mulder nije mogao odlučiti bi li ga to trebalo razljutiti ili zabavljati, trenutno nije bio raspoložen da mu pomogne. Kada je progovorio ona je samo kimnula. Čiji se ured, naravno, potrudio nazvati direktora, točno? Vjerojatno usred noći. Što je vjerojatno rastužilo direktora, što znači da kada je bio pozvao našeg Moćnog Douglasa, trenutno vjerojatnog šefa Odjela, da je bio poprilično neispavan. Što, pretpostavljam, znači da je bio poprilično nadrkan.

Što je poprilično blaga izjava. Popravljala je suknju, zatim kosu. Što se toga tiče, sigurno je da se od nas ne očekuje da ćemo skakati na svaki pojedini poziv iz Kongresa, ali postoji pitanje budžeta i prikladnosti. A dotični je senator vodeći član nekolicine poprilično važnih odbora.

Obožavam ovaj grad, promrmrljao je Mulder.

Pružila mu je list papira. Ovo je izvješće o Franku Ulmanu.

Uzeo ga je; nije ga ni pogledao sve dok ona nije svrnula pogled na njega. Kada je završio, u najboljem slučaju samo preletio preko ispisa, pružila mu je još jedan.

A što je to? upitao je, jedva pogledavši. Stručno mišljenje, ili nešto takvo?

Ne.

Ukoliko bi to pošteno pregledao umjesto da stavljaš primjedbe.

Učinio je što mu je rekla, podarivši joj svoj najbolji mučenički uzdah. Jedva je uspjela zadržati smijeh kada se u stolcu uspravio tako brzo da je gotovo pao.

Scully... Čitao je spise pažljivo, rukom prolazeći kroz kosu.

Tako, rekla je. Dva ubijena. U razmaku tjedan dana. Subota uvečer, nedjelja rano izjutra. Obim žrtvama prerezan grkljan, nema drugih ozljeda, nema znakova pljačke ili seksualnog zlostavljanja. To ih ne povezuje, osim što je, izgleda, i prvome ubojstvu bio nazočan očevidac. Mulderove su se usne micale dok je s punom pažnjom čitao drugi list. Još jedan Nevidljivi čovjek?

Možda.

Ili onaj isti.

Moguće.

Prvi čovjek pregledavao je izvješće Pierce, bio je pijan. Također i očevidac. To nije upitno.

Ponovno je usporedio izvješća. Drugi očevidac, nazočan Frankovom umorstvu, bila je također pijana. I još... droge? Točno. Heroin.

Primijetila je izraz lica, uočila je jedva primjetno ubrzanje njegovih kretnji. Tako... Zatvorio je jedno oko, usne su mu se iskrivile u slabašan smiješak. Tako... moguće je. Moguće je.

Scully, rekao je. Predajem se, u redu? Glede Barellija, imala si pravo. I to ne jednom. Posegao je za dosjeom. Zatresla je glavom. Ne još.

Ponovno se namrštio. Što je sad? Mučiš me zato što ne želim pogledati dijapozitive s tvojeg odmora? Želiš da osobno Carlu polomim ruke? Ne.

Samo što,... ma dobro... još malko loših vijesti. Malko? Nagnuo se naprijed. Rekla si još malko? U stvari, Hank.

Trebao mu je koji trenutak da shvati, te mahne rukom što je značilo, nije strašno, možemo živjeti s time.

I društvo.

Netko je zakucao na dovratnik.

Koga vruga ti to znači, i društvo? zarežao je. Scully, što se događa? Bok, rekla je visoka plavuša ulazeći u ured dok se Mulder pridizao iz stolice. Ja sam Licia Andrews. Agente Mulder, drago mi je upoznati vas. Hank mi je toliko pričao o vama.

Hank? Tupo se odazvao Mulder rukujući se.

Licia je pogledala Danu. Pa, da. Hank Webber. Nije vam rekao? Partneri smo. Na neki način. Idemo s vama u New Jersey. Agente Scully, točno? Oh, da, rekla je Dana, bezmjerno i sasvim bestidno uživajući u tome. Apsolutno.

Pogled s delawarskog Memorijalnog mosta bio je, vjerojatno veličanstven, pod njim se protezao delawarski zaljev, šumovite riječne obale, ocean zdesna, tvornice koje su obrubljivale obje obale. Moguće da je veličanstven, ali Barelli to nije primjećivao. Mrzio je visinu, mrzio galebove koji su mu se rugali ravno u oči, zglobovi su mu trnuli svaki put kada ga je prelazio. Ipak, i to je bilo bolje od slobodnog pada.

Kada je konačno prešao na sjevernu stranu, usmjerio je svoj olupani žuti Taurus prema Turnpikeu, ne gubeći niti trenutka. Usprkos pozivu upućenom još prije susreta s Mulderom, usprkos senatorovim uvjerenjima da će se pozabaviti porodičnom tragedijom, nije sasvim bio uvjeren. Posebno nakon onoga što je Dana rekla.

Nakon ponovnog odbijanja da se poda njegovim čarima, hladno ga je otpratila do gluhog, golemog predvorja i, za ime Božje, potapšala ga po ramenu poput kakvog dječarca.

Carl, drži se sporta, bila je rekla. Žao mi je razvodnika, ipak, malo razmisli, dobro? Bio je toliko bijesan da je jedva bio kadar zagrliti je i poljubiti je za oproštaj. Drži se sporta.

Što ona misli tko je, Sherlock Holmes u suknji?

Uostalom, on nije bio sportski izvjestitelj. On je bio novinar koji se zanimao za sport. Razlika je postojala, dokazat će da postoji.

Petnaest minuta kasnije jurio je sjeverno po Turnpikeu, kroz sjajni sumrak koji je brzo tamnio prema noći, ne mareći za šume koje su ga pritiskale s obje strane, za noćne sokole u lovu koji su strpljivo lebdjeli nad hrastovim gušticama i za povijene jele koje su tvorile Pine Barrens. Jednako nije mario za ograničenja brzine, držeći se lijeve trake, vozeći sedamdesetak milja na sat. Prijenos utakmice Yankeesa na radiju.

Vjetar kroz otvoren suvozačev prozor vitlao je komadiće papira i zgužvane ručnike na podu i stražnjim sjedištima. Cigareta u lijevoj ruci. Prokleta kuja. Pitao se zašto je gubio vrijeme, smiješeći se pomirljivo pretjerano jasnom odgovoru nema mu namjeru dati.

Poštovao je to. K vragu, poštovao je i nju. Vrlo skoro će ona naučiti poštovati njega.

Uskoro. Vrlo uskoro.

Iako nije predstavljao nacionalnu znamenitost, u ovoj ga je državi prepoznavao gotovo svatko. Vjerovao je da s time može računati kada dođe u Marville, ma gdje se to mjesto nalazilo. Ime mu je nalikovalo, a vjerojatno je tako i bilo, zadnjoj selendri prikačenoj na Fort Dix i bazu McGuire. Slavna osoba poput njega bez teškoća bi trebao pronaći brbljavce. Nekoliko pića, nekoliko pitanja, par udaraca po leđima i nekolicina znalačkih namigivanja, pa ga onaj sroljo Fox Mulder može poljubiti u njegovu novinarsku guzicu.

Štoviše, Ulman mu je gotovo bio rođak. Kada je posljednji put vidio Angie, oči su joj bile toliko otekle od plača da je jedva gledala. To nitko nije smio raditi njegovoj porodici.

U stvari, uz malo sreće, mogao bi i sam uloviti pervertita koji je zaklao Frankiea. Osmjehnuo se i upalio automobilske farove. Osmijeh nije potrajao. Nije ga mogao zadržati.

Sve što je mogao bilo je držati volan, te se uvjeravati da nekakav pizdek s nožem ne može samo tako otjerati Carla Barellija. Znao je da ga ostali smatraju mekim, da je predugo vremena proveo za stolom. Prečesto su se uvjerali da su u krivu. Ne brini, Angie, obećao je tek nadošloj noći; sve je u redu, mala, tvoj bratić Carl sredit će to.

Dana nikada nije voljela svjetlo mjesečine i automobilskih farova koje je izbljeđivalo boje krajobraza. Nikada nije bilo istinske bjeline, samo crnina i tonovi sive, te pojave koje su promicale tamom. Vrijeme sablasti.

Uštipnula se za resicu lijevog uha, tek da je bol malo razbudi.

Vjerovala je, nadala se da je za neko vrijeme završila s vožnjom na velike udaljenosti, ali je Mulder tvrdio kako nema smisla čekati do sutra. Jednako dobro mogli su dogovoriti sve pojedinosti istrage tijekom putovanja, te krenuti s poslom već u petak izjutra. U stvari, to i nije bilo tako loše. Dobrovoljno se javio da će voziti čitavim putem, donio je kavu i nekoliko sendviča, te nekako uvjerio Webbera da mora putovati sam s Andrewsovom, upoznati je, dopustiti joj da upozna njega. Suradnici, propovjedao je iskreno i svečano, moraju biti kadri predvidjeti poteze onog drugoga kako bi se međusobno mogli štititi i usred najžešćih okršaja smanjiti pogreške na najmanju moguću mjeru. Propustio im je reći da do žestokih okršaja dolazi rijetko, osim u kinu. Osim, ako u ekipi nije bio Fox Mulder.

Liciji to nije smetalo; Webber je, na Scullyno zaprepaštenje, izgledao gotovo potpuno smeten.

Vjerovala je da su negdje petnaest minuta pred njima, prvi im je zadatak bio osigurati sobe u motelu Royal Baron, kojega je Mulderu preporučio agent iz filadelfijske ispostave.

Bilo je gotovo sigurno da će motel biti jeziv gotovo poput svojega naziva. Mulder je bio savršen za iskopati takva mjesta. On je to nazivao talentom; ona je znala da je riječ o prokletstvu.

Dobro si? Pogledao ju je. Spavaj, ako želiš.

Muldere, još nije devet. Ako sada zaspim, probudit ću se u zoru. Promatrala ga je koji trenutak, tada je ispružila ruku i isključila grijanje. Noć je bila pro hladna, ipak ne toliko hladna. Što je? Slegnuo je ramenima. Ništa.

Ova podjela na parove nije tvoj stil.

Možda, ipak, četiri agenta koji dolaze u naselje imenom Marville mogli bi naličiti na paradu, zar ne?

Dva automobila s agentima nisu parada? Nije odgovorio.

Provezli su čitavu milju, tama i sivilo, prije nego je ponovila svoje prijašnje pitanje. Muldere, i ne zavitlavaj me, nisam raspoložena. Tiho se nasmijao. O, bože. Prvo malko, a sada zavitlavam. Što si to radila na godišnjem?

Nisam mijenjala temu razgovora nakon svakog pitanja koje mi je netko postavio. Palcem je lagano lupkao po volanu. Prije nekoliko dana imao sam posjetitelja. Slušala je čitavu priču o čovjeku iz Jeffersonovog mauzoleja, ne rekavši ni riječi. U jednom je trenu oko vrata stegnula ovratnik ogrtača, a kada je završio, prekrížila je ruke na trbuhu. Nije sumnjala da do tog susreta nije došlo, ali ipak nije bila kadra u potpunosti prihvatiti njegovo bezrezervno vjerovanje u izvanzemaljski život, ili njegove primjedbe da u vladinim strukturama postoje, i još neki izvan dohvata vladinih službi, koji su jednako tako uvjereni, te opasni po njega jednako kao i bilo koji ubojica kojega je progonio. Na to sve dodao je jednako bizarnu primisao da među „Ljudima iz Sjene“, kako ih je nazivao, postoji nekolicina njemu naklonjena, te da joj je bilo tko drugi to ispričao, smatrala bi ga čistim kliničkim slučajem galopirajuće paranoje. Kod Muldera je to zvučalo gotovo uvjerljivo. U redu, priznala je; možda i više nego »gotovo«.

Čovjek u tvidu, činio joj se slučajnošću i ničim višim, te kada je to izjavila, samo je zagundao. Nije bio u potpunosti uvjeren, ali nije imao razloga razmišljati drukčije.

Što ovaj slučaj znači... kome već? rekla je, gledajući preko ramena u tamu. I kakvu vezu ima s Louisianom?

Nemam blage veze. Nisam vještac.

Protrnula je. Muldere, sjeti se, neobični slučajevi?

Potapšao se po čelu. Zakucao sam natpis točno na sredinu.

Primijetila je njegovo cerekanje, zašutjela je sve dok je tišina nije počela uspavljivati. Tada: Što taj slučaj znači tebi?

Ne znam. Ma dobro, znam. Znači da imamo dva leša, a vjerojatno će ih biti još. Pogled, brz osmijeh. I to je sve, Scully, to je sve. Potvrдно je kimnula, iako je znala da upravo bezočno laže.

Motel Royal Baron bio je duga, bijelo crvena, ožbukana katnica pročeljem okrenuta dvotračnom seoskom putu prema Marvilleu. Na zapadnom kraju nalazio se ured, čiji je osvjetljeni krov vjerojatno predstavljao krunu s draguljima; na istočnom kraju nalazio se restoran; između je bilo dva tuceta soba, dvanaest gore, dvanaest dolje, s u crveno oličenim željeznim stubištima u sredini i na svakom kraju.

Iza motela i s druge strane ceste nije bilo ničega, samo gusta šuma. Restoran odjeljci uz prozore, okrugli stolovi u dnu i dugi šank nosili su ime Queen's Inn Kraljičino Svratište.

Iscrpljen, Mulder se svalio u crvenom umjetnom kožom obložen odjeljak pored prozora, osjećajući se kao da se još uvijek kreće i nema namjeru zaustaviti se. Glava mu je bubnjala, vid mu se povremeno mutio, sve što je ustvari želio bilo je uvući se u krevet i na neko vrijeme zaboraviti da svijet postoji. Kada su Scully i on pristigli, Webber i Andrews čekali su u uredu, već su bili osigurali sobe.

Usprkos protivljenju, odvukli su ga da nešto pojede.

Bili su jedini gosti u blagovaonici; mlada konobarica ubijala je vrijeme lašteći sjajne stolove i došaptavajući se s kuharom kroz okno za dostavu hrane na stražnjem zidu.

Nije naručio ništa sama pomisao na hranu okretala mu je želudac ali kada je hrana pristigla na stol, morao je priznati da pladanj palačinki koji je stajao pred Webberom, sasvim dobro miriše.

Ta će te slanina koštati glave, suho je dobacila Scully, glavom pokazujući na dvostruku porciju na tanjuru pored pladnja.

Moja grešna zadovoljstva, s dječaćkim joj je osmijehom odvratio Webber, i prolio, po Mulderovoj procjeni, nekoliko litara sirupa preko hrpe već debelo premazane maslacem.

Scully ga je zadivljeno promatrala. Nije važno.

Andrews se zadovoljila šalicom juhe, umor joj je zaoštrio već ionako mršavo lice, ogrtač je zakopčala do brade.

Vani je nekoliko mrtvih listova plesalo na povjetarcu koji ih je vodio prema cesti, gdje ih je razasuo prolazeći automobil.

Hoćemo li noćas početi istragu? Webber je želio saznati.

Mulder ga je blijedo pogledao. Molim?

Agent je natovarenom viljuškom pokazao preko Mulderovog ramena, da bi je brzo povukao kada je sirup počeo kapati po stolnjaku. U Marvilleu. Hoćemo li noćas otići pogledati?

Zatresao je glavom. Tek u jutro. A tada je prva naša dužnost javiti se oblasnom šerifu, izvijestiti ga da smo pristigli. Webber je kimnuo.

Hawks.

Mulder je zatreptao.

Hawks. Ponovio je Webber.

Todd Hawks. Zapovjednik policije. A, tako.

Webber je pogledao svoju partnericu, ali njezina je pozornost bila usmjerena prema pustoj cesti, rukom je zakrivala široko zijevanje. Nisi pročitao spise. Mislim, sve je unutra. O Hawksu. Zapuh vjetra zatresao je prozor.

Andrews je protrnula, ali nije odvratila pogled.

Fox?

Mulder.

Rukom je prošao kroz kosu. Ne zovi me Fox. Mulder sasvim dostaje. Webber je kimnuo, ispravka primljena i pobilježena, neće se ponoviti. Mali će me dovesti do ludila, pomislio je Mulder.

A budući da postupak savršeno dobro poznaje, mora da je pretjerano uzbuđen, revan, ili možda preplašen. To ne bi bilo iznenađujuće. Do sada su mladićevi terenski zadaci bili ograničeni na najuže washingtonsko područje. Sada je bio vani, nije bilo udobnog središnjeg ureda gdje se mogao sakriti, štoviše, surađivao je s tipom koji je bio pomalo udaren.

To mu je malo, iako ne sasvim, poboljšalo raspoloženje.

Andrews je pojela svoju juhu, zijevnula, ukočeno protegnula ruke iznad glave, pljesnula dlanovima i zapucketala zglobovima. Bože, promuklo je rekla. Bože.

Ogrtač nije mogao prikriti njezinu pojavu.

Mulder je osjetio udarac kada ga je Scully vrškom cipele opalila po zglobu, pretpostavljao je da se zagledao, iako nije vidio ništa. To ga je gotovo do kraja uvjerilo da treba prekinuti s druženjem, te poželjeti laku noć. Ono na što nije računao, bio je Webberov pokušaj da Birou prištedi nekoliko dolara uzimajući samo dvije sobe, jednu za dame, drugu za gospodu. Kada je otključao vrata i uteturao u sobu, bacio je svoj kovčežić na najbližu postelju i rekao: Hank, ako zahrčeš, ustrijelit ću te.

Webber se nervozno osmjehnuo, zakleo se da spava poput bebe, ponovno se nasmijao raspremajući prtljagu, toaletne je potrepštine uredno poslagao u kupaonu, novo odijelo objesio je na vješalicu pored kupaoničkih vrata, ostatak je spremio u donju ladicu niskog ormarića koji se protezao polovicom lijevog zida. Mulder je bio preumoran da promatra tu svečanost; svoje stvari sredit će ujutro. Oprao se, svukao, deset minuta kasnije ležao je u krevetu i spavao, ne mareći za tihi glas voditelja televizijskih vijesti.

Sanjao je:

sobu ne sasvim mračnu, obrise namještaja spavaće sobe, obris prozora, mjesečina se probijala kroz zavjese; pro hladnu noć i glasove koji su joj pripadali, od tihog šaptaja lišća do žabljeg zova i cvrčaka; slaba grmljavina, znao je da ne živi blizu željezničkih tračnica, znao je da to nije vlak; glasnije, svjetlo iza zavjesa prešlo je u bljesak, naglo prodirući u sobu, klizajući se, trake i

sječiva svjetala probadala su zidove, postelju i osobu na njoj, strop, kao da se svjetlosni izvor polako okretao pred prozorom; preplašen bio je preplašen, stojeći pored vrata, polako se spuštajući u čučanj; previše uplašen da bi se pomakao, kada je svjetlo postalo previše blještavo, a grmljavina preglasna, kada se pojava podigla s postelje, odbacila pokrivač u stranu, mladog i bezbojnog lica, mladih očiju ispunjenih namjerama, ne strahom; poželio je zaustaviti je, nije se mogao zaustaviti da ne padne, nije mogao zaustaviti sebe da se ne pokuša progurati kroz zid kako bi pobjegao od svjetla koje je eksplodiralo u sobi, natjeralo ga da vrisne kada je blještava bjelina uzela i progutala djevojčicu; natjeralo ga da vrišti.

Natjeravši ga da se bori za dah, jastuk nabije na prsa, treptajima stjera znoj iz očiju, plahta i pokrivač ležali su zgužvani, odbacio ih je nogama.

Kada je bio siguran da se može pomaknuti a da se ne prevali, sjeo je na rub strunjače i položio jastuk na uzglavlje. Prisilio se da zadrhti, teško je progutao, odgurnuo se na noge, šetnja oko jeftinog stola pod stropnom svjetiljkom do tankih zavjesa na jedinom prozoru u sobi. Razmaknuo je zavjese i pogledao van, nije vidio ništa osim ceste i stabala.

Nije mogao vidjeti zvijezde, ali je znao da su tamo.

Iza njega Webber je tiho hrkao.

A, joj, pomislio je; o, bože, bože.

Podlakticom je obrisao lice i nečujno pošao u kupaonicu, zatvorio vrata, ali nije upalio svjetlo. Znao je što je mogao vidjeti u zrcalu čovjeka, čija je sestra Samantha nestala još dok su oboje bili djeca, vječno prokletog njezinim nestankom. San mu je pokušavao reći kako je nestala. Možda je san bio istinit, možda nije. Ionako nije bilo važno. San ili ne, to ga je i dalje pokretalo.

Umio se kako bi isprao suze koje nije zamijetio, još prije, obrisao se i vratio u postelju.

Nije pogledao na sat, ali je vjerovao da je ponoć tek nedavno prošla.

Pored motela provezao se kamion. Kada je zaspao, vjerovao je da ne sanja.

Dana?

Scully je svojim gundanjem objavila Liciji svoju budnost, te joj također objavila da pokušava učiniti sve kako bi zaspala, a pitanje, bilo kakvo bilo, može pričekati do jutra.

Ima li nečega... nešto čudno u svezi s Mulderom što bih trebala znati? Glas iz tame bio je prirodno promukao, gotovo muški; već je primijetila njegov učinak na Mulderu i Webberu, te razmišljala koliko ga dobro Licia zna upotrijebiti.

Mogao bi predstavljati smrtonosno oružje, nesumnjivo. Osmjehnula se gledajući u strop kada se njime čini Dobro, ne Zlo.

Dana?

Glasno je uzdahnula i otkotrljala se na bok. Ne. S njim je sve u redu. Nije mi se činio takvim. Početak je uvijek takav. Što?

Scully nije znala kako objasniti; nakon svog tog vremena s Mulderom, i sama je to jedva razumijevala.

Na početku svake istrage za koju se zanima, uvijek postane... prenapet. Nabijen. Tiho je dodala. Tada, nažalost, mora otići na mjesto istrage. On to ne voli, ne voli putovati. U stvari, on mrzi putovanja. To smatra bačenim vremenom tijekom kojega on... mi možemo obaviti čitav posao. I uvijek kada stigne na mjesto istrage, već je čitavu svoju snagu iscrpio na putovanje. I tada se slomi. Tišina za rečeno. Ujutro će biti dobro? Mrštenjem je pokazala svoju zbunjenost.

Bilo je razumljivo da se netko tko prije nije radio s Mulderom brine za njega, ali je vjerovala da je u ženinom glasu prepoznala nešto više. Zatvorila je oči, napola se moleći da Andrewsova neće zajebati stvar pokušavajući razviti romansu. Bit će u redu, naposljetku je odgovorila. Dobro.

Nije odgovorila.

Ženin se glas utišao kada se okrenula. Požderala bih se živa kada bi zajebala svoj prvi slučaj.

Scully je umalo ustala i zatražila objašnjenje, te posljedično, i ispriku. Ipak, bilo je prirodno da osoba poput Andrewsove želi zablistati na svojem prvom slučaju. Znala je da se i sama molila noćima prije svoje prve istrage. U stvari, ta je istraga iz nje načinila nervoznu ruinu. A Andrewsova nije izgledala napeta, dapače, izgledala je pretjerano smirena, pretjerano pripravna. To je moglo biti jednako pogubno. Možda, pomislila je, ja pretjerujem jer sam premorena. Kamion je progrmio pored njih. Zijevnula je, pokrivač je navukla do brade. Dana? Ovaj put Licijin je glas zazvučao sitno, gotovo djetinje. Slušam.

Misliš li da ću morati upotrijebiti svoj revolver? Kutevi usana uzdigli su se. Vjeruj mi, Licia, vjerojatno nikad. Ozbiljno?

Da. Zastala je. Vlada je previše škrta da nam pribavi sve naboje. Ponovno tišina, razmišljala je, dragi Bože, počinjem zvučati poput Muldera. Tada se Andrewsova zacerekala, nasmijala i rekla: Vjerojatno sam gledala previše filmova. Šuškanju plahti slijedilo je: Laku noć, i hvala ti. Nema na čemu, laku noć.

Prošao je još jedan kamion, u suprotnom pravcu. Scully je osluškivala zvuk motora sve dok nije sasvim zamro, tjerajući se njime u san. Posljednja misao bila je upućena Mulderu.

Nadala se da ne sanja.

Nedugo nakon zore u petak, plavetnilo prethodnog dana pretvorilo se u debeli sloj niske naoblake. Do tada su Mulder i njegova ekipa već bili na putu, Webber je vozio, mrazan istočnjak počeo je brijati preko ceste, bacajući lišće i suhe borove iglice u automobilski vjetrombran.

Mulder nije volio takvo vrijeme; pretjerano ga je podsjećalo na kasnu jesen. Sam gradić Marville počinjao je nekih četvrt milje od motela, šaćicom kuća na čistinama otetih Barrensu na obje strane ceste. Pjeskovito tlo ispunjeno šljunkom služilo je kao ograda, pokazivalo se i kao ogoljena mjesta na tratinama koje su izgledale umorno, kao i same kuće. Odmah je osjetio da gradić umire.

Trgovački dio sačinjavalo je nekih pet uličnih blokova, nešto se poslova obavljalo na uličnim uglovima. Nijedna zgrada nije bila viša od trokatnice, većinom drvene građe, tek nekoliko izgrađenih od vremenom nagriženog kamena ili ciglenih pročelja. Izbrojao je šest zgrada koje su se izdavale u najam, i daleko previše onih čiji su izlozi bili prekriveni jelovim daskama ili oličeni u bijelo. Nad glavnom ulicom vijorio se maleni stijeg, najavljujući proslavu 150godišnjice postojanja mjesta, što ga je natjeralo da se upita, često je to činio, što je u početku naseljenike privuklo ovamo. Nije bilo rijeke, stabla nisu bila dovoljne kakvoće za sječu, Fort Dix utemeljen je tek 1917., a susjedna zrakoplovna baza McGuire nekoliko godina kasnije.

Webber je pucnuo prstima i palcem pokazao u lijevo, Barnijeva taverna. Mulder je spazio bar na uglu, jedan od nekolicine još otvorenih, te je pretpostavljao da, kako su stvari stajale, bez obzira koji razlog postojao za utemeljenje Marvillea, ga je na životu održavao promet ostvaren s vojarnom i zrakoplovnom bazom. Nazirao je, iza izbljedjelih boja i oštećenja koja su iziskivala popravke, gradić koji je svojevremeno sasvim dobro živio, uzimajući u obzir oštru konkurenciju susjednih gradova.

Na slijedećem je uglu, s lijeve strane kraljevala granitna zgrada banke. Tu su prodavaonice još uvijek živo poslovale, ili barem toliko koliko su se mogle nositi s ekonomskim teškoćama, i drastičnim smanjenjima budžeta vojnih postaja u posljednjih nekoliko godina.

Ovo tjera u očaj, javila se Andrewsova sa stražnjeg sjedišta. Kako netko može živjeti ovdje.

Jeftini stanovi, to je jedan razlog, pretpostavljao je Webber, usporavajući kako bi tri stare žene mogle prijeći cestu. Nije blizu ičega. Pamtim zemljovid, ali mislim da je odavde problematično putovati sve do Philadelphije. Naročito ne putovati i pritom zaraditi nešto novaca. Inercija, sumnjao je Mulder, predstavlja ostatak tajne. Čemu ići ikamo kada se moglo životariti i ovdje. Svatko upitan vjerojatno bi dao drugi odgovor, ali bi se svi, nesumnjivo, pretočili u: Zašto se truditi?

Prizemnica, dugačka bijela montažna zgrada zauzimala je trećinu uličnog bloka zdesna. Nov znak, ispisan zlatnim slovima označavao ju je kao policijsku postaju; američka zastava visjela je na stupu pored dvokrilnih ulaznih vrata. Webber je parkirao pred zgradom, zadovoljno protrljao ruke, i gotovo iskočio iz kola pojurivši kako bi Andrewsovoj otvorio vrata.

Mulder se pokrenuo sporije, čekajući da mu se Scully pridruži. Nisu progovorili ni riječi, samo su izmijenili brze poglede, te se uputili prema betoniranoj prilaznoj stazi. Andrewsova je željela znati zašto idu ovamo kada senatorove veze sežu prema Fort Dixu i zrakoplovnoj bazi. Scully je skrila lice pred lakim zapuhom vjetra. Recimo da je obično lakše surađivati s civilima.

To gore po njih, veselo je odvratio Webber.

Mulder ga je pogledao, pogledao je Scully, te otvorio vrata, puštajući ostale da uđu prije njega u predvorje koje je zauzimalo čitavu prednju trećinu zgrade. Drvena ograda visine struka protezala se od zida do zida, slijeva, odmah pored središnjeg ulaza, uniformirani je dežurni redarstvenik sjedio pored radioaparata, piskarao nešto u knjigu dežurstava; iza njega stajala su još tri metalna stola, sva tri slobodna. Vratima zdesna, stajao je četvrti, daleko veći stol, licem okrenut ulazu. Za njim je sjedio policajac, koji je svoju odoru, pretpostavljao je Mulder, sašio deset godina prije i s deset kilograma manje. Lice je odavalo čovjeka koji veći dio vremena provodi na otvorenom, a velik dio tog vremena posvećuje opijanju. Kosa ošišana na četku, nekoć je bila crvena.

Mulder je izvukao lisnicu i pokazao značku. Dobro jutro, naredniče, mi smo iz FBI-aja. Govorio je ugrađeno, s dobro uvježbanom pokornošću. Brzo je predstavio i ostale.

Došli smo sastati se sa zapovjednikom Hawksom.

Narednik Nilssen nije pokazivao da je to sve na njega ostavilo ikakav dojam. Nije odgovorio, samo je prestao raditi, te se polagano uputio prema neoznačenim vratima na stražnjem zidu. Mulder je opazio Webberovu zbunjenost, Andrews je izrazom lica odavala uvrijeđenost. Ovo je njihovo područje, tiho ih je podsjetio. Pamтите, oni nas nisu zvali. Ne još, odgovorio je Webber.

Mulder nije imao niti vremena niti volje upuštati se u kraća predavanja o suparništvu između različitih istražnih službi. Usmjerio je svoju pozornost na narednika koji je stajao na vratima, jednu ruku položio je na bedro, drugom je pokušavao počestati leđa, pa onda potiljak. Mesnat, ali ne i usaljen. Pogledom je okrznuo vezisticu, koja ga je besramno promatrala. Vezistica je bila u kasnim dvadesetima, očevidno zaljubljena u svoju tešku šminku te svoje smeđe uvojke rasute na ramenima.

Kada je konačno kimnula na pozdrav, uljudno je uzvratio.

Mrtav dan? upitala je Scully, ogledavajući se po praznoj prostoriji. Slegla je ramenima ime na pločici glasilo je Vincent i odmahнула rukom. Dečki su na cesti. Slabašan osmijeh.

Prometna gužva, shvaćate?

Scully se nakesila kada se žena lagano nakašljala u šaku.

Vitiligo? rekao je Mulder, glavom pokazujući prema bijelim mrljama na njezinom zapešću. Mrzim ga.

Vincent je u znak slaganja složila grimasu. Da, imam ga...

Hej.

Narednik ih je pozvao savijenim prstom.

Webber se ukočio, ali mu je Scully dodirnula ruku dok ih je Mulder poveo kroz vrata, nasmiješen, vječito nasmiješen, zahvaljujući naredniku dok se pomaknuo u stranu kako bi pustio druge ispred sebe.

Nilssen nije uzvratilo osmijeh. Bezizražajano, moglo je potjecati od sramežljivosti ili pak grubosti, vratio se za svoj stol, ostavljajući Mulderu da ponovno predstavi svoju ekipu, ovaj put Toddu Hawksu. Zapovjednik marvillske policije bio je mlađi nego je Mulder očekivao, negdje u srednjim četrdesetima, guste crne kose začesljane u natrag s visokog čela, njegove teške obrve gotovo su se spajale nad pomalo orlovskim nosom. Nije nosio odoru, niti kravatu. Bijela košulja i crne hlače, te sako obješen na vješalici od jelenjih rogova u kutu sobe. Stol mu je bio vojnički sive boje, u potpunosti nalik ostalima, jedina osobna sitnica bio je srebrni trodjelni okvir u kojem su, zamijetio je Mulder, stajale slike njegove supruge i troje djece.

Hawks je ustao i rukovao se, pokazavši Scully i Andrewsovoj na jedina dva preostala stolca u sobi. Webber je izabrao osloniti se na zid pored vrata, ruke je opušteno prekrizio na prsima.

Zapovjednik je podigao list papira, preletio ga pogledom i namrštio se. Agente Mulder, moram priznati da me je ovaj faks kojega je poslao vaš čovjek, Webber, poprilično zatekao. Nisam očekivao da će se umiješati i federalci. Pustio je papir da padne, pogledao zatvorena vrata, prstima vrtio penkalu u džepu na prsima. Iskreno rečeno, mislim da mi je drago vidjeti vas. To je sranje malo pregusto za mene i moje ljude, a oni tamo... Prekinuo se, zavalio dublje u stolac, podigao olovku sa stola. Gospoda iz Dixa baš pretjerano ne dopuštaju pristup nama, seljačićima, čak iako razvodnik nije bio ubijen u krugu vojarne.

Gumicom se počeošao po čelu. Tehnički gledano, Ulmanovo umorstvo je naše. Naravno da smo im to pokušali reći.

Mulder mu se osmjehnuo savršeno zavjereničkim osmijehom. Zbog toga smo mi ovdje. Bit će nam potrebna sva vaša ispomoć, i svakako ćemo cijeliti sve obavijesti koje nam možete pružiti.

Nema problema. Hawks, jednako kao i narednik, nije bio zastrašen, ali iz sasvim drugih pobuda. Samo mi javite što vam treba, učinit ću sve što mogu. Olovkom je lupkao po stolu dok mu se lice sve više smračivalo. U stvari, ja nisam poznavao tog razvodnika. S druge strane, Grady Pierce bio je upravo beskrajni gnjavator, iako znadem barem dvadeset tipova koje bih radije vidio na njegovom mjestu. Jadni pizdek.

Vaš prijatelj? upitao je Webber s dna prostorije. Hawks je svrnulo pogled s Muldera na njega, zatresavši glavom. Ne, zapravo i nije. Samo sam ga dugo poznavao. Umirovljeni instruktor, žena ga je ostavila

nedugo pošto ga se vojska riješila. Ponovno je pogledao Muldera. Nije znao ništa osim savijanja ruku i AC-a.

Andrewsova, sjedeći ukočeno u svojem stolcu, na usnama joj se jasno ocrtavalo gađenje, upitala je: AC?

Atlantic City, agentice Andrews, objasnio je čovjek.

Oh. Gađenje je prešlo u prezir. Kocka.

Hawks nije ni trepnuo; samo je kimnuo glavom.

Mislite li da se radi o kockarskim dugovima ili nečem sličnom? upitao je Webber, spuštajući ruke dok mu se u glasu sve više primjećivao žar. Mislim na Piercea. Teško. Kada bi odlazio tamo, većinom bi dobivao.

Zapovjednik se iskesio. Lijep dodatak njegovoj mirovini, koja baš i nije predstavljala bogatstvo. Otvorio je središnju ladicu i izvukao dosje.

Agente Mulder, ovo je gotovo sve što smo prikupili o obojici. Pružio mu je omot. I sami vidite da nije mnogo, čak i dva tjedna nakon Gradya.

Zatresao je glavom i slegnuo ramenima. Trag je vjerojatno mrtav, oprostite na izrazu. Vi ste dobrodošli, pa navalite. Mulder je kimnuo u znak zahvalnosti, te omot predao Scully koja je preletjela preko spisa i namrštila se. Ne vidim nikakve podrobnije nalaze u izvješću s obdukcije. Samo fotografije i nešto malo primjedbi.

Hawks se smračio. Morat ćete ih zatražiti u vojarni. Čini se da su starog Gradya pazili kao i mi.

Vidi, vidi, pomislio je Mulder. Marville i Fort Dix i dalje su se strasno ljubili. Pitao se da li se ljubav proteže i na trgovinu.

Scully je primaknula očima list papira, zbunjeno se mršteći. Što ovo piše na margini? Gablin? Goblin?

Mulder je brzo bacio pogled. Goblin?

Idite posjetiti Sama Junisa, predložio je zapovjednik, dok je ona zatvarala omot. On je oblasni liječnik, izvršio je autopsiju na obojici.

Uvijek daje puno zabilješki, polovicu ih može pročitati samo on. Živi u prvoj kući zapadno od motela gdje ste odsjeli. Zna da ćete navratiti.

Kako znate gdje smo odsjeli? upitala je Andrewsova. Mulder se nije osvrnuo, nadajući se da se zapovjednik neće uvrijediti.

Gospođice, odgovorio je Hawks lijeno se osmjehujući, možda ste uspjeli zamijetiti da se ne nalazite u washingtonskom području. U ovo doba godine, Babs u motelu nema gotovo nikakvog posla osim vikendom, a čak niti tada nije previše zaposlena. K vragu, ako želite,

reći ću vam što ste doručkovali. Što? zapitao je Webber kao da je zapovjednik nekakav čarobnjak koji se priprema otkriti drevne tajne.

Hawks je pogledao Muldera mali misli ozbiljno? i ustao. Vi ste crvenokos, dakle pojeli ste više palačinki nego što je u porciji, sinko,

uskoro će vam trebati još jedna rupica na remenu. Agentica Scully pojela je tost i popila kavu, pojela žitarice i narančin sok. Agentica Andrews pila je čaj, tost i pahuljice. Vi ste, agente Mulder, imali tost,

slaninu, dva srednje pečena jaja, kavu, sok i pekmez od borovnica.

Mulder je cerekanjem odao svoje poštovanje kada je zapovjednik zaobišao stol i ispratio ih do vrata.

Pretpostavljam da znate i na kojoj sam strani kreveta spavala? hladno je upitala Andrewsova.

Nemam blagog pojma, gospo, odvratio je. Prokleti zastori bili su čvrsto navučeni. Mulder se nije mogao suzdržati; okrenuo se i prasnuo u smijeh dok ih je zapovjednik zamolio da ga pričekaju vani dok ne raščisti još nekoliko sitnica, pa će ih povesti na poprište prvog zločina. Iako je izgledalo da će se Andrewsova pobuniti, Mulder se odmah složio te se rukovao sa zapovjednikom, ponovno mu zahvalivši na susretljivosti. Tada je ostale poveo u vanjski ured, kimnuo naredniku. Vezistica je otišla, mijenjao ju je muškarac koji se zaprepašteno zagledao u njih ne zaustavljajući se sve dok nisu došli na prilaznu stazu, ali ne dovoljno brzo da Andrewsova ne bi Hanku izrekla namjerno glasnu primjedbu o »nepodnošljivim seljačinama u ovoj vukojebini«. Mulder je, s rukama u džepovima raskopčanog ogrtača, gledao uz ulicu, tragajući za strpljenjem i nadahnućem, te načinom kojim bi se pokorio nijemoj Scullynoj naredbi da ne smije izgubiti živce. Slušajte, konačno je progovorio, moramo surađivati s ovim ljudima, razumijete li? Moramo ih imati uza se kako bismo završili posao i vratili se u Washington što prije možemo. Što osobno o njima mislite, nije me briga, obratio se Liciji, ali svoje primjedbe ubuduće zadržite za sebe, jasno?

Oklijevala je prije nego je kimnula. Sebi je rekao kako ne smije zaboraviti reći Scully da joj malo nariba glavu.

Webber je, postidjen iako on nije ništa skrivio, pročistio grlo. Muldere? Tko je Babs?

Mulder je glavom pokazao prema kraju gradića. Babs Radnor.

Vlasnica motela. Webber se namrštio. Kako si to saznao?

Ne gledajući Scully, odgovorio je: Čarolijom, Hank. Ja sam prokleti vještac, okrenuo se i pokazao ka restoranu ciglenog pročelja s druge strane ceste. Naći ćemo se tamo oko jedan na ručku, u redu? Naredio je Hanku i Andrewsovoj da pokriju područje oko Barneya, popričaju sa svakim na koga naiđu o ubijenome, o taverni, noći ubojstva, o svemu što bi ih moglo navesti na tragove koje nisu pronašli u izvješćima.

Webber je umalo salutirao odvođeci svoju partnericu, odlazili su zbijeni jedno uz drugo, uzbuđeno su šaputali.

Juhu, tiho je rekao Mulder kada mu se Scully približila.

Zovem se agent Webber, FBI. Priznajte sve, ili ću vam se smiješiti do smrti.

Lako ga je lupila po ruci. Muldere, pusti ga malo, može? Ipak, nije tako loš. Složio se. Samo, ne brine me on.

Pogledao je prema nebu, niskoj naoblaci, nanjušio prvi trag kiše kada je vjetar ojačao, udarajući iskrzani stijeg, raznoseći otpad u jarke. U tom se trenu na ulici ništa nije micalo.

Niti jedan prolaznik, niti jedan automobil, čak niti pas ili mačka lualica. Grad sablasti, rekla je Scully. Groblje, odgovorio je.

Hodali su glavnom ulicom prema istoku, Mulder uz rub ceste. Pusti trenutak je prošao, kupci, iako ne mnogo njih, izlazili su i ulazili u prodavaonice, dok su automobili i kamioneti prolazili među semaforima. Nekolicina ih se potrudila zagledati u njega i Scully, te su se škrto osmjehnuli i produžili dalje.

Povjetarac je meo pločnikom, prikupljajući snagu, lijepeći mu raskopčani ogrtač uz noge, trpajući mu u unutrašnjost odijela neugodnu mrzlinu.

Scully je pogledom pratila krivudavo napredovanje jednog mješanca niz rub nogostupa. Primijetio si kako se izmijenio? Mislim, Hawks? Kimnuo je. Tip je na našoj strani, ne može smisliti Liciju. Nije blesav. Čak sam pomalo iznenađen što nije odmah zamolio za pomoć. Koliko shvaćam, kada im zatreba istražitelj, on je taj. Uostalom, što je s Andrewsovom?

Slegnula je ramenima. Trema na prvom slučaju?

Pretpostavljao je da bi moglo biti i to, iako mu se pomisao nije sviđala. Jednako kao i čitav slučaj, nešto je smrdjelo. Nije sumnjao u njezinu stručnost; drukčije ne bi doprla ovako daleko. Ipak, nešto će trebati poduzeti glede njezine nadmoćnosti koju je pokazala u postaji. Takvo ponašanje moglo bi ih udaljiti od Hawksa brže od sudskog naloga. Prošli su pored Barneyeve taverne na suprotnoj strani ulice, bacio je pogled, kao i prije, nije primijetio ništa posebno. Umorna birtija u umornom gradu. Rastavi je i prenesi u Michigan ili u Oregon, neće se promijeniti. U tome je trenutku pomislio, shvatio da je vjerojatno učinio veliku pogrešku odaslavši je s Webberom na zadatak. Mali je imao dar za razvezivanje jezika. Faca, cerekanje, čupa crvene kose, sve je to djelovalo razoružavajuće. Nadao se da će to dostajati da Andrewsovoj začepi usta. Jutarnje je svjetlo nestajalo. Jačao je miris kiše.

Rubom pogleda promatrao je Scully kako prati vjerojatni put kojim se Grady Pierce kretao izašavši iz bara, prelazeći cestu u jednom trenutku, možda teturajući, možda i ne. Pusta ulica. Rijetka kiša. On nije vidio nikoga, rekao je kada su se približili uličici. Ležala je između dvije ciglene trokatnice, prodavaonice odjeće u prizemljima obje, gornji katovi nalikovali su stanovima.

Scully ga nije propitkivala. Ili, nije nikoga zamijetio.

Tako kasno u ovakvom gradiću? Subotom uvečer? Mjesto ne mora biti pretjerano zdravo, ali još uvijek nije mrtvo. Zamijetio bi. Posebno ako je kišilo. Scully mu ponovno nije proturječila. Samo je rekla: Osim ukoliko ga nije poznavao.

Pogled postrance: Scully postaješ ženski šovinist. Uvrijeđen sam. Muldere, zamjenica je bila neutralna. Nepristrana sam. Za sada. U trenutku kada su doprli do svojeg odredišta, blještavo bijeli patrolni automobil izišao je iza ugla, vozeći u suprotnom pravcu. Iz njega je izišao zapovjednik Hawks, sako i kravata uredno obučeni, pozdravilo ga je nekoliko prolaznika, on je odvratio istim načinom, obraćajući se svakome poimence. Približujući im se strpao je ruku u džep na hlačama, zabacivši sako za ruku. Mulder je zamijetio futrolu obješenu na rame.

Zapovjednik je zadrhtao, ramenima se zakriljujući pred vlagom.

Sigurni ste u ovo?

Znam da je sve to već staro, odgovorio je Mulder, ipak, uvijek je bolje osobno pregledati, nego samo čitati izvješća. Vizualizacija, dodala je Scully.

Hawks je kimnuo s razumijevanjem. Dakle...?

Uličica je bila široka malo više od šest stopa, produljujući se još nekih dvadesetak metara u dvanaest stopa visoku, vremenom izlizanu daščanu ogradu. Iako u uličici nije bilo kanti za smeće, niti kontejnera, vidjeli su pored zidova otočiće vjetrom nanesenog otpada. Nije bilo prozora. Žuta vrpca koja je ograđivala mjesto zločina bila je već davno otkinuta.

Stajali su na nogostupu, tjerajući prolaznike da ih zaobilaze. Obje su prodavaonice u izlozima imale postavljene natpise *RASPRODAJA*, iako je ona zdesna bila mračna, reklama je bila ugašena. Na gornjim su katovima na svim prozorima bile navučene zavjese ili rolete.

Netko je ovdje umro, razmišljao je Mulder; neki je jadnik ovdje iskrvario do smrti. Došlo je vrijeme za šetnju zavojitom stazom.

Hawks je rekao: Grady je pronađen ovdje, nekoliko stopa u uličici, sjedeći oslonjen o zid. Čak i pod kišom, izgledao je kao da se okupao u vlastitoj krvi. Mulder je zakoračio u uličicu i nagnuo se, promatrao mjesto, pogledom prelazeći goredolje po zidu. Nije vidio znakove umiranja, ali ih je jednako dobro mogao osjetiti.

Scully je stala iza njega. Gdje je ubijen?

Hawks ih je obišao i zastao otprilike metar od Muldera.

Prema krvavom tragu nemojte zaboraviti da je kišilo pretpostavljamo da je zarezan ovdje, načinio jedan do dva koraka, vjerojatno je pokušavao doći se ulice, i završio gdje stoji agent Mulder. Pomaknuo se u stranu, Scully je stala na njegovo mjesto. Činjenica jest, ulična rasvjeta ne dopire duboko u uličicu. Najviše nekoliko stopa, a mogu se okladiti da mu je vid bio pomalo zamućen. Muldere?

Polagano se podigao, promatrajući je kako se okreće sve dok se nije leđima okrenula prema desnom zidu.

Ubojica je stajao otprilike ovdje.

Hawks se namrštio. Kako ste to zaključili?

Izvešće s autopsije, rekla je, pogledom neprestano šarajući, ispitivala je tlo, suprotni zid, ponovno tlo. Ukoliko je doktor Junis u pravu, morao je stajati tamo. Možete li mi posuditi kemijsku?

Zapovjednik je pogledao Muldera, očekivao je nekakvu reakciju od njega, ne dobivši je, pružio joj je kemijsku olovku, ona ju je uzela u desnu ruku držeći je poput noža, ali ne za ubod, već za rezanje.

Fotografije nisu bile sasvim jasne, nastavila je, činilo se kao da govori samoj sebi. Ipak, pogledajte... Mahnula je rukom, Hawks se leđima okrenuo ulazu u uličicu, tada je stala sučelice njemu, te, prije nego se mogao pomaknuti, zamahnula olovkom prema njegovom grlu.

Odskočio je.

Umjesto isprike samo se mračno osmjehnula. Nema krvi na zidovima.

Bio je samo jedan udarac, vrlo snažan, presjekao je grkljan i kariatidne arterije. Nije došlo do izlivanja, jer bi veća količina krvi završila na zidovima da je bio okrenut prema u nutra ili prema van. Vratila mu je kemijsku. Krv nije bilo. Pokazala je rukom prema završetku uličice. Nije je bilo niti tamo dolje.

Kiša, podsjetio je zapovjednik. Prije nego je pronađen prošao je najmanje sat vremena.

Kimnula je. Ipak, trag se, nakon svega tog vremena, i dalje čini prilično vidljiv, sudeći po slikama. Podigla je pogled, žmirkajući, bradom je zapovjedniku pokazala krovne istake s bakrenim odvodima; možda i jest kišilo, ali bi samo pljusak i snažan vjetar mogli smočiti prolaz jednako kao i glavnu ulicu. Tada je pogledala Muldera. Bio je okrenut prema zidu.

A to je, Mulder je to znao, predstavljalo izuzetno važan podatak.

Ukoliko je Scully imala pravo, Grady Pierce morao je biti gotovo slijep da ne primijeti svojeg ubojicu.

Osim, naravno, ukoliko napadač nije bio nevidljiv.

Ne, rekla je, primjetivši izraz njegovog lica. Muldere, postoji i drugo objašnjenje.

Nije odgovorio. Pažljivo se kretao, išao je sporo prema dnu prolaza, prstom je pritisnuo ogradu. Drvo je bilo spužvasto od truleži, nije bilo znakova da se itko penjao preko. Ili barem pokušavao prijeći ogradu.

Dakle, ubojica je otišao istim putem kojim je i došao.

Pierce ga je morao poznavati, rekla je Scully kada im se pridružio.

Hawks se složio. Čini mi se da ne postoji nikakvo drugo razumno objašnjenje.

Onjušio je zrak, nasmijao se, prste zakvačio za remen. Osim ako ne povjerujete Elly.

Očevicu, rekao je Mulder.

Ukoliko vi to kažete. Ipak, ne bih se kladio u nju. Poveo ih je natrag do nogostupa. Vidite, Elly je osoba koju, znanstvenim jezikom našeg gradića nazivamo trknutom. Ponovno se nasmijao, zatresao je glavom.

Elly Lang je draga osoba, ali ima svoje ideje. Koje su?

A, ne. Neću vam pokvariti provod. To morate čuti iz prve ruke. Stan na prvom katu bio je gotovo jednako taman kao i olujni oblaci koji su se približavali.

Jedna jedina svjetiljka sa satenskim zaslonom osvjetljavala je dio naslonjača u kojem je sjedila Elly Lang. Hawks je stajao na ulazu u dnevnu sobu, leđima okrenut malenom predvorju; leđima oslonjen o zid, ruke opuštene u džepovima. Scully je sjedila u visokom naslonjaču koji je mirisao na plijesan i trulež. Mulder je sjedio na tapeciranom tabureu, nagnut naprijed, ruke je položio na koljena. Malena soba, Pullmanova kuhinjsica u dnu kratkog hodnika, kupaonica, spavaonica u kojoj se jedva smjestio krevet i ormarčić kojem su nedostajale dvije ladice. Uokvirene kopije na zidovima prekrivenim tapetama; lažni kamin bez trupaca; zbirka plastičnih i keramičkih konja na polici iznad kamina; jeftini sag mjestimice prošupljen, od njegovih izvornih boja ostale su samo sablasne naznake. Prozor je sakrivala žuta zavjesa, iskrzana na rubovima. Televizora nije bilo; samo malena radiobudilica na stoliću pored svjetiljke.

Elly Lang bila je odjevena u bezbojne bolničarske natikače debelih potplata, debele čarape spuštene niz listove, te jednostavnu smeđu haljinu bez pojasa.

Njezinu se dob nije moglo odrediti. U svjetlosti svjetiljke izgledala je prastaro, nedostajali su joj donji zubi, pramenje bijele kose pobjeglo iz mrežice. Nije nosila šminku. Ruke je držala u krilu, nije imala nakita niti ručnog sata.

Mulder je promatrao njezine oči. Nisu bile ni najmanje staračke, neobične blijedosive boje koja ih je činila gotovo prozirnima.

Goblin, progovorila je oštro kimnuvši, i da mi se nisi usudio proturječiti pogledom upućenim zapovjedniku.

Mulder je kimnuo. U redu.

Napola je zatvorila jedno oko, sumnjičavo ga promatrajući. Rekla sam, goblin.

Ponovno je kimnuo. U redu.

Znate, oni žive u šumama. Glas joj je bio dubok, oštar, vještije kriještanje iz dječjih priča u Noći vještica. Došli su s vojskom, još tamo '16., '17., ne pantim, malo prije nego sam se rodila. Ispravila je leđa, otplovila je, ostavljajući samo sjaj očiju, beskrvnu crtu usana.

Ponekad se događa nešto što se njima ne sviđa. Što na primjer? Ne bih znala. Nisam goblin.

Osmjehnuo se, jedva primjetno, jednako jedva primjetno ona se osmjehnula njemu.

Gospođice Lang...

Gospođo, poučila ga je. Nisam slijepa. Čitam novine.

Oprostite, gospođo Lang. Ono što moj partner i ja trebamo znati jest što ste vidjeli te noći. One noći kada je ubijen Grady Pierce. Bezboštvo, bez oklijevanja je odgovorila.

Čekao je, malo nakrivljene glave, promatrao njezine oči, njezine usne. Grady Pierce bio je bezbožnik. Svaka druga riječ iz njegovih usana bila je prostota.

Osobito kada je pio. Što, usne su joj se iskrivile u osudi, je činio veći dio vremena.

Uvijek je tupio o svojim sablastima, njegove glupe sablasti. Kao da je bio jedini koji ih je vidio. Polaganim je kimanjem glave izrazila svoje neslaganje. Nikada me nije slušao. Rekla sam mu, ne jednom, stotinama puta, da ostane kod kuće kada su goblini vani, nikada nije poslušao. Nikada.

Tiho, s poštovanjem: Bili ste vani, tada?

Naravno. Znate, imam obveze.

Mulder ju je pogledom upitao.

Označujem ih, objasnila je. Gobline. Kada ih primijetim, označim ih, kako bi ih ovaj samoproглаšeni policajac mogao zatvoriti dok ne istrunu na suncu. Znate, on to nikada još nije učinio. Glava se okrenula, Mulder je primijetio još jedan pogled. Da je pokupio označene, staroj budali mogao je spasiti život. Osjećam da će se to promijeniti, gospođo Lang, rekla je Scully. I hoće, još kako, odvrátila je starica. Što ste vidjeli? nastavio je Mulder.

Zadrhtala je, zavlazeći se dublje u naslonjač. Prstima je počela plesti po zraku. Vraćala sam se kući.

Od kuda?

Iz Company G.

Mulder je održavao bezizražajno lice. A, to je... bar?

Koktelbar i restoran, mladiću, upotrijebite pamet koju vam je Bog podario. Ja ne idem u barove. Nikada nisam, niti ću ikada ići.

Oprostite. Naravno.

Mjesto je istočno od one rupetine u koju je Grady uvijek išao, među kurve i starce, takvo je tamošnje društvo. Ovo moje je iza ugla, u ulici Marchant. Vrlo otmjeno mjesto. Usne su se nasmješile. Osobno poznajem vlasnika. Čuo je kako se zapovjednik nestrpljivo miče, čuo je tiho šuškanje kada se Scully premjestila u naslonjaču.

Elly je pročistila grlo kako bi zadobila njegovu pozornost. Vidjela sam Gradija ispred sebe kako ulazi u prolaz između McConnella i Orion.

Orion je ona zatvorena prodavaonica. Varali su na uzvraćenom novcu. Uostalom, odjeću koju su prodavali ne bi navukla ni kravi. Goblini su ih otjerali. Ponekad tjeraju lopove. Prsti su i dalje pleli.

Rijetka kiša tiho je bubnjala po prozorima.

Naravno, nije me bilo briga. Za Gradija. Uvijek me vrijeđao, bio trijezan ili pijan, tako da me nije bilo briga što ulazi u uličicu. Produžila sam, nisam se usuđivala stati, znate ovih dana osamljene žene nisu sigurne

na ulicama. Pogledala je Scully koja je kimnula u znak slaganja. Začula sam glas. S druge strane ulice?

Mladiću, on je urlao. Grady Pierce uvijek je urlao. To mu je učinila vojska, oglušio je tamo, tako da je uvijek urlao, čak i trijezan. Mulder se zagledao u sag. Jeste li čuli što je govorio?

Šmrknula je. Ne obraćam pozornost na stvari koje me se ne tiču. On je urlao i to je sve. Ja sam produžila svojim putem. Prsti su pleli, tada su pokreti naglo zastali.

Promatrao je kako joj se lijeva peta diže i spušta, nećujno lupkajući. Osvrnula sam se. Prirodno, bila sam znatizeljna saznati, na koga pijanac više u slijepoj ulici.

Promatrao je kako sklapa ruke, stisnula ih je toliko čvrsto da je pomislio da će joj kosti pući. Poželio je uzeti ih, smiriti ih, ali se nije usuđivao pomaknuti. Nisam ga mogla vidjeti, osim jedne noge koja je ušla u krug svjetla. Ipak, goblina sam vidjela. Vidjeli ste ga?

Peta je zastala; prsti su se raspetljali.

Gospodine Mulder, ne morate mi ugađati. Ne volim kada mi podilaze. Goblin je izišao iz zida, udario starčevu nogu i otrčao niz ulicu. Jeste li pozvali policiju?

Frknula je. Nisam, naravno. Znala sam što će reći. U mojim godinama najmanje što mi treba je još jednom završiti iza brave. Umrijet ću u ovom stanu, ne u nekakvom posranom zatvoru.

Ponovno joj se osmjehnuo. Ipak, kasnije ste ih pozvali, zar ne?

Još se više nagnula natrag, sada joj je čitavo lice nestalo u sjeni. Da. Jesam.

Prokleta savjest me grizla sve dok nisam nazvala, iako sam znala da neće učiniti ništa.

Gospođo Lang? Bila je to Scully. Mulder se pažljivo uspravio. Gospođo Lang, kako je izgledao goblin? Bio je crn, dijete, rekla je Elly. Mislite reći...

Ne, nije bio crnac, ne mislim to reći. Mislim upravo ono što sam rekla. Bio je crn. Potpuno crn. Nije imao nikakve boje.

Stajali su na nogostupu ispred zgrade. Nekolicina djece bučno je igrala košarku u malom parku dijagonalno preko puta. Kiša je prestala, ostavljajući oblake i miris mokrog asfalta.

Hawks je izgledao smeteno. Ona pije, tiho je rekao.

Pije kao deva. To je jedino čime se bavi kada ne označuje goblina.

Smijeh koji je slijedio bio je djelomično smeten, djelomično pomirljiv.

Narančasti sprej, nećete povjerovati. Veći dio dana sjedi tamo prijeko u parku, promatra djecu. Ona tamo klupa na travnjaku, pokraj treće baze, to je njena. Svako toliko prolupa, nemam pojma što je pokrene. Krene po gradu, zasipa ljude narančastim sprejem. Onda ode u postaju i javi da mogu uhititi goblina.

Šutio je sve dok nisu sjeli u patrolni automobil, strpao čačkalicu u usta i udaljio se od ruba nogostupa. — Vidite, svi je poznaju, pa je ne

uhićujemo. Platimo odjeću ili što već zaprlja, i gotovo. Nije velika šteta. Nakesio se s čačkalicom u zubima. Možete je smatrati dijelom lokalnog kolorita.

Dakle, vjerujete da nije vidjela ništa? upitao je Mulder sjedeći na stražnjem sjedištu.

Htio bih znati, uistinu. Tražili smo, naravno, nismo pronašli ništa. Osobno, mislim da je vidjela samo sjene. Kišilo je, vjetar... i to je sve. Putem do postaje svi su šutjeli. Ipak, upitala je Scully što ako je ipak nešto vidjela?

Čačkalica se preselila na drugi kraj usana. Crnog goblina, agentice Scully? Što bih ja trebao učiniti s tim? Nije čekao odgovor. Kao što sam rekao bila je pijana, kao i uvijek, vidjela je sjene.

Možda, pomislio je Mulder; tamo gdje je sjena uvijek stoji nešto što je baca. Tada je Scully rekla: Zapovjedniče, je li ona jedina? Mulder je primijetio trzaj. Jedina što?

Provezli su se pored još jednog malenog parka u kojem je utakmica baseballa

privukla nešto gledatelja.

Ne, tiho je priznao. Ne, jebi ga, bilo je i drugih.

Bojnik Joseph Tonerio volio je svoju sestru, usprkos njezinom upravo jezivom ukusu za izbor muškaraca. Otac im je umro, majka je bila invalid, te je tako automatski preuzeo ulogu glave porodice. Njemu to nije smetalo. Bilo je to nalik njegovoj vojnoj službi, rješavati sporove među osobama, dovoljno zreli da su mogli i promišljenije postupati, izdavati naredbe pomno složene da zvuče poput čvrstog prijedloga, stvarati planove za doba kada će moći svoju odoru zamjeniti za dobro sašiveno odijelo koje će dobro pristajati Capitol Hillu. Tako ga nije zabrinjavala niti vrlo pripravna Rosemary Elkhart koja je uletjela u njegov ured u bolnici Walson. Jednostavno se zavalio u stolac, sklopio ruke na krilu, te je pustio neka se ispuše šećući po hrastovinom obloženoj sobi sve dok se nije srušila u naslonjač. Kada je prekrížila noge, laboratorijski ogrtač se rastvorio, odvratio je pogled bez napora.

Iako, njezina bedra već je prije pregledao.

Dakle, ono što želiš reći, blago joj se obratio, jest da si ozlojeđena.

Htjela ga je i dalje mračno promatrati, ali nije izdržala, nasmijala se tresući glavom. Joseph, zadivljuješ me. U potpunosti me zadivljuješ. Zašto?

Razbjesnila se, zatreptala, udarila se dlanom po čelu. Sve je na kocki, a ti pozoveš FBI. Leonard razmišlja o bijegu u Brazil.

Osmijeh koji joj je uputio nije bio namješten. Taj osmijeh nije bio obvezan; poznavala je sve varke njegovog posla, čak ga je sama naučila nekolicinu novih. Nisam ih osobno pozvao. I to je dovoljno, rekao mu je njezin izraz lica.

Odbacio je njezinu primjedbu. Rosie, ne brinu me federalci, mislim da ne bi trebali ni tebe. Dođu, pročitaju izvješća, pregledaju poprište zločina staro tjedan dana...

Što s Kuyserovom? Ona je očevidac. Ma, stvarno.

Rosemary je slijeganjem pokazala da se djelomično slaže. Dobro, nije neki očevidac, to je sigurno. Igrala se rubom ogrtača, točno iznad koljena. Što ćemo s Leonardom?

Izraz lica mu je otvrdnuo. Trebamo ga. To mi se ne sviđa, ali je potreban Projektu. Ustao je, obišao stol, stao iza nje, i zabuljio se u zid dok joj je masirao ramena. Kada se ovaj mali problem... Nasmijala se, kratko i oštro.

...riješi, kada se vratiš u formu, tada ćemo razgovarati o doktoru Tymonsu.

Nagnula je glavu i poljubila njegovu ruku. Joseph, sam znaš da mogu sama to učiniti. Nije beznadežno.

Rosie, vjerujem u tebe.

Preostaje samo malo podesiti, i to je sve.

Znao sam da će tako biti.

Podigla je glavu i pogledala ga. Tjedan, najviše dva.

Spustio je pogled na njezino lice, nadlanicom lijeve ruke prelazio je preko njezinog obraza, klizeći prema bradi. Što je s... zatočenjem?

Oslonila se na njegovu ruku, oči je napola zatvorila. Da je mačka, pomislio je, sada bi već prela. Nikakvo. Ruka je zastala.

Joseph, ne možemo, rekla je, ustajući iz naslonjača. Moramo vjerovati Leonardovoj prosudbi. Već smo vjerovali. Dvaput. Ukoliko se pokorimo, gubimo.

Nečujno je uzdahnuo. Znao je to, ipak sve je to bilo toliko prljavo, nekontrolirano. Ipak, ako su željeli da Projekt proradi, ukoliko su htjeli uvjeriti Ministarstvo obrane, to im neće uspjeti s psihotičnim ispitanikom. Nije mogao birati. Tymons će nastaviti biti nadglednik sve dok ne dostignu savršenstvo. Osim...

Uzeo ju je za ruku i poveo prema vratima. Rosie, ukoliko još jednom pogriješim, bojim se da ga neću više moći štititi.

Osmijeh joj je bio iskren, kada ga je ugledao potisnuo je drhtaj. Nećeš morati, Joseph.

Brzo ga je poljubila i otišla, u uredu je ostavila svoj miris, svoj okus.

Nekoliko ga je trenutaka uživao, te se brzo vratio za stol. Teškoće s Tymonsom i Projektom trenutno su mu predstavljale najmanju brigu.

Nije mario hoće li ispitanik pobiti pola države; s ispravnim stavom, dobro izabranim riječima, to će još više naglasiti vrijednost Projekta.

Ako je s Rosie bio iskren njegova briga za FBI i njihovu istragu bila je jednako ništavna.

Pravu nevolju predstavljao je onaj idiot Carl Barelli. Budala ga je već dvaput nazvala tijekom jutra, tražeći da se sastanu, a bojnik je

poznavao takve ljude ukoliko odbije sastanak, taj će se svejedno pojaviti u vojarni, dižući dovoljno buke da probudi i mrtve.

A da se i ne spominje dizanje uzbune u krugovima koji, niti u svojim najluđim snovima, nisu znali za Tymonsov Projekt.

Kada se radi u tami, ne osvjetljava se reflektorima.

To je bila nevolja s današnjim izvjestiteljima smatraju da posjeduju i sam Ustav. Barellija se mora smiriti. Terenska istraga FBI-aja pomoći će mu. Također i uvjeravanja da on osobno nadzire stanje, održava neprestane kontakte s CID-om i građanskim vlastima. To bi ionako učinio; nije bio glup. Činjenica da je Ulman bio prvoklasni idiot nije stajala na putu činjenici da je mogao usrećiti njegovu sestru. Ipak, ukoliko Angie ponovno baci oko na vojnika, osobno će se pobrinuti da pizdek bude premješten u Južnu Koreju.

Sjeo je i posegao za telefonom, drugom rukom rastreseno je lupkao po stolu.

Pronaći će Carla, naći se s njim na kasnom ručku, provesti ga uokolo, proliti koju suzu radi gubitka Angiene ljubavi, i seronju ispiriti iz vojarne. Samo neka ode i vrati se piskaranju o hokeju ili košarci, ili o kojem je već vragu pisao u travnju.

U vražju mater, bio je samo bratić, za ime Isusovo. To ipak nije prava porodica.

Goblini, pomislila je Elly nervozno; goblini se vraćaju.

Stajala je u kuhinjici kratkovidno žmirkajući prema kalendaru obješenom na hladnjaku. Znala je da joj vladini agenti nisu povjerovali, nitko joj nije vjerovao, ipak, sutra je ponovno subota i goblini će ponovno doći.

Bila je umorna biti jedini vidilac.

Taj mladić, pomislila je, njega bi mogla uvjeriti. Izgledao je tako. Izgledao je poput nekoga tko vjeruje. Traži. Preostalo joj je samo označiti jednoga i pokazati ga njemu.

I to će biti dovoljno.

Kada on shvati, za njim će doći i drugi.

Obliznula je usne i okrenula se prema ormariću pod zahrđalim sudoperom. Iz njega je izvukla potpuno novu limenku boje, protresla je, skinula poklopac te je isprobala u sudoperu. Bila je ispravna. Zakriještala je veselo.

Blijede oči otvrdnule su u boju sivog čelika.

I kada je zbrisao u Kaliforniju, pričala je Babs Radnor, u glasu joj se čulo rastezanje iz Tennesseeya, uzela sam advokata, ispraznila bankovni račun, preuzela motel, i postala, kao što i sami vidite, poslovna žena.

Sjedila je u svojem velikom krevetu, dva jastuka podložila je pod leđa. Bila je gotovo bolno mršava, kratke crne kose začesljane iza ušiju, tvrdih crnih očiju i glasa promuklog od previše pića i cigareta. Desnom

rukom držala je pokrivač cvjetnog uzorka preko grudi, u lijevoj je imala čašu s burbonom i ledom.

Ipak, nisam pijandura, nastavila je, mašući čašom. Poput Francuza, uvijek popijem nešto uz obrok. To bi trebalo činiti dobro radu srca i krvotoku.

Carl je stajao pored niskog ormarića s dvanaest ladica i promatrajući svoj odraz pokušavao kravatu dovesti u red. Babs, to tvrde za vino. Za vino.

Slegla je ramenima. Koga briga. Stvar radi, točno? Dakle, koga briga. Nije proturječio. U manje od dvadeset četiri sata naučio je da ona teško podnosi suprotstavljanje i ispravke. Ipak, nije pretjerala kada je potpuno bestidno predložila da će mu u njezinom društvu večer daleko ugodnije proći, umjesto da gleda televiziju, čak i kablovsku.

Najbolje u tome bila je besplatna soba.

Također, tako je mogao pratiti Muldera i njegove ljude. Babs je, što je već bila dokazala, znala sve o svakom pojedincu koji bi odsjeo kod nje. Ukoliko nije znala, saznala bi. Uostalom, sama je govorila, na takvom mjestu čovjek nije imao bog zna što drugo raditi.

I dakle, za jedno godinu, možda dvije, prodajem ovo i gubim se nekamo, na primjer Phoenix, Tucson, takvo mjesto. Jesi li ikada bio u Arizoni, šećeru? Zatresao je glavom, prokleo kravatu i odvezao je.

Vjerovao je kako ga bojnici neće odvesti na neko otmjeno mjesto. Kako izreka govori, među njima nije bilo nestale ljubavi, te ga čitava stvar nije nimalo dirala. Toner je bio ambiciozni mali pizdek, Carlu se pri svakom njihovom susretu ježila koža. Nije shvaćao kako je ista majka mogla poroditi i Angie. Ipak, kada su se konačno spetljali, tip je bio pošten prema njima, a ovaj će mu ručak pružiti priliku vidjeti mjesto gdje je Frankie poginuo.

Kada to jednom učini, pregleda teren, moći će načiniti slijedeći korak. Ma koji to bio.

S druge strane, pričaju da je u San Diegu vrijeme savršeno, znaš? Promuklo se nasmijala. Nevolja jest što je grad u Kaliforniji. Tamo mrze kada piješ, pušiš i pojedješ nešto pristojno, biftek i takve stvari. Ne znam bih li to mogla podnijeti. Također, potresi me pretjerano ne usrećuju.

Okrenuo se i raširio ruke. Dakle? Izgledam li dovoljno dobro za sastanak s bojnikom?

Podigla je svoje guste obrve. Mogla bih te pojesti, ako mene pitaš.

Nasmijao se i sjeo na rub kreveta, uzimajući obim rukama njezinu koja je držala pokrivač. Pokrivač je počeo kliziti. Kada završim, mogu li te povesti na večeru? Da. Kako da ne.

Babs, stvarno, volio bih. Postoji li neki dobar restoran u blizini?

Pozorno ga je pogledala. Pokrivač je skliznuo do struka. Ukoliko ti ne smeta malo voziti... ?

Komično je raširio oči, pokazujući joj da se bori ne pogledati njezine grudi. Malo? Sat vremena.

Što je sat vremena odavde?

Atlantic City. U Resortsu i Tajuu ima stvarno dobrih mjesta. Isplazila je jezik, nasmijala se i povukla mu ruke na dojke, pa ponovno isplazila jezik. Da ne zaboraviš.

Tada ju je poljubio dugo i nježno. Kao da bih zaboravio, prošaptao je. Lažljivac.

Možda. Izvukao se i ustao. Ali sladak, točno? Nije se nasmijala, nije se osmjehnula.

Nadvio se nad njom te je ponovno poljubio, brzo, ali iskreno. Vidimo se kasnije. Čekam te ovdje. Nema kamo ići.

Poslao joj je poljubac s vrata, zatvorio ih za sobom, te pohitao niz dugačak zlatnomodri hodnik. Njezin apartman bio je iznad uredskih prostorija, uvučen iza pročelne krune, te se poslužio vanjskim stražnjim stubištem da dođe do svojih kola, parkiranih na brzinu kada je ugledao crvenokosog agenta kako izlazi iz automobila nedugo po njegovom dolasku. Pretpostavljao je da će prije ili kasnije naletjeti na Muldera, sada mu je više odgovaralo da što više odgodi taj susret.

Smatrao je da se agenti neće zadržati dulje od nekoliko dana, neće se mučiti slučajem koji je već ohlađen poput ovoga, ali ipak u motelu će jesti najmanje jednom dnevno.

Dok jedu sigurno će razgovarati.

Što god izgovorili, on će to saznati za manje od sata.

To je predstavljalo pravo savršenstvo, prekrizio je prste kako bi otjerao osjećaj da bi sve moglo biti i previše savršeno.

Jednako tako, neće bježati od toga. K vragu, imao je besplatan stan, besplatnu ženu, i priliku ponovno se privući Dani. Što je mogao više poželjeti. Ubojicu, odgovorio je polako vozeći uz rub zgrade; želim ubojicu, to je ono što želim.

Osjetio je još nešto, nagnuo se naprijed, pogledao u vis, ugledao ju je kako stoji na prozoru spavaonice. Osmjehnuo joj se, mahnuo joj, kada mu je odmahнула, poslao je poljubac prije nego se izvezao na cestu. Kakav dan. Ručak sa seronjom u odori koji misli da je njegov bratić kreten, malo istrage po gradu, večera u Atlantic Cityju, valjanje po krevetu dovoljno velikom da se na njega parkira kamp kućica. Život, zaključio je, ne može biti bolji.

Leonard je stajao na dnu podrumskog hodnika, osluškivao je.

Nije znao što je očekivao čuti. Nije čuo nikakvu buku osim tihog mrmljanja strojeva koji su zgradu opskrbljivali energijom.

Ipak, slušao je, poželio je da ima više svjetla.

Jedna žarulja iznad ulaza, još jedna na drugom kraju. I ništa više. Nije bilo potrebe. On i Rosemary jedini su ulazili ovamo; još ih je jedino

posjećivao bojnič Toneru. Ipak, nije si mogao pomoći, činilo mu se kako ipak ima još nekih zvukova osim njegovog disanja.

Sam sebe živciraš, prokleo je kada je krenuo prema uredu Projekta. Ne da ne bi trebao biti napet. Toliko toga išlo je dobro, toliko toga loše, polovicu vremena nije bio siguran treba li slaviti ili plakati. Rosemary nije bila od pomoći, neprestano je ceketala, gnjavila ga, nepotrebno ga podsjećala da ovaj put mora uspjeti ili će sve podrške nestati kao da je nikada nije ni bilo. A, pribojavao se, i on će nestati s njom.

Deset metara niže stigao je do prvih vrata na desnom zidu na lijevoj strani nije bilo niti jednih.

Prva su vodila u njegov privatni ured. Nije bilo oznaka, samo čelična ploča. Druga su bila jednaka prvima, vodila su u Projektni centar.

Provirio je kroz žicom zaštićeno okno, prostorija je bila prazna.

Rosemary mora da je još na ručku. Treća vrata bila su zatvorena.

Nervozno ih je pogledao, pogledao prema izlazu, odlučio kako mora saznati. S rukom u džepu kako bi spriječio da mu ključevi ne zveckaju, požurio je prema vratima i provirio kroz špijunku od neprobojnog stakla. U naslonjaču nije bilo nikoga, niti za stolom na kojem je ostao samo blok i kemijska. Krevet nije mogao vidjeti.

Okrenuo je prekidač pored dovratka te zglobovima prstiju lagano zastrugao po prozoru, naglo je odskočio s prigušenim krikom kada se s druge strane okna odjednom stvorilo nacereno lice.

Isuse, progovorio je, na trenutak sklapajući oči. Isprepadao si me na mrtvo. Nad vratima u betonu je bio ugrađen mikrofon, mrežica zvučnika pored njega. Oprosti. Glas je bio izobličen, bespolan. Imam slobodno. Mislio sam navratiti. Oprosti.

Stvorenju nije bilo ni najmanje žao.

Kako se osjećaš? Ponovno se približio vratima, oprezno, kao da lice pripada nekom nadljudskom čudovištu koje bi, na najmanji izazov moglo smožditi čelična vrata. Besmislenost situacije bila je da vrata nisu bila zaključana. Mogao je ušetati ravno u sobu. Da je imao hrabrosti. Što misliš, kako se osjećam?

Tymons je izbjegao mamac, poziv da se osjeti krivim. Taj je osjećaj zamro u njemu kada je prvi put secirao živog majmuna. Naravno, to mu se nije sviđalo, ali nije bilo drugog načina.

Osjećaj krivnje za Projekt bio je previše skup.

Kada ću moći vidjeti rezultate? To nije bila molba, već jednostavno upit. Kasnije, obećao je. Ispod prozora prekrizio je prste. Za svaki slučaj. Osjećam se prilično dobro. Dobro izgledaš. Uzvratilo je osmijeh. Umalo me uhvatilo.

Tymons je kimno. To je slušao svakog tjedna, svaki mjesec. Bit će ti bolje. Oni su...

Nije se mogao ne naceriti. Pomalo su ojađeni.

Greška nije moja. Ti si liječnik.

I to je slušao. Svaki tjedan. Svaki mjesec.

Pobrinut ću se za to.

Lice nije izmijenilo izraz, ipak, Tymons je odvratio pogled od prezira. Molim, volio bih da mi vratite moje knjige.

Zatresao je glavom. To je bilo pogrešno, to znaš i sam.

Knjige, glazba, televizija. Previše te odvrćalo. Moraš se usredotočiti na vlastitu koncentraciju. Nasmiješio se. Kao da su tamo.

K vragu, mogu se usredotočiti. Usredotočujem se toliko da mi mozak već kuha. Tymons je sućutno kimnuo. Znam, znam, o tome ćemo govoriti kasnije. Sada moram obaviti nešto.

Čak i kroz izobličenje jasno se nazirao sarkazam: Još jednu malu prilagodbu. Tymons nije odgovorio. Isključio je interkom, mahnuo i pojurio u ured. Kada se našao u nutra, zaključao je vrata za sobom i zavalio se za stol, uključio računalo, nagnuo se natrag i sklopio oči. Sve je bilo pogrešno.

Ništa nije kretalo na bolje, niti jedna prilagodba neće poboljšati stvari. Uzdahnuo je, pogledao je na sat gotovo dva sata do Rosemarynog dolaska. Dovoljno vremena da iskopira svoje dokumente. Dovoljno vremena da uzme vojnički revolver kalibra .45 koji mu je dao Toneri i prošeće do susjednih vrata. Te ga upotrijebi.

Dovoljno vremena za nestati.

Naposljedku, pomislio je šuplje se nasmijavši, u tome je bio stručnjak. Tada je pogledao kroz Modrog dječaka i skočio. Soba je bila prazna. Sranje. Pritisnuo je prekidač pod policom, uključujući svjetla ugrađena u strop. Nestalo je boja, nestale su sjene. Još uvijek prazna. Smeće je već zbrisalo.

Poput duha, pomislio je, nemirno pogledavajući prema vratima; prokleta stvorenje kreće se poput duha.

Nakon svog tog vremena, još se uvijek nije uspijevao natjerati o njemu razmišljati kao o ljudskom biću.

Naoblaka je odebljala, oblaci su iz sivila prelazili u crno, šireći se i bujajući, vjetar je upozoravao da prethodna kiša neće biti ništa u usporedbi s onom koja dolazi.

Dana je nesigurno stajala na sredini uske popločane staze, ne mareći za šumu koja se tiskala oko nje, ipak, nije joj se sviđao miris ozona koji je obećavao munje i grmljavinu kada oluja provali ponovno.

Kako su i dogovorili, jeli su u restoranu. Ni nju, niti Muldera nije osobito iznenadilo, ali ni razveselilo ono što su čuli; Webber i

Andrewsova nisu saznali ništa što već prije nije bilo zabilježeno ili naznačeno u izvješću. Nitko nije ništa vidio, nitko nije ništa čuo; mnogi su prodavači poznavali Gradija, većina nije bila ljubazna s njim; jedan par je prepoznao Ulmana na fotografiji, ipak, ništa više od toga.

On je bio iz vojarne. Ništa važno. Čuda nije bilo.

Također, nitko nije spominjao goblino.

Hawks je objasnio, da su, tijekom nekoliko mjeseci, djeca i nekoliko odraslih prijavili da su vidjeli... nešto što se skiće oko gradića. Prozvali su ga goblin, svi su znali za opsesiju Elly Lang.

Ipak, to ne znači ništa, tiho je rekao. Takva priča pothranjuje se samom sobom. Do dva sata, poslijepodneвно je svjetlo nestalo, bližeći se lažnom sumraku. Mulder je odlučio prije oluje pregledati poprište ubojstva razvodnika. Andrews se, nagoniski, dobrovoljno javila da ode u motel i ispita vlasnicu; postoji mogućnost, rekla je, da je Ulman tamo dolazio kada je bježao tijekom vikenda. Možda je izazvao gnjev nekog supruga. Zapovjednik Hawks odmah se javio da će je odvesti i predstaviti. Te je čuvati od nevolja, rekao je Mulder kasnije, u automobilu. Scully se nije svidjela ta ideja, nije joj se sviđala niti sada. Webber im je tijekom vožnje rekao da Andrewsova nije nimalo promijenila svoje ponašanje, da je razgovarala kratko, i, kako je rekao, »teško«. Osim, predvidljivo, kada su sugovornici bili muškarci. Webber je stajao nekih pedeset metara od staze, ruke je zabio u džepove, igrao je ulogu vozila u kojem se nalazio očevdac Ulmanovog ubojstva. Izgledao je jadno dok mu je vjetar mrsio kosu i vitlao ogrtačem; gotovo jednako jadno koliko se i ona osjećala. Mulder je već treći put kružio oko stabla iz kojeg je navodno izrasla ruka s oružjem. Stablo je pronašao bez teškoća još je uvijek oko debla bila omotana iskrzana žuta plastična vrpca koja je označivala mjesto zločina.

Pogledala je u vis; oblaci su se spuštali.

U šumi se nije micalo ništa osim lišća i golih grana. I vjetra koji je polagano jačao. Iza nje se zatresao njihov automobil kada ga je zahvatio udar vjetra u bok. Polagano se okrenula, tresući glavom. Razvodnik je pio; iz nekog je razloga, iz šume izišao kroz jarak, izvukao se ovdje... te bio ubijen. Mulder joj se pridružio, mahnuo je Webberu da im priđe. Vidiš li? upitao je. Cesta je bila spljoštena petlja koja se odvajala iz okružnog autoputa zapadno od Marvillea, dodirivala granicu vojarne, te se milju dalje ponovno spajala s autoputom. Postojala je mogućnost da je Grady bio slučajna žrtva, ali nije bilo moguće povjerovati da se Ulman jednostavno našao na pogrešnom mjestu u pogrešno vrijeme. Ubojica ga je slijedio kroz šumu. On je morao umrijeti, rekla je. Kimnuo je. I ja tako mislim. Webber je došao do njih. Je li šuplje? Namrštila se. Što? Deblo? Da. Žena je vidjela... Scully ga je nježno uzela za ruku, okrenula ga prema mjestu s kojeg je upravo došao. Tamo nije bilo svjetla, nije bilo mjesečine, sve što je otamo mogla vidjeti bilo je jedino što je osvijetljivala razvodnikova svjetiljka. Čekala je.

U redu. Kimnuo je. Dobro. Ali, što je ona tamo radila.

Mulder nije odgovorio. Zagundao je, te se ponovno uputio prema stablu.

Pa, progovorila je, gledajući Muldera kako ponovno kruži oko drveta, provlačeći se između njega i bijele breze na drugoj strani, mogla je biti suučesnik. Možda je čekala ubojicu.

Webber se nije složio, znala je da će tako postupiti. To bi značilo da su oboje znali da će Ulman biti na ovom mjestu u to vrijeme. A nisu znali, točno?

Točno.

Pa što je onda? Peh?

Otprilike tako, rekla je. Također ih je podsjetila da je navodni svjedok, Fran Kuysler, pila i uzimala heroin. Nije bila najpouzdaniji očevidac kojem su se nadali. Kada ćemo otići do nje?

Scully je na trenutak objesila ramena. Kasnije, možda sutra. Prema onome što je zapovjednik rekao, njezino joj stanje ne omogućuje da nam išta kaže.

Upravo savršeno, rekao je Webber. Nesigurno se okrenuo. Možeš li mi nešto reći?

Kimnula je.

Slučajevi na kojima radite... mislim, jesu li uvijek ovako zajebani?

Složeni, mislim. Grubo je zatresao glavom. Mislim... Ne htijući, nasmijala se. Jesu. Ponekad. A, joj, rekao je. Pričaj mi.

Mulder je zglobovima pokucao po deblu, zagrebao po kori. Scully je znala da je on vidio više od drveta. Ono je bilo samo središte; njegov pogled doticao je sve.

Ta stara dama o kojoj ste pričali, rekao je Webber, zbog nečega je govorio tiho.

Scully ga nije pogledala. Gospođa Lang. Što je s njom?

Rekla je... mislim, pričala je o goblinima.

Tada ga je oštro pogledala. Hank, goblini ne postoje.

Ipak, znala je što on misli; ona i Mulder pripadaju Dosjeima X, što je značilo da ovaj slučaj sadrži nešto neuobičajeno. Nije bilo važno što su za paranormalne pojave, kada bi se njima podrobnije pozabavio, postojala savršeno razumna objašnjenja. Nije bilo važno što je neobično u stvari bilo nešto obično okruženo nekim zanimljivim zamkama. Oni su postojali, netko je spomenuo goblina, nije bila sigurna da i Hank djelomično ne vjeruje u njih. Mulder je zapeo sakoom za grm, bijesno ga je oslobodio, te ga skinuo. Promukli krik povukao joj je pogled u vis par vrana lijeno je letjelo nad cestom, ne mareći za vjetar.

Mjesto je pomalo sablasno, rekao je Hank, ramenima se štiteći od nadolazeće hladnoće.

Tome se nije mogla suprotstaviti. Pogled im je sada prodirao tek nekih stotinjak stopa među drveće. Ukoliko je na čistini bio sumrak, u šumi je vladala ponoćna tama.

Zavukavši ruke u džepove, pozvala je Muldera. Ovdje neće pronaći ništa; trag je, zasad, bio potpuno hladan. Nije je čuo.

Goblini, pomislila je; Muldere, molim te, nemoj. Idem po njega, ponudio je Hank, odjurio je prije nego je mogla odgovoriti.

Nije načinio niti tri koraka kada su začuli prvi hitac.

Scully je trenutno viknula upozoravajući, bacila se iza kola, te se stisnula uz branik, pištolj je držala u ruci prije nego je shvatila da ga je izvukla. Drugi hitac zaprašio je po stazi, pored Hankove noge, on je vrisnuo i pojurio natraške tako brzo da je pao.

Scully se opustila, škiljila je u vjetar, pokušavala je odrediti strijelčev položaj, znajući da je skriven negdje u šumi istočno od njih. Ispucala je hitac na slijepo. Odgovorio joj je rafal koji je zaprašio stazu, tjerajući je da se spusti upravo kada je Hank dopuzao iza haube i skutrio se dašćući pored nje.

Dobro si? upitala je.

Kimnuo je, zajecao i ponovno kimnuo.

Na njegovoj cipeli bilo je krvi.

Pogledao ju je i slegao ramenima. Samo kamenčić sa staze u zglobu, to je sve. Nacerio se. Preživjet ću.

Primijetila je da je preplašen, ali je također primijetila i adrenalin.

Još jedan rafal, ovaj put prema Mulderu, pridigla se i ponovno zapucala, Hank je zapucao iznad njezine glave.

Ništa.

Nije vidjela ništa.

Nesumnjivo da se radilo o automatskom oružju, njegovo lajanje odavalo je manji kalibar od Uzija. Možda M16. U tom trenutku ta je razlika bila nebitna. Zrna su se zabijala u prtljažnik, tada se podigla i raznijela stražnje staklo. Mulder! pozvala je u tišini koja je uslijedila.

Ništa.

Kada je pucnjava prestala, Hank ju je povukao za rukav. Spremnik s gorivom, upozorio je, te su se na tri premjestili prema motoru. Kada je slijedeći hitac bio ispaljen prema Mulderu, iskoristila je priliku i pognuto potrčala prema drveću, pritisnuvši rame o deblo debelog crnog hrasta. Webber je našao položaj njoj zdesna, još dublje u šumi. Tamo! viknuo je i ispucao u smjeru točno iza udaljenog kraja jarka na drugoj strani ceste.

Nije ugledala ništa, tada rukom je brzo protrljala oči. Sjena među lišćem. Ili pojava sva u crnom. Nije se pomakla dok Hank nije ponovno zapucao, a tada je nestala.

Pogledala je u lijevo i udahnula.

Oboren je! viknula je Webberu.

Mulder je pao!

Mulder se smrznuo od iznenađenja i šoka izazvanih prvim pucnjem, istoga trena bacio se na tlo, izvukao svoje oružje kada je začuo da su Hank i Scully uzvratili vatru. Nije mogao odrediti gdje je strijelac.

Hrast, breza, šikara, sve ga je to ometalo. Hitro, držeći se nisko, uputio

se na lijevo, te ponovno bacio na tlo kada su lišće i grančice prsnule nad njim, zasipajući mu glavu, bockajući mu obraze. Rukom je pokrio glavu i čekao, ponovno krenuvši kada se paljba usredotočila na stazu, puštajući da ga nagon vodi dublje u šumu, tragajući za bljeskom iz cijevi, opalio je jednom, pa još jednom, nadajući se da će odvratiti pozornost strijelca od Scully i Webbera. Čuo je zvuk lomljenja stakla. Začuo je Scullyn glas.

Jela mu je pružila zaklon, ipak, ponovno je uzmakao kada se napad usmjerio na svoju prvotnu metu.

Imao je sreću pa ga strijelac nije primijetio dok se provlačio sve dublje i uokolo, uzeo je vrijeme te ga ponovno potražio, tiho gundajući kada je ugledao bljesak, i tamnu priliku oslonjenu o tamno, munjom pogođeno stablo. Iz daljine nije mogao vidjeti tko je; prilika je bila odjevena u crno, od skijaške kape do cipela. Nije mu nalikovala na goblina. Vjetar je ojačao.

Ponovno je pošao dublje, skrenuo istočno, nadajući se da će nadolazeća oluja lomljavom grana i vitlanjem lišća stvoriti dovoljno buke i odvratiti pozornost strijelcu, te njemu omogućiti da mu se približi da može pucati. Scullyn glas, Hank je odgovorio; nije razaznavao što su govorili, ipak prepoznavao je strah.

Crna je prilika pucajući uzmakla.

Mulder je opsovao i krenuo brže, držeći se što je niže mogao ne gubeći ravnotežu. Sada je bilo previše sjena, previše kretnji. Morao je dostići strijelca prije nego taj nestane.

Na južnom rubu male čistine priljubio se uz deblo, nekoliko puta duboko udahnuo kako bi se umirio i razbistrio glavu, te pričekao da pucnjava zamre. Nije bilo tišine.

Vjetar i šuma puhali su i škripali jedno na drugo, vitlajući mrtvo lišće preko čistine. Morao je prijeći čistinu; zaobilazeći je izgubio bi vrijeme. Udahnuo je, izdahnuo, te u niskom trku izbio iza drveta. Već je prešao polovicu puta, prst mu je već stezao okidač, kada je shvatio da je strijelac nestao. Sranje, pomislio je, polako se uspravlajući, ne vjerujući svome vidu, revolver još uvijek uperen i pripravan, žmirkajući u vjetar, ojađeno je odmahnuo rukom. Nešto se pomaknulo iza njega.

Jedva se napola okrenuo prije nego ga je nešto udarilo po sljepoočici, udarac koji ga je oborio na koljena. Revolver mu je ispao iz ruke.

Desnicom je automatski zamahnuo i udario nešto meko, nije mogao jasno vidjeti što; bilo je previše zasljepljujućih, bolnih bljeskova svjetla. Ipak, ugledao je nešto, to ga je tjeralo na oklijevanje.

Tada ga je udarac u kralježnicu gotovo prevrnuo, te je ponovno posrnuo, izgubio ravnotežu dok je padao na rame i bio prikucan za prsa.

U njegovom uhu odjeknulo je cerekanje, promuklo i neljudsko.

Tada je začuo glas Muldere, čuvaj leđa, samo trenutak prije nego mu se nečija noga zabila u rebra.

Nije mogao disati. Mulder!

Oči su mu suzile, pokušao se podići na ruke, ali nije mogao disati. Muldere!

Zaboravi, rekao je rukama, te se otkotrljao, žmirkajući kako bi razbistrio vid, pljujući kada mu se list zalijepio za usne. I dalje nije mogao disati.

Glasovi, obični, zabrinuti, tražeći ga, sve dok ga netko nije ponovno pozvao po imenu, te je ugledao, ili, barem tako mislio, Scully kako kleči pored njega slijeva, njemu zdesna još netko. Ne vidim krv, rekao je Webber.

Mulder?

Pokušao ih je razuvjeriti osmjehom, ali mu je to bilo previše teško, ponovno se onesvijestio, kako bi se još malo odmorio u tami.

Kada se osvijestio u potpunosti, začuo je sirene i uzvike, te udaljeno pucketanje radio prijemnika. Vjetar je zamro, ali je poslijepodne i dalje bilo boje noći. Scully je otišla; Webber je stajao nedaleko, Mulder mu je gundanjem dao znak da mu priđe i pomogne.

Podigni me, rekao je, pružajući ruku kada se mladić prignuo.

Nisam siguran. Scully je rekla...

Gore, rekao je, te ga je Webber podigao na noge.

To je bila pogreška.

Glava mu je nabrekla kako bi primila svu unutaraju vatru, posrnuo je i nije se bunio kada mu je Webber pomogao doći do panja na sjevernom kraju čistine i natjerao ga da sjedne. Žuč mu je palila grlo; trbuh mu se grčio, nije mogao povratiti. Pljunuo je, pljunuo je ponovno, položio je ruku na koljeno i dlanom podbočio čelo. Isuse, prošaptao je.

Webber se nagnuo pored njega, briga je naglo postarala njegovo lice.

Mulder ga je pogledao i osmjehnuo se. Preživjet ću.

Webber nije izgledao kao da vjeruje njegovim riječima. Ipak, rekao mu je da je ophodnja vojne policije, uzbunjena pucnjavom stigla samo nekoliko trenutaka nakon prestanka pucnjave. Za nekoliko minuta pristigle su i ostale ophodnje, Scully je upućivala satnika i vojnike u potragu po šumi. Kada je Mulder podigao pogled, ugledao je srebrne trake svjetla kako šaraju među stablima. Čuli su se tihi dozivi. Kroz drveće vidio je pola tuceta vozila Vojne policije parkirana na putu, te jedna neoznačena patrolna kola, s rotirajućim svjetlom na krovu još uvijek uključenim.

Zapovjednik Hawks, potvrdio je Webber.

Mulder je kimnuo, trenutak kasnije poželio je da to nije učinio vatra je ponovno planula, prst mu je lagano prešao preko nečega što će do večeri biti proketo velika čvoruga. Nije krvario. Rastvorio je sako, otkopčao košulju i pokušavao pregledati rebra.

Au, rekao je Webber. Što je taj imao, ciglu?

Tako se činilo. Zajaukao je kada je opipao ozljedu. Bio je siguran da ništa nije slomljeno. Bol slomljenog rebra nezaboravan je osjećaj. Muldere, zakopčaj se, dobit ćeš upalu pluća.

Nasmiješio se ugledavši kako Scully brza prema njemu.

Činilo mu se da je više ljuta zbog vjetra koji joj je kosu nosio u lice, nego zbog njega.

Hoćeš li me pregledati?

Molim te, rekla je. Imala sam dovoljno gadan dan. Što se dogodilo? Glavom je pokazao prema tragačima.

Strijelac je nestao. Što nije iznenađujuće. Pronašli su izgaženo područje oko zavoja gdje je vjerojatno parkirao automobil. Nema tragova guma, pronašli su samo ovo. Prokopala je po džepu i izvukla košuljicu. M16.

Vojska?

Vjerojatno ne, rekao je Webber. Nije ih toliko teško pribaviti izvan vojnih skladišta. Policija, lopovi, kolekcionari. Slegnuo je ramenima. Čak i dečki koji se razdužuju uspijevaju ih iznijeti van.

Mulder je promrmljao nešto kao da bi se povremeno trebalo i opustiti. Ipak, možda bismo trebali provjeriti. Koliko ih može biti...

Webber je nešto progundao. Muldere, ne zezaj, vikend je. To znači da se uokolo šeće osam ili devet tisuća pripadnika pričuvnih postrojbi. A ti želiš pronaći jednu pušku koja je nedavno opalila? Hank, zadržuj me. Kako si to uspio saznati?

Webber je ponovno slegao ramenima. Razgovori, sjećaš se? Kladam se da ljudi iz grada znaju o vojarni gotovo toliko koliko i zaposleni tamo. Ipak, ne toliko, promrmljao je. Polagano se ispravljao, režeći na bol koja nije nestajala.

Ono što ne razumijem, rekla je Scully, kako je strijelac stigao do tebe prije nas. Navukla je naivan izraz lica. Ugledala sam tvoj sako na tlu, pomislila sam da si pao. Nije bio.

Znam. Samo, ne znam čime te je zviznuo, ali je znao što čini. Mogao ti je rascijepiti lubanju. Namrštila se. Jedino ne razumijem kako je mogao tako brzo mijenjati položaj. Ti si bio dobar...

Ne. Mislim, to nije učinio strijelac.

Bila je iznenađena. Što?

Scully, to nije bio strijelac. Njega sam vidio, trenutak prije nego sam pao. Jauknuo je kada je ponovno dodirnuo glavu. Scully, napao me sa strane, otamo. Strijelac je još uvijek bio preda mnom.

U njenom je izrazu sumnja bila očevidna, vratila je košuljicu u džep. Goblin, točno?

Točno. Ugledao sam ga samo na tren, vjeruj, i to je sasvim dovoljno.

Webber se umalo nasmijao, ali se zadržao kada je ona bijesno zatresla glavom.

Muldere, malo prije ti je netko razbio glavu, sjećaš se? Sve što si vidio, ili vjeruješ da si vidio, podložno je sumnji, to znaš i sam.

Uz Webberovu pomoć uspravio se, gledajući, ali ne videći svjetiljke ophodnji. Ruka i dio nadlaktice. Koža je nalikovala kori drveta. Scully je zaustila nešto reći, zaustavila se i čekala. Također sam ga i čuo. Nagnula se, podigla je obrvu. Ostavio je i poruku?

Takav glas još nikada nisam čuo. Ponovno je zatvorio oči, pokušavao je izoštriti slike u sjećanju, osjetio Webberove prste na svojoj nadlaktici kako ga pridržavaju. Nisam siguran. Glas je bio promukao, šaputav, kao da se muči izgovarati riječi. Kada je otvorio oči, ona se mrštila, ruku prekrštenih na prsima. Stvarno. Ne sumnjam da si nešto čuo. Ali, ja...

Zezaš se, zar ne? nervozno je upitao Webber. Pogledao je njega, pa nju. Interni vicevi, točno?

Mulder je zavrteo glavom. Žao mi je, Hank, ovo je ozbiljno.

A, joj, rekao je Webber, gotovo je zajecao. Samo da ovo čuje i Licia. Carl Barelli bio je bijesan dok je jurio kroz šume prema Marvilleu. Prvo mu je ona licemjerna žabetina, Toneru, pokušala uvaliti splačine iz časničke menze pod ukusnu hranu, umjesto da ga odvede u pristojan restoran; tada mu je pokušao uvaliti nekakva cendrava sranja o jedinstvu porodice, te o Angienom duhovnom miru koji je važniji od uplitanja u službene istrage; te je konačno Carla pogodio ravno u živac prateći ga prema izlazu, te mu s osmijehom izjavio da bi bilo bolje vratiti se kući i pisati o baseballu ili već nečemu takvom.

Glava mu se pušila iza upravljača, dok je razmatrao vjerojatnost da će završiti u zatvoru ako se vrati i razbije glavu onoj napuhanoj krastači. Tada je dotrčao vojni policajac, presreo Toneru, te su obojica ušli u auto. Slijedeći prizor koji je Carl ugledao bile su sirene i naoružani ljudi koji su kuljali iz ureda zapovjednika Vojne policije, te je nakon prikladne stanke pošao za njima. U prokletu šumu.

Gdje mu je još jedan posrani vojni policajac, s izvučenim pištoljem kalibra .45, predložio da izvjestitelj ode i izvješćuje o nekim drugim događajima, budući da je područje zatvoreno za civile.

Kopilani, promrmljao je, i to često ponavljao dok se u jednom trenu nije nakesio. Ugledao je policijski patrolni automobil, što je značilo da je i oblasna policija uvučena u istragu, što je pak značilo...

Glasno se nasmijao, do trenutka kada se zaustavio pred policijskom postajom, raspoloženje mu se primjetno popravilo. Na brzinu je provjerio kosu u zrcalu, popravio sako i kravatu, te ušao u nutra, smiješeći se dvojici ljudi za stolovima u dnu sobe, te dežurnom naredniku koji niti mrtav nije mogao izgledati izdosađenije.

Htio bih vidjeti zapovjednika, rekao je Carl najpristojnije što mu je njegovo uzbuđenje dozvoljavalo.

Narednik Nilssen bezvoljno mu je odgovorio da je zapovjednik na terenu, te da nema smisla čekati. On, osobno, ima posla, polovica ljudi je dobila nekakvu glupu gripu, a preostale čeka njihov posao.

Radio prijemnik pucketao je za sebe, dok je neugledni mladi redarstvenik kopao po dnevniku dežurstva.

Carlov osmijeh nije silazio. U tom slučaju, naredniče, možda mi vi možete pomoći. Pišem za Jersey Chronicle. Zovem se Carl Barelli, ja sam... Nilssenova dosada odjednom je nestala. Barelli? Sportski novinar? Divno, pomislio je Carl, upravo savršeno.

Točno, naredniče. Samo, danas istražujem smrt dragog prijatelja. Razvodnika Franka Ulmana.

A, da, rekao je narednik, nacerivši se. U tom slučaju, želite čuti sve o goblinima, točno?

Osmijeh nije zamro. Točno. Možete li mi pomoći?

Policajac se zavalio u svome stolcu, palce je zatakao za remen. — Sve što želite saznati, gospodine Barelli. Trebate samo pitati.

Tonero je ostao na stražnjem sjedištu službenog automobila, promatrajući vojne policajce koji su se polagano i promišljeno vraćali prema cesti. Otposlao je vozača, naredivši mu da pronjuška naokolo i pokupi sve moguće neslužbene komentare. To je bilo učinkovitije od razgovora s dežurnim satnikom. Tonero je dobro poznao časnika, znao je da vojna policija neće odati ništa. Automobil se zaljuljao pod zapuhom vjetra.

Zabrinuto je pogledao prema dijelu neba koji je mogao vidjeti; nadao se da će moći otići odavde prije nego se spusti oluja.

Ovo nije bio jedan od njegovih boljih dana. Tymons je bio razdražljiv, Rosemary je postala nasilna; znao je, bez i najmanje dvojbe, da Barelli neće odustati sve dok ne iskopa barem nekoliko mrvica kojima će napuniti svoj skromni novinarski tanjurić. Uzdahnuo je zbog svih nepravdi koje su mu se spustile na pleća otkako se probudio, ponovno je uzdahnuo kada su se otvorila suvozačeva vrata, Tymons se uvalio na sjedište, istovremeno kada je i Rosemary sjela straga pored njega. Čuli smo, rekao je Tymons, napetost mu je glas činila višim. Što se dogada? nešto mirnije upitala je Rosemary.

Ne znam još. Prema onome što sam čuo, netko nam je FBI pokušao skinuti s vrata. Tymons je zagundao.

Nismo mi, obrecnula se Rosemary. Isusa ti, Leonarde, misli malo. Trebamo prekinuti, glasio je odgovor. Nemamo više nikakvog nadzora. Nemamo izbora, moramo prekinuti. Izvio se kako bi pogledao bojnika. Joseph, FBI sada neće otići, to i sam znaš. Neće samo malo pronjuškati i zbrisati natrag u D.C. Počet će kopati. Na kraju će nešto pronaći.

Tonero je zgrabio Rosemarynu nogu kako bi je ušutkao. Leonarde, molim tvoju punu pozornost. Joseph, mi...

Ovi ljudi, pokazao je vojne policajce, traže strijelca, točno? Oni ne traže nas i naše. Povezanost ne postoji i ne može se pronaći. Doktore, mućnite glavom.

Tymons je poskočio kao ošamaren. Ne znam. Postavljat će pitanja. Pa, to nije neki problem, odgovorila je Rosemary. Pobrinut ćemo se da ne pronađu nikoga tko bi mogao dati neke odgovore.

Tonero ju je zaprepašteno pogledao.

Slegla je ramenima. Nemamo potpuni nadzor, ali ipak imamo djelomičan. Osmijeh joj je bio hladan. Jednostavne primjedbe učinit će svoje. Isuse! Tymons je širom otvorio vrata. Rosemary, luda si. Kao direktor Projekta, zabranjujem to. Zalupio je vratima i udaljio se.

Tonero nije gledao, nije mario gdje Tymons ide. Brinula ga je nova žena koja je sjedila pored njega. Nešto se promijenilo u posljednjih nekoliko sati. Nešto korjenito. Nije znao što, ali je vjerovao da mu se to sviđa. Bolje idi, tiho je rekao. Što je s našom nevoljom?

Nasmiješio se najbolje što je mogao. Nije vrijedna muke, Rosie. Ne trebamo brinuti. Potapšao je njezino koljeno. Upotrijebi svoju prosudbu. Samo budi do kraja sigurna, dobro? Učini što želiš, samo budi sigurna što činiš. Tada je zarežao i uhvatio je za ruku kako bi je zadržao. Ispred njih, primijetio je muškarca i ženu koja je pridržavala, ponešto uzdrmanog muškarca na izlazu iz šume. 'Bemti, pomislio je. Rosie, mislim da je bolje da ostaneš još koju minutu.

Muldere, nisi mrtav, gundala je Scully. Ne naslanjaj se svom težinom. Nije mogla zadržati osmijeh izazvan njegovim patničkim uzdasima. Možda je i bio drugačiji, ipak, bio je čovjek, nije mogao ne glumiti bolesnog i ranjenog kako bi mu se netko smilovao.

Netko ih je zazvao, te su zastali na cesti. Oho, prošaptao je Mulder. Sve bolje i bolje.

Muškarac u odori gotovo je stupao prema njima, te, kada se dovoljno primakao, tiho zapitao za Mulderovo stanje.

Kada je Scully zarežala, pognuo je glavu ispričavajući se. Oprostite. Bojnik Joseph Tonero, Ratno zrakoplovstvo, Specijalni projekti.

Osmijeh je usmjerio prema Mulderu. Ova se nezgoda dogodila na mojem području, ispričavam se što sam tek sada uspio stići ovamo. Zadržao sam se na kasnom ručku sa starim prijateljem. Ipak, nadam se da ne moram reći koliko sam zabrinut. Svi su dobro? Prije nego je stigla odgovoriti, već je trljao ruke. Dobro, sjajno. Strah me je i pomisliti što bi se dogodilo da smo izgubili agenta FBI-aja.

Osmijeh mu je namjeravao biti topao, ali Scully nije povjerovala. Tip je bio manje vojnik, više političar, odlučila je nakon što ga je izvijestila; njegovo liječničko znanje dopire otprilike do zavojnog materijala.

Čim je završila, bojniku su se pridružila još dvojica proćelavi civil, pretjerano nervozan za njen ukus, te upadljiva, koščata plavuša vojničkog držanja, ali i ona je bila građansko lice. Niti jedno od njih nije otišlo dalje od uobičajenih izraza suosjećanja.

Bojnik ih je predstavio kao članove njegove ekipe, nudeći njihove usluge ukoliko se ukaže potreba. Scully ga je uvjerala da je sve pod kontrolom, svejedno zahvalivši časniku na iskazanoj skrbi.

Zapravo, dodala je, namjeravamo vas posjetiti kasnije, čim ovdje završimo. Mulder je otvorio usta, te ih zatvorio kada je iskoračila ispred njega i pričepila mu petom nogu kako bi ga ušutkala.

Razvodnik Ulman radio je za vas, točno?

Bojnik se smračio. Da, radio je za mene, agentice Scully. Tužan gubitak. Bio je dobar čovjek. Usko surađujem sa zapovjednikom vojne...

Trebao je oženiti vašu sestru, dobacio je Mulder preko ramena. Toneru nije previdio žalac: Pričalo se o tome, točno. Među nama rečeno, ne vjerujem da bi došlo do toga. Uzdahnuo je. U svakom slučaju, moram pomoći vama na bilo koji način, to dugujem njoj. Nitko nije spomenuo telefonski poziv senatoru Carmenu.

Tko vas je napao? naglo, oštro je upitala doktorica Elkhart.

Bilo ih je dvoje, odgovorio je Mulder prije nego ga je Scully uspjela zaustaviti.

Uistinu? upitao je bojnik, pridržavajući kapu kako je vjetar ne bi otpuhao.

Stvarno, to me čudi.

Scully je odahnula kada Mulder nije nastavio s pričom; promatrala je kako doktor Tymons šapuće nešto doktorici Elkhart, te žuri niz cestu rukom trljajući zatiljak. Bojniče, rekla je, nisam sigurna, možda je prerano tvrditi, ali ukoliko je agentu Mulderu potrebna veća njega nego što je ja mogu...

Walson je većim dijelom zatvoren, kruto je odsjekao bojnik. Sada prvenstveno djelujemo kao stacionar, s tek nekolicinom stalnih pacijenata. Srezan budžet. Slegnuo je s izrazom znate već kako nam je prije nego se ponovno nasmiješio i pljesnuo rukama. Ipak, najvažnije je, agente Mulder, da ste vi dobro. Okrenuo se Scully. On je sasvim u redu, zar ne?

Kimnula je. Ipak, trebalo bi mu malo odmora, bojniče, te ukoliko vi i doktorica Elkhart nemate ništa protiv, odvest ću ga u njegovu sobu.

Bojnik je kimnuo, rukovao se sa svima, te otpratio doktoricu Elkhart; zastao je samo da kratko i živo porazgovara sa satnikom vojne policije koji je vodio istragu.

Što misliš? upitao je Mulder kada su ostali na samo.

Mislim, rekla je ne okrećući se, da je došlo do pucnjave, a bojnik umjesto liječnika dovodi znanstvenike.

Pregledala je automobil kojim su se dovezli, rupe od metaka, razbijeno stražnje staklo, jedna guma izbušena i prazna.

Hank, tiho je rekla, sredi nam prijevoz do motela.

Tada je pogledala Muldera i trenutno mu pročitala misli:

niste zaštićeni, gospodine Mulder, još uvijek niste zaštićeni.

Prošlo je nešto vremena prije nego ih je Webber bio kadar vratiti u Royal Baron. Kada su konačno stigli, Scully je, kao liječnik, ne kao partner, Muldera poslala u krevet s aspirinima i ledenim oblozima sve dok se ne vrati iz posjete Samu Junisu. Iskrivljen osmijeh i lažan uzdah, znala je da on neće zaspati; bit će previše zauzet pokušavajući iscijediti očividno da će na kraju i sam sličiti goblinu. Liciju je našla u njihovoj sobi, sređivala je svoje bilješke razgovora s Radnorovom. Stenografiram, rekla je ispričavajući se. Drugačije ne stignem, a mrzim kasetofone. Dok je spremala bilješke u torbu, Scully je zapitala je li pronašla nešto.

Izgleдалa je kao da nimalo ne mari, požalila se Licia, u tonu joj se jasno očitavala uvreda nanesena pravdi. Iako ima sprave za vježbanje tvrdi da ih rabi kada se sjeti da postoje u prizemnoj prostoriji, i dalje loče kao deva. Tada se osmjehnula. Iako, razvodnika je poznavala. Kako?

Osmijeh se pretvorio u zavjereničko kešenje. Čini se da je razvodnik zaručnik bojnिकove sestre pronašao povremenu dodatnu rekreaciju tijekom vikenda. Gotovo svakog. Je li rekla s kime je šarao?

Nije spomenula ime, tvrdi da ih je i ona jedva ulovila. Čini se da je razvodnik bio vrlo pažljiv. Ne znam ima li to ikakve veze i sa čime. Scully se složila prije nego je utrpala Andrewsovu u njezin ogrtač i izbacila van. Webber će nadzirati Muldera u slučaju da strijelac ponovno pokuša, ili će pak Mulder odlučiti priskrbiti sebi vlastiti provod.

Uzele su drugi automobil, te je putem izvijestila Andrewsovu, ne mareći za primjedbe i izraze gađenja.

To joj je također pomagalo razmišljati.

Bilo je očividno da imaju posla s dva zasebna osumnjičena. Nije mogla zanemariti činjenicu da je Muldera napao još netko osim strijelca; bila je u potpunosti sigurna da Ulmanov i Pierceov ubojica neće na jednom prijeći na pušku kao oružje. Bio je previše vješt s nožem. Osim toga, nož je bio osoban, predmijevao je bliski dodir; puška je bila udaljena, hladna", ne iziskujući gotovo nikakav dodir sa žrtvom. Kada je to, vrativši se, iznijela, složili su se i Mulder i Webber, ali nitko nije mogao pronaći razumno objašnjenje razloga, zašto su se, odjednom, našli suočeni s dva protivnika.

Možda netko štiti goblina, predložila je Andrewsova.

To nije goblin, presjekla je Scully. Molim te, nemoj i ti započinjati s tom pričom.

Mulder je već uvjerio Hanka.

Onda, što mi je činiti? Zvati ga Bili?

Nije me briga. Samo nemoj ga nazivati goblin.

Andrewsova se nasmijala i zatresla glavom. A, joj, rekla je, taj ti se stvarno popeo na živce, nije li?

Scully nije odgovorila.

Liječnikov bungalov bio je u minimalno boljem stanju od susjednih, nešto ljepote čuvao je veliki prednji vrt čiji su izgled i žarki cvjetovi odavali vrijeme i brigu koja mu se posvećivala. Liječnik je bio na malenom prednjem trijemu, sjedio na ogradi i pušio cigaretu. Izgledao je kao čovjek u ranim pedesetima, prosijeda kosa zalizana ravno s čela; usprkos vjetru i hladnoći bio je u košulji kratkih rukava i trapericama. Bio je mršav, osim mišićavih ruku, koje su bile potpuno nerazmjerne s ostatkom tijela.

Popaj, promrmljala je Andrewsova dok su mu se približavale uskom stazicom.

Scully se umalo glasno nasmijala. Imala je pravo, tipu su nedostajale samo lula od kukuruznog klipa i mornarska kapica, te bi slika bila potpuna.

Luđ provod, zar ne, rekao je umjesto pozdrava. Tada je glavom pokazao na policijski radio na stoliću iza njega. Ili je policija ili Oprah. Nacerio se.

Scully se čovjek odmah svidio, te nije gubila vrijeme ispitujući ga o izvješćima.

Njezina pitanja nisu ga uvrijedila, te nije ispitivao zašto Andrewsova jedva skida pogled sa šume koja ih je okruživala.

Razgovor nije dugo trajao Junis se složio s njezinom rekonstrukcijom Pierceovog ubojstva, te se ispričao što nije pribavio kvalitetnije snimke. Također je primijetio da nož koji je upotrijebljen nije običan. Oštar kao vrag, to je sigurno, rekao je, ali je zarez, mislim teži nego što biste postigli običnim kuhinjskim nožem.

Poput kojeg noža? zapitala je Scully.

Ne bih znao, razmišljao sam o tome, ali ne znam.

Znala je da tada treba postaviti slijedeće pitanje, te je, barem jednom, bila sretna što Mulder nije uz nju. Primijetila sam neke bilješke na marginama.

Nasmijao se i bacio opušak na tratinu. Da. Goblin, točno?

Što to ima s čitavim slučajem? Mislim, koliko ste vi uspjeli ispitati.

Ne mnogo. Izvukao je iz džepa još jednu cigaretu i stavio je u usta. Nije zapalio.

Ništa. Samo sam posjetio Elly Lang, morao sam je smiriti sedativima, a ona je pričala samo o tome. Pogled postrance. Već ste čuli priče? Razgovarali smo s njom.

Junis je pogledom pratio kamionet koji je išao prema zapadu. Nemojte misliti da je neuračunljiva, agentice Scully. Ne otpisujte je. Ne znam koga je ugledala, ali luda nije.

Doktore, bila je pijana.

Nasmijao se naglo, glasno, sve dok mu oči nisu zasuzile, a lice opasno pocrvenjelo. Oprostite. Ponovno se nasmijao, rukavom je otro oči. O, Bože, oprostite. Obim rukama zgrabio je ogradu. Pijana? Elly? Slušali ste Todda Hawksa. A ne, nikada.

U taj bar ide radi društva, i to je sve. Nadživjela je svoju porodicu, nema prijatelja s kojima može razgovarati. Naruči jedno piće, i to Bloody Mary, i cucla ga sve dok nije pripravna poći kući, i to je otprilike sve. Ta žena nije bila pijana niti jednom. A što je s bojom u spreju?

Junis je promatrao još jedan kamion u prolazu. Agentice Scully, to čini zato što vjeruje. Vjeruje jednako čvrsto kao što vi vjerujete da to ne postoji. To ne znači da je za ludnicu.

Scully nije bila toliko uvjerena u tu tvrdnju, ali nije znala dovoljno da bi mogla nastaviti. Umjesto toga, zapitala je o drugom očevicu.

Fran? Junis je spustio pogled i zagledao se u vrt. Mogu vas odvesti do nje, ukoliko baš navaljujete, ali vam ona neće mnogo pomoći. Zašto ne?

Izraz lica otvrdnuo je. Količina heroina koju je te noći uzela bila je blizu prekomjernoj dozi. Odvezao sam je u kliniku nedaleko Princetona. Zastao je. Mora proći mentalnu rehabilitaciju, a to mi ne možemo ovdje izvesti. Bila je skoro mrtva. Zapalio je cigaretu, otpuhnuo dim u vjetar. Od prekomjerne doze će se najvjerojatnije oporaviti, ali druge stvari... neće izići još dugo vremena. Krasno, pomislila je; upravo to trebam ovisnica koja vjerojatno ne prepoznaje vlastiti odraz. Ispitivanje Fran Kuysera brzo je završilo na dnu njezinog popisa. Često ovdje sjedite? upitala je Andrewsova, ne trudeći se pogledati ga. Kimnuo je Dani; iznenadna promjena teme nije ga nimalo zatekla. Vjerojatno da, kada razmislim. Volim promatrati ljude kako prolaze, gledati tko kamo putuje. Ovdašnji ljudi, zaposleni u vojarni ili u McGuireu, imaju vojne liječnike, a drugi... Slegnuo je ramenima. Nije ih mnogo preostalo, ali vjerujem da ste to i sami zamijetili.

Scully je zamijetila da on ne mari za to. Iako je bio premlad da se povuče, činio se pomiren s činjenicom da mu ovdašnja praksa neće priskrbiti mirovni dom na nekom boljem mjestu, ali to je, bez obzira koji su njegovi razlozi bili, njemu očevidno odgovaralo.

Svi imamo svoje trenutke, rekao je, zbunivši je. Ipak, neizmjereno je bolje od prakse na Hitnoj.

Nije željela proturječiti, zahvalila mu, te mu rekla gdje su odsjeli u slučaju da se prisjeti još nečega.

To sam već znao, rekao je. I nakesio se.

Kada su se vratile u auto, Andrewsova je zatresla glavom ne vjerujući.

Čini mi se da se ovdje ne može ni disati

da to netko ne sazna. Teško je pronaći imalo privatnosti. Natjerala se da se namršti. Previše ludo za moj ukus.

Dana je nešto progundala, u stvari nije ju slušala. U svemu tome nešto nije bilo u redu, nešto što su ona i ostali previdjeli. To nije smatrala izravno povezanim s ubojstvima, ali ipak je, na neki način, bilo važno. Malo, ali važno. Znala je da Mulder jednako osjeća.

Usprkos poslijepodnevnom napadu, znala je da ga to muči, možda će,

dok se dovezu do motela, on otkriti o čemu je riječ. Sve dok, mračno je pomislila, to ne naziva prokletim goblinom. Pri povratku sva svjetla u motelu gorjela su, osvjetljujući pročelje, mutnim srebrom preplavljujući parkiralište, čineći oblake još nižim i gušćima nego što su bili. Nakon što je odaslala Andrewsovu po njezine bilješke, ušla je u Mulderovu sobu točno u trenutku da može čuti kako izgovara: ...

množina grijeha. Kakvih grijeha? upitala je. I zašto nisi u postelji?

Sjedio je u košulji kratkih rukava za malenim stolom, leđima okrenut zidu, papire je raširio pred sobom. Webber se ispružio na postelji, koljena je privukao kako bi na njih položio blok. Zdravo, Scully, rekao je Mulder. Izliječen sam.

Webber je izbjegavao primijetiti njezin optužujući pogled koji mu je uputila sjedajući u naslonjač s druge strane stola. Nisi zdrav, i još radiš. Ipak, predbacivanje je predstavljalo gubitak vremena; pogledat će je na svoja dva načina pogled povrijeđenog dječaka, ili pak lukave lije, s postranim cerekanjem i dobiti ono što je htio.

Odlučio se za osmijeh. Provjeravali smo bojnika Tонера. Zvuči suludo, javio se Webber s postelje. Njegov ured potvrđuje da je zapovjednik odjela Specijalnih projekata Ratnog zrakoplovstva, što nam je i sam rekao, ali ne žele objasniti što to znači.

Što, nastavio je Mulder, prikriva mnoštvo grijeha. Polagano je kimnuo. Sve čudnije i čudnije. Zašto bi vojnik Ratnog zrakoplovstva, koji čak i nije pripadnik medicinskog odjeljenja, bio pridružen bolnici Ratnog zrakoplovstva u krugu vojne baze? Koja, većim dijelom, služi za obuku pričuvnog sastava, te kao okupljalište postrojbi za brze prekooceanske premještaje. Tada je prstom upro na nju prije nego je stigla progovoriti. I nemoj tvrditi kako postoji savršeno smisleno objašnjenje. O, Bože, pomislila je; ponovno je upao u svoja raspoloženja. Štoviše, revno je dodao Webber, zašto bi se njegovi ljudi bili toliko zabrinuli zbog zasjede? Uostalom, zašto je tamo stigla njegova ekipa? Ona dva liječnika, znanstvenika, što su već.

Scully ga je toliko dugo promatrala, da mu je na kraju postalo neugodno. Pa... pitanje je na mjestu, zar ne? Počešao se po potiljku. Mislim, nije li? Da, Hank, pitanje je na mjestu, rekao je Mulder kada Scully nije odgovorila. Te se kladim da imam uvjerljiv odgovor.

Muldere, rekla je Scully, glas joj se produbio, bio pun upozorenja. Ne traži više nego što postoji.

Nikako, ne tražim, blago se pobunio. Čak neću ni pokušati predložiti mogućnost da goblini imaju veze s bojnikom. Zavalio se u stolcu. Ni pomisliti o tome.

Naravno da ne bi, rekla je. Budući da si već promislio. Slušaj, imamo...

U tome je trenutku Andrewsova ušla, neiskrenim osmijehom ispričavajući se zbog zakašnjenja, oklijevajući sjela na postelju i rekla: Što sada?

Dana je pogledala na sat; prošlo je pet. Mislim da je sada najbolje malo se odmoriti i pojesti nešto. Pogledom je ušutkala Muldera. Bilo je i previše uzbuđenja, malo ćemo se ohladiti prije nego završimo na konju.

Što?

Definicija pometnje, objasnio je Mulder, ruku sklopljenih iza glave. Skočio je na konja i odjurio u svim pravcima. Namignuo je. Scully obožava mudre izreke poput ove. Skuplja sretne kolačiće, znate. Hank se nasmijao; Andrewsova je samo frknula i zatresla glavom. Dana je učinila bolje, ne odvrativši ništa, budući da je primijetila sve znakove, bio je u potpunosti predan jednoj zamisli, komadići i sličice slagalice počeli su se spajati u sliku. Nevolja je bila, da tu sliku često nije primjećivao nitko osim njega.

Ta je činjenica rad s njim činila fascinantnim, ujedno i iscrpljujućim. Umjesto da ga zaustavi, bolje je bilo pustiti mu da razmišlja i ide svojim putem. Barem privremeno.

Tako je predložila da se srede i za pola sata sastanu u restoranu na kavi ili nečem sličnom. Ton je odavao da neće podnositi neposluh. Kada je Andrewsova izišla bez riječi, Scully je samim izrazom lica otposlala Hanka van, koji je odlučio kako bi bilo sjajno prošetati se oko zgrade.

Kada su ostali sami, Mulderovo se lice uozbiljilo. Scully, vidio sam ga. Ozbiljno. Uistinu sam ga vidio. Muldere, ne počinji.

Raširio je ruke na stolu. Nisam jedini, to znaš. Čak i zapovjednik Hawks priznaje da su ih i drugi vidjeli. Podigao je dlan kako bi je ušutkao. Vidio sam dobro, krajičkom oka ali sam ga također i dotakao. Nisam zamišljao, nije mašta. Scully, dodirnuo sam ga. Bio je stvaran. Odmaknula se od njega, razmišljajući. Tada: U redu, pristajem, postoji. Stvorenje. Ali nije goblin niti ikoje drugo natprirodno stvorenje. Koža...

Kamuflaža. Mulderu, misli malo, Fort Dix je centar za obuku. To znači da tamo rade stručnjaci za sve vrste naoružanja... i kamuflaže. Bog zna koliko su daleko otišli, ali su vjerojatno daleko nadišli masne maskirne boje za lice. Pokušao je ustati, izbeljio se, ponovno se zavalio. Moj sako. Bio je prebačen preko vrata ormara. Uzela ga je i pregledala. Udario sam ga dvaput, jednom prilično jako. Nagnuo se u svjetlo. Ničega, Scully. Nema boje, ulja, ničega.

Bacila je sako na postelju. Zaštitna odjeća, i to je sve. Pripijeno odijelo, latex, tko zna? Mulderu, nema goblina. Samo maskirani ljudi.

Pokazala je prema postelji. Lezi.

Znala je da mu još nije dobro kada se nije pobunio, samo je umorno kimnuo i ukočeno se ispružio na ležaj. Kada se smirio, donijela mu je čašu vode i aspirin, promatrala ga je kako pije.

A što je s bojnikom i njegovima? upitao je. Kapci su mu se sklapali. Hank je u pravu. Čitava stvar smrdi.

Kasnije, naredila je. Ovako smušen nećeš pomoći nikome, najmanje sebi. Namrštila se. Odmori se. Ne šalim se. Navratit ću kasnije vidjeti kako si. Što s ostalima?

Zavodljivo se nasmiješila i krenula prema vratima. Snaći ćemo se. Provući ćemo se već nekako.

Otvorila je vrata, osvrnula se preko ramena. Nije zatvorio oči; buljio je u strop. Tada je skrenuo pogled. Scully, što ako sam u pravu?

Odmaraš se.

Što ako sam u pravu? Što ako uistinu postoje?

Izišla je iz sobe, zatvorila je vrata za sobom. Muldere, nema ih. Za ime Božje, odmori se, prije nego te...

Kako znaš da ne postoje? Scully, ti ih ne možeš vidjeti. Tamo su, negdje, a ti ih ne možeš vidjeti.

Soba je bila prazna.

Ustvari, Rosemary i nije očekivala ikoga zateći tamo; incident u šumi bio je još previše blizu, a stvoru nije uvijek bilo jednostavno neopaženo nestati.

Ono što nije očekivala, te ono što ju je uplašilo, bilo je uništenje.

Stajala je na pragu, dlanom je odsutno trljala nadlakticu, po leđima joj je išao slab mraz. Ako nije mogla čuti, mogla se zakleti da je osjetila vjetar kako piri po bolnici, osjetila je težinu zgrade na svojim plećima. Taj ju je osjećaj ljutio, ali ga nije mogla otresti.

Proklet bio, pomislila je, umornom rukom prelazeći preko očiju.

Strunjača je bila razderana na nekoliko mjesta, punjenje razasuto po podu; stol je bio prevallen, jedna noga otkinuta; od stolca je preostalo samo triješće.

Modri Dječak bio je otkinut sa zida i rastrgan.

Na njegovom mjestu pisalo je crnim slovima:

Tražim te.

Bojnik Tonerio sjedio je za svojim stolom, ruke sklopljene na mapi, zagledao se u telefon.

Nije bio u panici, niti pretjerano samouvjeren, ipak, nakon što se vratio s mjesta na kojem je došlo do pucnjave, počeo je razmatrati vlastite mogućnosti. Do časa kada je prestao šetati po uredu, znao je što mora učiniti. To ga je smetalo. Projekt nije smatrao propalim; previše su naučili iz njega, ostvarili velik napredak. Ne, smetalo ga je... Telefon je zazvonio. Slušao je ne mičući se.

Nakon sedmog zvona pročistio je grlo i podigao slušalicu. Dobar dan, gospodine, slijedilo je iscrpno izvješće o poslijepodnevnim događajima, predano bez žurbe, te u kakvoj bi svezi oni bili s prethodna dva izgreda o kojima je već izvijestio svoje pretpostavljene. Govorio je hladnim i

ravnim tonom, nije pokazivao ni tračak osjećaja. Kada je završio, slušao je. Nije prekidao, govorio je tek kada bi ga nešto upitali, kraljeznica mu je bila ukočena, slobodna ruka i dalje je ležala na mapi.

Glas na drugom kraju bio je miran, to je dobar znak, iako se nije, nije mogao, opustiti.

Kada je razgovor došao na bit, već je prošlo trideset minuta.

Postavljeno je posljednje pitanje.

Tonero je kimnuo. Da, gospodine, učinit ću to, s vašim dopuštenjem. Polako je udahnuo. Vjerujem da je vrijeme da ispitamo druge mogućnosti; nekolicina ih je navedena u mome prosinačkom izvješću. Ovaj je, iako ne našom greškom, zagađen. Također vjerujem da dodatno osoblje na terenu mora biti povučeno, posebice nakon poslijepodnevnog incidenta. Činjenica da su pripadnici Biroa znači da ih ne možemo nadzirati, niti priječiti istragu time jamčivši bilo kakav učinak ili stupanj uspjeha. Iako, mislim da premještaj možemo izvesti neotkriveni, a da agenti tada mogu istraživati što god žele. Neće pronaći ništa. Ponovno je slušao, i prvi puta, osmjehnuo se.

Da, gospodine, vjerujem da ste u pravu ponekad dobijamo, ponekad gubimo. Ipak, od našeg posljednjeg pokušaja prešli smo velik put. To, vjerujem, govori u prilog našem mogućem uspjehu. Osmijeh mu se raširio. Hvala, gospodine, cijenim to.

Osmijeh je nestao. Neophodan? Ne, gospodine, iskreno govoreći, nije neophodan. Njegova objektivnost i potpuna predanost nestale su, vjerujem, da su mu čak i živci uništeni. Ne vjerujem da bi još jedan premještaj pomogao Projektu. Doktorica Elkhart bila je od najveće pomoći. Ukoliko je isključimo, to bi predstavljalo golem gubitak.

Pričekao je.

Slušao.

Četrdeset osam sati, gospodine. Kimnuo je.

Spustio je slušalicu, te je nekoliko dugih sekundi nepomično sjedio.

Tada se, kao da ga je netko udario po ramenu, stresao i prošaptao:

Isuse! Ruke su mu počele drhtati, obrve su mu bile znojne.

Barelli je sjedio za stolom pokraj prozora, počeo se pitati je li, ustvari, uzalud trošio svoje vrijeme. Nije sumnjao u svoje novinarske sposobnosti; taj je dar dobio. Ali nakon gotovo punog sata u narednikovom društvu, ispunjenim povremenim upadicama onih koji su dolazili u postaju, nije saznao ništa što već i prije nije znao. Frankie je mrtav, ubojica je još negdje na slobodi, a nitko nije imao pojma što se u stvari dogada.

I to sranje s goblinima Isuse Kriste, što oni misle, tko je on?

Kazaljke okruglog zidnog sata nad blagajnom približavale su se šestici dok je on pijuckao hladnu kavu i promatrao promet. Činilo se kako vrijeme nije obeshrabrilo nikoga. Ljudi u odori, vojnici u civilu koji su

se trudili ne izgledati poput vojnika, prolazili su, pješice ili autom, ulazili u restorane, visjeli pred kinom udaljenim jedan ulični blok zapadno od policijske postaje.

Petak na večer u gradu bogu iza nogu.

Želudac mu se bunio zbog sveg kofeina što ga je strpao u sebe, te je progutao jednu tabletu kako bi smirio kiselinu, rastreseno ju je žvakao razmišljajući što mu je sada činiti. Naravno, u igri je još uvijek postojao »spoj« s Babs Radnor kojeg je mogao prihvatiti. U tome je trenutku to nalikovalo jedinoj gradskoj zanimljivosti. Još jedna tableta, još jedan pogled na ulicu, bacio je nekoliko novčanica na stol i izišao.

Namrštio se na na oblake. Mrzio je takve dane. Ukoliko se spremalo na kišu, želio je da se već jednom ispada i završi; u protivnom, zašto ti prokleti oblaci jednostavno ne otplove nekamo?

Zaputio se prema uglu; kola je ostavio pred policijskom postajom.

Putem je prošao pored stare žene odjevene u crno, od crnog ogrtača, pa sve do šala obavljenog oko glave. Na prsima je držala veliku torbu, slučajno bačen pogled natjerao ga je da se zaustavi i polagano okrene. Ugledao je narančasti poklopac limenke s bojom, nije trebao biti osobito pametan da bi shvatio tko je ona.

Požurio je, stao pred njom i rekao: Gospođica Lang?

Zaustavila se i pogledala ga. Gospođa Lang, ukoliko vas ne smeta. Tko ste vi? Novinar, objasnio je, smiješeći se svojim najboljim osmijehom, najumilnijim glasom. Istražujem... Spustio je glas, uvlačeći je u svoje tajne. Bavim se slučajem goblina.

Strpljivo je čekao, promatrao je kako važe istinitost i ozbiljnost njegovih riječi.

Autobus je zakašljao prolazeći pored njih.

Tri mlada zrakoplovca na uglu zapjevali su.

Elly Lang sumnjičavo ga je promatrala. Mislite da sam luda?

Ubio je mojeg prijatelja. A to nije ni najmanje ludo. Kada je ostala stajati, lagano ju je dotakao. Učinili biste mi zadovoljstvo pridruživši mi se na večeri.

Te me tada iscijedite, točno? odsjekla je.

Smiješak je postao još širi. Točno, a i zbog društva.

Zatresla je glavom. Gospodine, prilično ste truli, ipak,

neću odbiti besplatan obrok. Uzela ga je ispod ruke te ga povelala niz ulicu. Hoćete li škrtariti, ili ćete me povesti na stvarno dobro mjesto?

Nije se nasmijao iako je poželio; umjesto toga, obećao joj je najbolju večeru koju ovaj grad može priskrbiti, što je, kako mu se činilo toga trena, zadovoljilo njezina očekivanja. Sve dok ne naleti na Muldera ili Scully, ovo će biti noć izuzetno bogata saznanjima.

Tonero nije bio u svojem uredu, nije ga bilo nigdje u krugu vojarne gdje bi ga mogla potražiti, ipak, Rosemary je naredila sebi da ne

paniči. Imala je vremena ispraviti stvari. Imala je vremena da spasi nešto utrošenih godina.

Vratila se u bolnicu, nijemo kimnuvši recepcioneru, te se uputila niz hodnik prema dizalu označenom sa *SAMO OVLAŠTENO OSOBLJE*. Iz džepa izvukla je maleni prsten s ključevima, te ubacila srebrni ključ u vertikalni otvor na mjesto kojega bi obično stajalo dugme za poziv. Kada su vrata skliznula u stranu pogledala je hodnik i ušla u dizalo. Ključ ju je odveo dolje.

Nije promatrala broj kata, dizalo se ionako zaustavljalo samo na tri razine drugom katu, gdje se nalazio bojnikov ured, prizemlju i podrumu.

Dizalo se zatreslo usporavajući, vrata su se otvorila; nemirno je pogledala niz škrto rasvjetljeni hodnik.

Tiho brujanje udaljenih postrojenja bilo je jedini postojeći zvuk. Kao da se predstavlja nevidljivom gledalištu, svečano je poravnala prsluk, dlanom milujući kosu u hodu. Samouvjerenost, vanjska i unutarnja, bila je ključ svega. Sve dok se držala svojeg nauma, sve dok ne izgubi glavu, sve će biti u redu.

Pritisla je kvaku na vratima Tymonsovog ureda; bila su zaključana. Otvorila je vrata Projektnog centra i gotovo vrisnula kada ga je ugledala nadvijenog nad jednim od računala.

Leonarde, za ime Isusovo, rekla je ulazeći. Nisam znala da ću te ovdje zateći. Što to...

Okrenuo joj se licem, u desnoj je ruci držao crnu metalnu kocku šest inča dugačku. U lijevoj je imao revolver. Rosemary, samo ostani tamo gdje si, dobro? Samo... ostani tamo.

Leonarde, kog vruga izvodiš?

Blijedo se osmjehnuo. Ispravljam neke sitnice, to je sve.

Osvrnula se po sobi, ne primjećujući ništa neuobičajeno, sve dok joj se pogled nije zaustavio na zaslonu prvog računala. Iako je stroj bio uključen, zaslon je bio taman. Jednako kao i drugi.

Mahnuo je desnom rukom. Bilo je tako jednostavno, samo ne znam zašto se toga nisam ranije dosjetio. Podigao je kocku. Čemu se gnjaviti čitavim postupkom kada je magnet sasvim dovoljan. Bože, Leonarde! Samo jedan prijelaz, i, puf! Bacio je magnet na policu. Puf. Sve je nestalo. Užas ju je priječio da progovori, plašila se što će Joseph učiniti kada sazna.

Sušтина jest, mirno je rekao Tymons ispalivši metak u najbliže računalo. Poskočila je, ali ju je revolver priječio da pobjegne.

Sušтина jest, da nitko nikada neće saznati, zar ne? Mislim, nema smisla obraćati se novinama i televizijskim postajama, budući da nitko ionako neće povjerovati. Pucnjem je razvalio još jedno, zasipajući pod komadićima plastike i stakla. Zakoračila je unatrag.

Pogledao ju je iskosa, izraz mu je bio sažaljiv. Ipak, pokušavat ću i dalje. Usprkos teškoćama, i dalje ću pokušavati.

Ne možeš, progovorila je promuklo, grlo joj je bilo obloženo pijeskom. Pročistila je grlo i pokušala iznova. Ne možeš. Lijevom je rukom bespomoćno lutala između prsa i grla. Leonarde, sve te godine, sve što smo dosad učinili. Sve ovo vrijeme! Za ime Božje, pomisli na to vrijeme!

Sve pogreške, progovorio je bezbojno. Svo to vrijeme i sve te pogreške. Pljunuo je. Rosemary, pokopane su. Moramo pokapati naše pogreške. Lud je, pomislila je; moj Bože, on je lud.

Leonarde, poslušaj me, ukoliko... ukoliko ne mariš za posao... pomisli na... palcem je uprla prema stropu. Ne možeš.

Zašto ne? Misliš li na sve one praznjikave zakletve koje smo potpisali? Zapucao je na treći i posljednji monitor, ramenom se štitio od komadića koji su lijetali. Rosemary, besmisleno je. Kada završim s ovim, oni neće predstavljati ništa. Nijekat ću, zaprijetila je. Svima ću reći kako si izjavio da nemam veze ni sa čime. Uspravio se. Draga moja doktorice, žao mi je, ali nećeš dovoljno poživjeti da bi za to imala priliku.

Brzo je uzmakla sve dok je zid nije zaustavio, otvorena vrata bila su joj zdesna.

Nije mogla misliti, jedva je i disala, malena je vatra među ostacima jednog uništenog računala počela dizati pramenje dima po sobi.

Leonarde, oni će te progoniti, upozorila je, teško progutavši, boreći se protiv mučnine koja joj se kotrljala želucem. Čak i ako se izvučeš iz baze, nećeš se moći dugo skrivati. Tjedan dana, najviše mjesec. Znoj joj je pekao oči, ali nije se trudila obrisati ga rukom. Upravo si potpisao vlastitu smrtnu osudu.

Slegnuo je ramenima. Rosemary, misliš li da marim za to? Nije me briga.

Bez upozorenja ispraznio je spremnik pucajući po policama, eksplozije su bile zaglušujuće, šteta gotovo potpuna. Nije se mogla spriječiti da ne vrisne, više u bijesu nego prestrašena, podigla je ruke kako bi se zaštitila od letećih krhotina. Prije nego se uspjela pomaći, već je u pištolj stavio novi spremnik. Te ga uperio u njezinu glavu. Trepćući, sklopila je oči.

Jedina misao koja joj je nadolazila bila je To je suludo, to je pogrešno. Idi.

Nije se pomakla, nije razumjela. Rosemary, idi.

Kada ga je pogledala, pištolj je držao na boku, ali poraz u glasu nije se nazirao na njegovom licu.

Možda, rekao je, možda ćeš poživjeti malo dulje od mene.

Bijes joj je iskrivio lice, ali se ušutkivala kako ne bi promijenio mišljenje. Iako se očajnički željela pobuniti zbog uništenja čitavog njihovog rada, još je očajnije žudjela izvući se živa iz svega ovog.

Idi, prošaptao je, te ponovno naperio pištolj prema njoj.

Nije trebao ponavljati, nespretno je isteturala u hodnik, nije uspjela načiniti dva koraka prema dizalu kada je ozlijedila zglob i udarila o zid. Vrisnula je, više iznenađena nego od boli, vrisnula je ponovno začuvši pucanj.

I još jedan.

Tada je potrčala, ozlijeđenu je ruku pritiskala uz bok, zdravom rukom kopala je po džepu, tražeći ključeve.

Na vratima dizala, ključ je dvaput skliznuo niz upravljačku ploču prije nego ga je uspjela pravilno umetnuti. Idemo, idemo, žurno je prošaptala, prisiljavajući se da se umiri. Idemo, idemo!

Vrata su se otvorila, gotovo je uskočila u dizalo, okrenula se i ponovno umetnula ključ.

Tek kada su se vrata šišteći zatvorila, shvatila je kako nije sama. Ne, pomislila je; ne nakon svega, ne.

Znaš, progovorio je hrapavi glas iza njezinih leđa. Sve sam bolji i bolji, nije li tako?

Kada se Dana vratila, Andrewsova nije bila u sobi, te je odlučila poslušati vlastite savjete, i dio poslijepodneva potopiti pod tušem. Možda će joj samoća pomoći razumjeti razlog današnjeg napada. Tako je malo toga imalo smisla.

Ukoliko je namjera napada bila zastrašiti, odvratiti ih i natjerati da odustanu od istrage iz bilo kojeg razloga napad je bio neučinkovit, a tko god stajao iza toga također je bio svjestan toga; ukoliko je namjera bila trajno ih zaustaviti, to je također propalo, nije se mogla uvjeriti kako strijelac nije pucao da ubije. Osim, glasno je pomislila, ukoliko nije riječ o stručnjaku.

Rukom je prošla kroz kosu, protrljala je zatiljak. Puhao je jak vjetar, guste krošnje, mnogo je stvari letjelo unaokolo. Pomicale su se grane, pomicali su se ciljevi. Štoviše, uzvraćali su vatru.

Dakle, možda, pomislila je, možda su ipak imali sreću.

Ta ju je pomisao uznemirila više od bilo koje. Osobito kada je shvatila da je strijelac mogao oboriti i nju i Webbera u bilo kojem času, prije nego su se sakrili u guštiku.

Bili su na čistini daleko dulje od Muldera. On nije bio.

Što je dulje razmišljala, sve je više bivala uvjerenjena kako je samo pokušavao, iako uspješno, prikovati ih uz tlo. Izbaciti ih iz igre najviše što je mogao. U stvari, pokušavao je ustrijeliti Muldera. Čovjek u Jeffersonovom mauzoleju: niste zaštićeni, gospodine Mulder, još uvijek niste zaštićeni. O, bože, prošaptala je. O, bože.

Kada se svukla i stala pod tuš, više se nije usredotočila na strijelca iz nekog razloga nije mogla prestati razmišljati o Mulderovom drugom

napadaču. Objašnjenja koja mu je dala bila su većinom ispravna, ili su, barem, mogla predstavljati nekakvo mjerilo. Koje nije, ni pod kojim uvjetima, uključivalo ništa nalik goblinu. A ipak...

Ispustila je zvuk uvelike nalik rezanju.

A ipak, postojali su slučajevi kada je bila natjerana nevoljko pristati na zaključke čija su objašnjenja vrlo lako mogla biti samo prikrivene racionalizacije.

Ponovno je zagundala okrenuvši se od glave tuša, puštajući da je vrela voda udara u leđa i slijeva se niz ramena. Oči je napola zatvorila.

Disanje joj se smirivalo kada

je voljom stjerala sjećanje na pucnjavu na sigurniju udaljenost.

Oko nje se polagano dizala para; skupljajući se na uskom prozorčiću od mutnog stakla na bijelo popločanom zidu, slijevala se niz prozirna klizna vrata.

Nije osjećala ništa osim vode.

Nije čula ništa osim vode.

Savršen trenutak za Normana Batesa da se uvuče u kupaonicu, s visoko podignutim nožem, pripravan da udari. U stvari, zaglušena i zamagljenog vida, uljuljana u udobnost topline i pare, ne bi shvatila da je sve gotovo sve dok sam kraj ne bi došao; ne bi znala, budući da je sve što je vidjela bila mutna sjena na vratima.

Sjena je tamo stajala. Promatrala. Ubijala vrijeme.

Sjena je, naravno, bila hrpa ručnika obješenih na vješalici na vratima. Ona je to znala.

Ne; ona je to pretpostavljala.

Na tren je zatvorila oči proklinjući Muldera što joj je razbudio maštu; ipak, nije se mogla spriječiti da ne zadrži dah kako bi se sabrala, te sasvim malo otškrinula vrata tuš kabine. Samo da se uvjeri.

Muldere, kunem se da ću te zadaviti, prošaptala je olakšano, pomalo bijesno kada je ugledala ručnike, vješalicu, te, u malenoj prostoriji, niti jedno jedino mjesto gdje bi se itko mogao skrivati.

Para ju je preplavljivala, omatala se oko nje, uvijajući se u sablasne vrpce, stvarajući trenutni privid da izlazi u rijetku maglu.

Zadrhtala je.

Prostorija je bila hladna.

Para koja ju je trebala ispunjati, lebdjela je i izvijala se, vrata kupaonice bila su otvorena.

Nije htio spavati. Čekalo ga je toliko posla.

Ipak, bol je konačno prevladala, umor je zasjeo na svoje mjesto, nije više mogao držati misli u redu. Plutale su, nestajale, plesale. Muldere, čuvaj leđa.

Komadići kože, nalik negativima, bljeskajući prebrzo da bi se mogao usredotočiti na njih, koža nalik kori drveta, bez tvrdoće kore, bez teksture kore, iako nije mogao biti sasvim siguran, dodir je bio toliko kratak.

Muldere!

Glas je bio zamućen snom i vremenom, ipak je zvučao izluđujuće poznato usprkos činjenici nije pripadao nikome koga je poznao; grubost, i prisila, kao da govornik, goblin, pati od slabih bolova, ili se još nije privikao na svoj novi glas. Čuvaj leđa.

Ukoliko je to bilo točno, da je morao čuvati leđa, zašto nije poginuo, kao ostali?

Ne znam, odgovorio je, ali se glas i more nisu htjele zaustaviti.

Rosemary to nije više mogla podnijeti. Koljena su je izdala, te je mlitavo spuznula na pod, leđima oslonjena o zid dizala.

Je li vam dobro?

Grub glas, boljelo je slušati ga.

Kimnula je.

Što se dogodilo?

Nestalo, sve je nestalo, pomislila je; sve uništeno, Joseph će me ubiti, a ničega više nema, jebote, nestalo.

Doktorice Elkhart, što je?

Podigla je glavu, ojađeno je odmahнула.

Doktorice Elkhart, recite nešto. Plašite me.

Dragi moj, rekla je, gorko se nasmijavši, nemate pojma što nas je prestravilo. Šuškanje, pomaci, meka je ruka prešla preko njezinog zgloba. Mogu li pomoći?

Krenula je odmahnuti glavom, ali se zaustavila. Zagledala se u vrata dizala, ugledala ih je dvojicu, odrazi u uglačanom čeliku bili su iskrivljeni do neprepoznatljivosti, nedugo zatim osjetila je kako joj se usne razvlače u nešto nalik osmijehu.

Da, naposljetku je progovorila. Da, dragi, mislim da možete.

Scullyna je torbica bila na podu između školjke i kade. Posegla je u procjep, te je otvorila, izvukla pištolj, te se ispravila, napeto zureći u vrata kupaonice, još uvijek malo pritvorena. Lijevom je rukom zatvorila vodu; zglobovom desnice odgurnula je vrata tuškabine.

Stupivši na prostirač, zgrabila je ručnik i brzo se ovila njime; nije pružao nikakvu zaštitu, ali se ipak osjećala manje ranjivom. Zubi su joj cvokotali, donja usna drhtala je dok joj je hladnoća ježila kožu.

Isključila je svjetlo.

Iz glave tuša voda je preglasno kapala.

Jedina rasvjeta u sobi izvirala je iz brončane svjetiljke na stoliću između postelja, baš kako ju je i ostavila. Nikakvog zvuka, nikakvog pokreta.

Lijevom je rukom otvorila vrata, najsporije što je mogla, spuštajući se što je niže mogla sve dok nije mogla u čučnju prevući preko praga i baciti se iza najbliže postelje. Pištoljska je cijev prelazila sobom, nije bilo nikoga.

Nemoj pretpostavljati, rekla je sebi; nikada ne pretpostavljaj.

Osjećajući se poput idiota nikada ne pretpostavljaj, Scully, nikada ne

pretpostavlja napola puzeći zaobišla je podnožje postelje kako bi se uvjerila da se njezin posjetitelj ne skriva između postelja. Zadovoljno je ustvrdila da je potpuno sama, sjela je na strunjaču te se pokušavala prisjetiti je li možda, ipak zaboravila do kraja zatvoriti vrata kupaonice; možda ih je zatvorila, ali brava nije uhvatila; a, možda se Andrewsova vratila, čula zvuk tuša, te odlučila ne ometati Scully. Kap vode skliznula joj je s kose i kliznula niz kralježnicu. U redu je, progovorila je, koliko zbog samog zvuka govora, toliko da se umiri. Dobro je. Sve je u redu, sama si.

To je nije spriječilo uključiti luster nad stolom kako bi iz sobe otjerala sjene, ili da se osuši što je brže mogla, držeći vrata kupaonice širom otvorena. Kada je to završila, odijevanje je bilo brzo i lako bluzna, suknja, sako vinske boje. Do tada se gotovo potpuno smirila, ogledavala se u zrcalu namještajući bluzu na prsima, odlučivši kako će se jedan od ovih dana, Biro se slagao s time ili ne, posvetiti modi. Natrag u kupaonicu, provući četku kroz kosu, upotrebljavala je svoj odraz kao sugovornika dok je vježbala ono što će izgovoriti Mulderu o djelovanju njegovih glupih primjedbi. To joj nije pomoglo. Njezin vlastiti odraz vraćao joj je isti podrugljivi osmijeh kakav će ugledati i na njegovom licu kada čuje. Ukoliko će to čuti. Dok je završila dotjerivanje, odlučila je da ovo njezin suradnik ne treba saznati. Iskrivljeni ju je osmijeh poslao natrag u prednju prostoriju, gdje je zastala i isprekidano udahнула kada je rubom oka spazila kako je netko prati.

Pozorno slušaj, žurno je izgovorila Rosemary. Palcem je uprla o vrata. Tymons, on nas pokušava uništiti. Uplašen je, štoviše, kukavica. Nije ga briga za tebe, za mene, za Projekt. Želi... želi nas mrtve. Sve nas.

Tišina, ona je zadržala dah, moleći se.

Nije me prihvatio, još od samog početka. Glas još uvijek promukao, ipak u njemu je bilo suzdržanog gnjeva. Smatrao me pretjerano... osjećajnim.

Rosemary se šutke složila.

Cerekanje: Znaš, on me se uistinu plaši.

Da. Znam.

Cerekanje je zamrlo. Što mogu učiniti? Doktorice Elkhart, ja nisam glup. Znam što će se dogoditi ukoliko mi prestanete pomagati. Što mogu učiniti?

Rosemary je pokušala misliti, pokušavala je poslagati listu vrijednosti koja će je održati netaknutom.

Trebate li ga? Doktora Tymonsa?

Bez i najmanjeg oklijevanja: Ne. Ne, ne trebamo ga.

Ostali?

Troje, rekla je, nije trebala razmišljati. Zabrinuto se uspravila kada ju je razdirući kašalj natjerao na pomisao je li to moguće provesti. Možeš li to učiniti? Osjećaš li se dovoljno dobro?

Mogu. Stvarno. Ipak, trebat ću vremena. Nekoliko dana, vjerojatno, ne mogu...

Kašalj je ojačao, prelazeći u grčeve koji su Rosemary natjerali ispružiti ruku, zgrabiti njegovo rame, stegnuti ga dok napad nije prošao.

Bit će dobro, prošaptala je, trljala ga, umirivala. Sve će biti dobro.

Vjerovala je. Sve će biti dobro. Sve će proći kako treba.

Tada je izgovorila imena.

Scully je desnom rukom već posizala za pištoljem kada je shvatila da je pokret samo njezin odraz u velikom zrcalu.

Previše zrcala u okolini, gorko je pomislila, i uprla prstom prema njemu kao da mu želi reći da pronade nekoga drugoga i plaši njega.

Sledila se.

Nešto se pomaklo na zidu iza nje. Sitan pokret koji bi joj promakao da je samo bacila pogled u tom smjeru.

Promatrala je, čekala, razmišljajući kako je to vjerojatno samo sjenka koju su bacila svjetla prolazećeg automobila.

Kretnja se ponovila, ona se okrenula i bacila među postelje.

Moljac je zatreperio krilima i započeo polagani uspon prema stropu.

Zadivljena, obilježujući usne, uspela se na postelju, ulovila ravnotežu i pogledala u stranu.

Krasno, prošaptala je.

Izazovni se osmijeh stvorio na usnama i nestao.

Tada je poskočila na strunjači, sasvim dovoljno sa šakom zgrabi moljca. Osjećala je njegova krila kako udaraju o njezin dlan. Šuštalas su kada je otvorila vrata i izbacila ga iz sobe. Zakoračila je unatrag, zamišljeno trljajući bradu.

Trebala je još jednu provjeru, koraci iz hodnika ubrzali su joj razmišljanje.

Ponovno je upalila luster, ugasila noćnu svjetiljku, sjela na udaljeniju postelju, povukla se dovoljno da se osloni na uzglavlje, prekrizila ispružene noge. U tome je trenutku jedva mogla vidjeti samu sebe, ipak, mogla je vidjeti.

Ključ se okrenuo u bravi.

Čula ga je, ali se nije pomakla.

Vrata su se otvorila, Licia je ušla. Scully?

Dana je otvorila usta, ipak nije progovorila.

Andrewsova je pošla prema kupaonici. Scully, jesi li unutra? K vragu, ne misliš me valjda ostaviti čitavu noć s tim balavcem? Prokletstvo, trebala si čuti... Otvorila je vrata i zašutjela, uzdahnula, okrenula se i poskočila kada je ugledala Scully kako sjedi na postelji i nišani u nju. Isuse! Rukom je pritisla prsa. Za ime Božje, Scully, nisam te vidjela. U vražju mater, zašto nisi progovorila.

Scully se osmjehnula. Nisi me vidjela.

Andrewsova je zarežala. Naravno da nisam. Bilo je mračno. Sjediš u tami. Scully je pokazala prema lusteru. Zapravo i ne. Ipak, sada me vidiš, točno? Andrewsova nije znala što odgovoriti, usne su joj se bezvučno pomicala. Napokon je progovorila, Pa... da. Vjerojatno. Nasmijala se samoj sebi. Naravno da vidim. Svjetlo je bilo...

Scully se pridigla s postelje, spremila pištolj u torbicu, posegla za ogrtačem.

Dovedi Hanka, rekla je. I dođi s njim do Muldera.

Ponovno?

Ponovno. Scully ju je nježno, ali čvrsto izgurala van. Bog mi pomogao, ipak vjerujem da je Mulder u pravu.

Andrewsova je produhtala. Goblini? To s goblinima?

Tako nekako. Sama nije mogla povjerovati da je to izgovorila. Da, tako nekako.

Omotan samo tankim ispranim ručnikom, Mulder je ispitivao svoj odraz u parom zamagljenom zrcalu. Izgledao je izmučeno, pomalo pretjerano blijed. Ipak, nije nalikovao nekom tko je zamalo poginuo. Dvaput tijekom istog poslijepodneva. Izgledao je upravo kako bi netko takav trebao izgledati. Podigao se na prste, duboko udahnuo kada je primijetio veličinu i oblik ozljede pod rebrima. Znao je da će slijedeće jutro biti pakleno bolno.

Polagano se brisao kako ne bi probudio bolove u rani, niti ponovno pokrenuo malj koji mu je bubnjao u lubanji. Namjerno sporo, budući da je, što je Scully već prije osjetila, počeo osjećati iskre svojih predosjećanja, iskre koje su mu dojavljivale da je onaj pravi lov otpočinjao.

U to je gotovo bio siguran, Webber je imao tremu, Andrewsova je jurcala naokolo, sjedeći ili stojeći. Sasvim prirodno. Sitno, uobičajeno njuškanje završilo je gotovo smrtonosnim okršajem, vjerojatno nisu mogli zaustaviti plimu adrenalina. Akcija, bez svake sumnje, bila je njihova misao vodilja, metodično istraživanje nije ih više zanimalo. Nisu marili za činjenicu da na poprištu nisu našli ništa osim košuljica zrna, a na mjestu zasjede upravo ništa.

Akcija. Pokret. Ostati u pokretu. Sjediti, piti kavu, raspravljati, sve to predstavljalo je potpuno pogrešan način.

Odijevajući se pogledom je prelazio po sobi, zapravo ne primjećujući namještaj niti zidove. Naznake i šaptaji dolazili su k njemu dok su vruća voda i para obavljali posao.

Naznake i šaputanja. Nisu svi bili jasni.

Ipak, njegovi grozničavi snovi nije ih mogao nikako drugačije opisati odbijali su nestati. Svaki udarac unutar lubanje, svaki plamsaj vatre pod rebrima, podsjećali su ga na prizor koji je vidio. Ne na ono što je mislio da je vidio.

Ukočeno je navukao sako, strpao kravatu u džep, uzeo ogrtač. Zaustavio se.

Sada je trebao krenuti u Queen's Inn i sastati se s ostalima. Ili, mogao bi nakratko nestati, podalje od Scullynih pozornog liječničkog pogleda, i...

Vrata su se naglo otvorila.

Sapleo se, posrnuo preko ruba postelje, pao na strunjaču, glava mu je umalo eksplodirala.

Isusa ti, bijesno je rekao.

Scully ga je pogledala bez imalo sažaljenja. Imam ideju, bilo je jedino što je rekla.

Bojnik Tonerio sjedio je na trijemu svoje skromne drvene kuće na rubu Marvillea, cigaretu je držao u jednoj ruci, čašu viskija sa sodom u drugoj. Iako je očekivao da će mu se FBI javiti nakon poslijepodnevnog susreta s agentima, nije bio razočaran što je poziv izostao. Njihova je pozornost bila usmjerena drugamo. Tko god im je postavio zasjedu, neznajući učinio mu je veliku uslugu. Sada mu je još samo preostalo izvijestiti Rosemary o njegovom razgovoru s nadređenima, te tada započeti postupak izmještanja. Do nedjelje poslijepodne, uz malo sreće, već će biti u pokretu. Srknuo je, otpuhnuo dimni prsten.

Večeras je bilo prohladno, ipak ne dovoljno da ga potjera u nutra.

Uostalom, volio je sjediti vani. Susjeda je bilo malo, bili su tihi i toliko obični da je povremeno, i noću i danju, osjećao da su ga njegovi nadređeni bacili usred neke televizijske serije snimane tijekom pedesetih. Ipak, i to je bilo bolje nego živjeti uz njih, kratkovidne časnike krutih nazora koji su živjeli i umirali za službu ne razumjevajući istinske mogućnosti koje su u njoj ležale.

Toj je istini nazdravio još jednom čašom.

Razmišljajući o tome, još su mu se nametala samo dva problema: što učiniti s Leonardom Tymansom, te što učiniti s ispitanikom. Ipak, to ga nije brinulo. Odgovor će se već nametnuti. Uvijek je bilo tako.

Automobil je brzaio među kućama. Namrštio se, nije mu se svidjela pomisao da će mu netko pokvariti tihu večer, mrštenje se pojačalo kada su kočnice zacviljele dok se automobil zaustavljao uz rub nogostupa. Nagnuo se naprijed, Rosemary? Nakon nekoliko trenutaka izvukla se iz kola i posrćući potrčala prema kući. Ustao je i pošao prema stubama prije nego je stigla do njih, uzeo je njezine ruke i smirivao je sve dok nisu ušli u kuću.

Leonard, prodahtala je, svom težinom svalila se na trosjed.

Izgledala je jezivo; u stvari, nalikovala je lešu, kosa mokra od znoja, obrazi porumenjeni neprirodnom bojom koja je neugodno naglašavala bljedilo njezina lica.

Sranje, bijesno je pomislio; zašto barem jednom ne može sve proći glatko, samo jednom?

Reci, rekao je, tiho govoreći.

Nije se pomakao kada mu je ispričala sve što se odigralo u laboratoriju, nije je dodirnuo kada je počela drhtati, toliko divljački snažno, morala se je rukama obaviti kako bi se smirila, nije progovorio niti riječi kada je završila i pogledala ga, preklinjući ga za malo utjehe. Okrenuo se prema prozoru i zagledao se prema tratini, ruke je držao na leđima. Kada se okrenuo, osmjehnuo se. Sigurna si da je mrtav? On... trebao bi biti, sada.

Rukom je prešla preko lica, tjerala se razmišljati. Da. Kimnula je oklijevajući. Da, naravno. Iako ne znam koliko će oni biti brzi. Leonard je uvijek... Nije važno. Zakoračio je prema trosjedu. U svome uredu? Da.

Zamišljeno je protrljao nos. A što je s našim prijateljem? Oči su mu se malo raširile, pogledao je prema ulaznim vratima.

Ne, ne brini. Duboko je udahнула, polagano, umorno je zabacila glavu, zatvorila oči, lijevom je rukom otkopčavala kaput, rastvorila ga, kao da joj je bio potreban prostor za disanje. Bili smo u dizalu, i tada... ne znam dalje gdje.

Slijedeći korak: U pravu sam pretpostavljajući da će, bez potrebnih mu lijekova, naš prijatelj vjerojatno... Osmijeh je bljesnuo i zgasnuo. Nestati?

Joseph, u materinu, što je s tobom? Nisi čuo niti jednu jedinu riječ? Ispružio je ruke, otvorenih dlanova, držeći ih tako sve dok ih nije prihvatila i dopustila da je podigne, te se uvukla u njegov zagrljaj. Poljubio je njezino uho, obraz, usne.

Joseph?

Bila je ledena; ledena od strave. Drhtala je.

Šaptom joj je ispričao sve o telefonskom razgovoru, o nevoljama koje je bio imao sve dok, kako se činilo, se nevolje nisu odlučile pobrinuti same o sebi. Šaptao je o tome kako ju je branio i podržavao pred nadređenima na drugom kraju žice. Predložio je, šapćući, da njezin automobil prebace do bolnice, odu u Tymonsov ured te pokupe pomoćne računalne diskete. Iako nitko osim njih nije imao pristup u prostorije Projekta, činilo mu se da će možda morati krenuti ranije nego su predvidjeli.

Ili, prošaptao je nakon što se ona pripila uz njega, izvila i čvrsto ga poljubila, mogli bismo pričekati do sutra.

Sada je ona prošaptala otkopčavajući njegovu košulju: Joseph, znaš, ustinu si ponekad umišljeno smeće.

Doktorice Elkhart, za to imam dobre temelje. I nemojte to nikada smetnuti s uma.

Barelli se osjećao gotovo krivim ostavljajući staricu samu u Company G, ipak, budući da je izgledalo da je svi tamo poznaju i vole, osjećaj krivnje nestao je čim je izišao.

Od samog početka, bila je to večer prepuna iznenađenja. Sama zgrada, iza ugla i pola uličnog bloka udaljena od Barneyeve taverne, bila je oniska montažna kuća obrubljena blago modrim neonom. U velikom izlogu neonski je vojnik marširao oko naziva *COMPANY G*. Sjajna crna prevlaka preko stakla priječila je da itko u nutra bude viđen, ali je, prošavši kroz vrata bio ugodno iznenađen. Restoran je bio jedna velika prostorija, meko i neizravno osvijetljena, opremljena crnom plastikom, staklom, blještavim kromom i broncom. Šank se protezao duž lijevog zida, na sagom pokrivenom podu stajalo je desetak stolova, otprilike polovica zauzetih. Plesni je podij zauzimao gotovo polovicu stražnjeg dijela, malena pozornica stajala je pored zida.

Hrana je, također, bila više nego pristojna, piće nije bilo skupo. Elly Lang naručila je dobar obrok, jela je pažljivo, kao da je željela da obrok potraje ostatak noći. Kada je zamolio da govori o sebi, osmjehnula se i rekla mu manje više samo ono što je zajednica o njoj pričala. Sve zbog goblina.

Kada je pojeo, znao je da je čuo sve što je imala reći. Nije pretjerivala, zvučala je kao da priču ponavlja po stoti put, priča se nije razlikovala od one koju je čuo u policijskoj postaji.

Otpustila ga je kada su mu misli počele lutati, te iako se zaustavio da je ne poljubi u obraz, ta je gesta izazvala njezin smijeh, te ga je otjerala.

Sada, na ulici, razmišljao je o povratku u postaju kako bi porazgovarao s vezistom.

Njihov posao omogućavao im je da znaju više od ostalih; sjećao se kako mu je narednik Nilssen rekao da im je stalni operator veze mlada žena imenom Maddy Vincent.

U tome trenutku sjetio se dogovora s Babs Radnor. Sranje, zarezao je. Jebi ga.

Morat će se vratiti i izmisliti nekakvu ispriku. Znao je da ju je zadivio njegov novinarski ugled, možda neće biti pretjerano nesretna kada je uvjeri kako neće odmah poći kući. Odogoda večere za sutra činila se najboljim izlazom. Požurio je glavnom ulicom, telefonski poziv činio mu se boljim rješenjem od vožnje do motela. Ukoliko dobro izvede, zazvuči uvjerljivo, možda će i dalje čeznuti za njim.

Tada je zadrhtao, poželio je da je ponio ogrtač.

Nad gradom se nadvila mrkla noć, bez zvijezda, mirisala je na kišu. Zgrade su nestale pod štitom tame, neonska svjetla i ulične svjetiljke davale su ulici potrebnu boju, privid života koji je nestajao pod suncem. Prolaznika je bilo sasvim dovoljno da bi ulica izgledala gotovo živahno; redarstvenik je raspravljao s nekolicinom maloljetnika; patrolni je automobil vozio polagano prema zapadu, ne mareći za promet koji je usporavao iza sebe; nekoliko je prodavaonica bilo otvoreno do kasna, unutra su bile sablasne pojave kupaca. Vjetar je zamro.

Ipak, pogrbio je ramena i požurio prema zapadu, gundao je kada je došao do policijske postaje, ne pronašavši telefonsku govornicu. Ogledao se oko sebe, slegnuo ramenima, a kvragu i s time, te iskoristio prvu rupu u prometu kako bi pretrčao prijeko. Kada je ušao, morao je pričekati nekoliko minuta. Za razliku od njegove prethodne posjete, sada je u postaji bilo živo dva redarstvenika privodila su dvojicu pijanaca, radio je neprekidno brbljao, čovjek za stolom, u civilnoj odjeći raspravljao je s dvije žene, jednoj je ručni zglob bio omotan krvavim zavojem. Kada je konačno privukao pozornost dežurnoga, saznao je kako redarstvenica Vincent nije na dužnosti, te da mora pričekati jutro. Nije mogao.

Misao vodilja povukla ga je, sada je više nije mogao otresti.

Gomila nasmiješenih laži o važnosti redarstvenice Vincent pribavila mu je njezinu adresu, te upute kako doći do tamo; bilježnica i pisalica dokazale su dežurnome da Barelli nema namjeru pogrešno napisati njegovo ime.

U trenu kada se našao na ulici, shvatio je kako je ostao bez daha.

Lakše, sinko, pomislio je; smiri se, nemoj sada zasrati stvar.

Dva bloka uz ulicu, jedan dolje, tako mu je rekao narednik. Lagana šetnja, prilika da pripremi sva pitanja koja je smjerao postaviti.

Kuću je pronašao lako bila je jedina s ugašenim svjetlima u ulici.

Pokucao je, pozvonio, čak je otišao do stražnjih vrata i ponovno pokucao, ali redarstvenica Vincent nije odgovarala.

Nije važno, odlučio je, te zasjeo na prednje stubište; jednom će morati doći, a kada stigne, čekat ću je upravo ovdje kako bih je učinio slavnom. Sjedio je, zapalio cigaretu, slušao je kako se susjedi slijeva upravo bjesomučno svađaju. Malo je prošetao kako bi se ugrijao, ali nije skidao pogled s kuće. Kada je pogledao na sat, stojeći pod uličnom svjetiljkom, te vidio da je samo nekoliko minuta poslije osam, shvatio je da Maddy Vincent još satima ne mora doći. Petak navečer, ona neudata, koga vruga nije mislio na to?

Stigao je gotovo do ugla kada se zaustavio proklinjući vlastitu glupost, te prešao ulicu, vadeći bilježnicu iz sakoa. Samo da se osigura, ostavit će poruku. Ne pretjerano jasnu, pomalo tajnovitu. Probuditi njezinu policijsku znatizelju. Slatke će riječi sačuvati za susret.

Tripud je pokušao prije nego je bio zadovoljan, te otrgnuo list. Slijedilo je samo pronaći mjesto s kojega ga vjetar neće otpuhnuti u susjedni okrug.

Složio je papir na četvero, te ga ugurao između vrata i do vratka.

Tada se okrenuo, pljesnuo rukama, te ugledao sjenu kako stoji na trijemu.

A tko si, kvragu, ti? upitao je.

To nije ni najmanje važno, odvratila je sjena.

Barelli nije ugledao oštricu sve dok nije bilo prekasno, a tada mu je preostalo samo otvoriti usta i vrisnuti.

Jedina svjetiljka upaljena nad stolom, svjetlo je dopiralo jedva do bliže postelje, ona udaljenija ostala je u tami.

Scully je sjedila leđima okrenuta prozoru, Mulder pored vrata, Webber na rubu ormarića, Andrewsova na rubu bliže postelje.

Mulderu se sve to nije sviđalo. Nije mogao vidjeti njihova lica; previše su nalikovali duhovima tijekom spiritističke seanse, lebdjeli su na rubu tame kao da su bili odjeveni u velove.

Scully je prstima gurala nešto po površini praznog stola. Razmišljala sam o moljcu kojega sam pronašla na zidu.

Nije ga ugledala odmah budući da je bio premalen, ali također i zato što se bojom gotovo stopio s bojom zida. To ju je natjeralo razmišljati o kamuflaži, i goblinu, koji se mogao prikriti u uličici potpuno neprimjećen, sakriti se u šumi da ga Mulder ne primijeti. Usprkos svojim prijašnjim tvrdnjama, nije sebe u potpunosti mogla uvjeriti da je takvu taktiku podržavao arsenal maskirnih odijela i boja, spaljenog ugljena, grančica i lišća rabljenih kao pomoćno sredstvo stapanja s okolišem. Iako je to predstavljalo mogućnost, također je zahtijevalo saznanje o mjestu na kojem će se nalaziti žrtva.

I ne vjerujem da bi svu tu opremu netko mogao vući na leđima. Takva količina onesposobljavala bi ga, činila nespretnim.

Na primjer, nije bilo moguće da je ubojica goblin, ako su ga već morali tako nazivati mogao znati da će Grady Pierce proći upravo tom uličicom, upravo u to vrijeme. Webberov razgovor sa šankerom potvrdio je činjenicu da je, vrlo često, Noel umirovljenog narednika sam pratio kući. A oni sami odlučili su pregledati poprište ubojstva razvodnika Ulmana tek nakon ručka u restoranu. Dva pitanja, rekla je oborenog pogleda, kao da se obraća stolu. Kako je znao gdje mora biti? rekao je Webber. Kimnula je.

Ukoliko nije čarobnjak, progovorila je Andrewsova, u glasu joj se nazirao smijeh, kako je stigao pripremiti... svu tu opremu za prikrivanje? Scully je ponovno kimnula.

Mulder je promatrao kako pomiče prste, crta krugove po prašini.

Za sada, zanemarimo razloge ubojstva. I počinitelja. Scully je podigla pogled, pod svjetiljkom bila je pretjerano blijeda. Sam način...

Nitko nije progovorio.

Na parkiralištu je zabrujao automobilski motor, Webber je jedini poskočio. Na prilaznom je putu zaurlao jedan motor, slijedio ga je još jedan, začule su se automobilske trube.

Mulder se ukočio, protrnuo je pogledavši njezino lice. Ponekad ga je gotovo smetala njegova blagost, nedostatak bora, to ga je priječilo saznati uistinu što misli. Prečesto je nosila krinku. Oči su bile drugačije. Sada ih je mogao gledati, zasjenjene svjetlom svjetiljke, vidio je kako se bori da donese odluku. Maknuo je vlas kose s obrve.

Taj ju je pokret natjerao da podigne pogled, kada ga je pogledala, polagano je udahнула.

Specijalni projekti, rekao je Webber, iznenadivši ih sve. Bojnik Toner o i njegovi Specijalni projekti.

Slazem se, odgovorila je. Ipak, točno što, to nisam sigurna.

Sigurna si, blago je progovorio Mulder. Nije goblin, barem ne onakav kakvim ga vidi Elly Lang.

Andrewsova je ispustila zvuk nezadovoljstva. Onda što je? Duh? A, ne. Kameleon. Vjetar je ojačao.

Zapuh se provukao između okana i zalelujuao zavjese.

Andrewsova se udarila po bedrima. Što? Kameleon? Misliš, čovjek kameleon? Ogađeno je mahnula rukom. Muldere, bez ljutnje, ali mislim da si sišao s uma. Takvo što ne postoji.

Nije se uvrijedio, iako je znao da ona to želi. Licia, ima mnogo nepostojećih stvari. Neke postoje, neke ne. Privukao je stolac bliže stolu. Mislim da Scully ima pravo. Ovo je jedna koja postoji.

Andrewsova se obratila Scully. Imaš li pojma o čemu on trabunja? Kutevi Scullyinih usta uzdigli su se. Ovaj put imam.

Ogorčeno ju je pogledao, tada je ponovno rukom zagladio kosu.

Kameleon... Predavanje iz biologije ne trebam, presjekla ga je Andrewsova. Ili iz zoologije. Bilo čega. Znam što oni mogu.

Mijenjaju boje, bez obzira na sve to rekao je Webber. Kako bi se prilagodili okolišu, točno? Otkoračio je od ormarića. Joj. Stvarno misliš da imamo posla sa nečim takvim?

Mulder je podigao prst. Prvo, u krivu si. Djelomično. Kameleoni ne mogu mijenjati boju kako bi se prilagodili svakoj pozadini. Ograničeni su na nekolicinu; crno, bijelo, smeđe, ponekad zeleno. Nacerio se. Stavi ga na tkaninu škotskog uzorka, vjerojatno će mu glava eksplodirati. Webber se nasmijao, Scully se osmjehnula.

Mulder je počeo bubnjati po stolu. Unutar izvjesno ograničenog raspona, da, može prilagođavati svoju obojenost.

Ne vjerujem promrmljala je Andrewsova. Bogom se kunem, ne vjerujem. Mulder nije obraćao pozornost; htio je da ga Scully slijedi, promatrao ju je dok je govorio, u slučaju da pogriješi.

Usprkos općem mišljenju, kameleoni ne mijenjaju boju voljno, zar ne? Kimnula je.

Promjenu boje uzrokuju toplina ili raspoloženje. Kada su preplašeni, ili ljuti. Mislim kako tijekom doručka ne odluče taj dan biti zeleni.

Zavalio se u stolac, pa je ustao.

Mulderu, samo pažljivo. upozorila je Scully.

Mi, ljudi, to ne možemo, obratio se Webberu. Točno?

Mijenjati boju? Ne. Osim kada se sunčamo, ili tako nešto.

Točno. Uputio se prema vratima, pucketao prstima, okrenuo se, vratio i zgrabio naslon stolca. Ipak, pretpostavimo da bojnik Toner o i njegova skupina Tymons, je li tako? i Elkhartova pretpostavimo da su bili kadri...

Oko rubova zavjesa primijetio je rotirajuća svjetla, te je otvorio balkonska vrata.

Na parkiralištu je vidio policijski automobil, s uključenim svjetlima. Policajac je podigao pogled.

Hej, vi ste iz FBI-aja? viknuo je.

Mulder je protrnuo, kimnuo je.

Policajac je oštro odgovorio. Zapovjednik vas želi vidjeti odmah. Imamo još jedan leš.

Dva patrolna automobila parkirana postrance, i četiri narančaste pregrade zatvarale su područje oko pedeset jardi uličnog prostora. Kola hitne pomoći bila su parkirana prednjim dijelom prema uličnom uglu, dva bolničara bila su naslonjena na njih, pušili su i čekali. Modra i crvena svjetla šarala su preko grana i stabala, lica dva tuceta ljudi okupljenih na suprotnom nogostupu. Baterijske svjetiljke poskakivale su u stražnjem dvorištu, u daljini je završitala sirena. Razgovaralo se škrto.

Mulder i Scully slijedili su svojeg vozača kroz zapreku; Webber i Andrews slijedili su ih u drugim kolima.

Hawks ih je čekao na početku pošljunčanog prilaza. Čovjek s psom, rekao je pokazujući mladića koji je stajao na cesti, držeći terijera u naručju. On ga je pronašao. Zvučao je ljutito. Sigurni ste da je počinitelj isti? upitala je Scully.

Pored prilaza, između šljunčane staze i trijema, dvojica ljudi klečala su u visokoj travi pored tijela; jedan od njih bio je doktor Junis.

Pogledajte sami.

Mulder je pošao prvi, ali nije trebao prijeći čitav put da ugleda žrtvino lice. Jebote! Okrenuo se kako bi zaustavio Scully. Carl. Poznavali ste ga? zapitao je Hawks.

Scully je oštro udahnula i zaobišla dvojicu, kimnuvši kada je Junis podigao pogled i prepoznao je.

Novinski izvjestitelj, objasnio je Mulder, u glasu mu se osjećalo gađenje i tuga. Športski novinar.

Šport? Šport, za ime Boga? Koga je vruga ovdje radio?

Zaručnica razvodnika Ulmana njegova je sestrična. On je tražio da dođemo ovamo i istražimo. Mislim... vjerojatno je malo njuškao za vlastiti račun. Isusa ti. Hawks je dlanovima pljesnuo o kukove, bijesno, teško dišući. Jebote, kakva sranja se događaju ovdje?

Muldere... Zašutio je, dlanom je obrisao lice. Muldere, postoji li nešto što mi prešućujete?

Čovjek s trijema pozvao je zapovjednika, koji je oklijevao prije nego je Mulderu naredio da se ne miče s mjesta. Kada se udaljio, Mulder je pregledao okupljenu masu, sjene koje su rotacione svjetiljke stvarale među stablima, među kućama. Dovoljno loše bilo je kada je žrtva bio nepoznati, ali ovo... Zabio je ruke u džepove i zagledao se u gomilu sve dok mu koraci na šljunku nisu odvratili pogled. Dođi, blago je rekla

Scully, glas joj je malo drhtao. Hawks ih je pozvao stojeći na stubama, u ruci je držao komad papira pronađen u okviru vrata. Bila je to Barellijeva poruka, u kojoj je tražio razgovor, koji će, obećavao je, platiti večerom u najboljem lokalu u gradu. Tko ovdje stanuje? upitao je Mulder.

Kuću je unajmila Maddy Vincent. Vezist dnevne smjene, dodao je Hawks. Pokret rukom objašnjavao je da žena nije kod kuće, te da nitko nema pojma gdje bi mogla biti. Ništa čudno, petak navečer, s gađenjem je rekao zapovjednik. Jebiga, može biti u Philadelphiji, ili bilo gdje...

Mulder je pregledao trijem, krv na podu i vratima. Carl je bio napadnut ovdje, razmišljao je, silina napada i njegov vjerojatni uzmak bacili su ga preko ograde. Gdje je iskrvario i umro, ne dobivši svoju priču. Proklet bio, rekao je i sjurio niz stube. Prokleti!

Sat vremena kasnije, Carlovo tijelo bilo je otpremljeno, susjedi koji su se zatekli u svojim domovima bili su ispitani.

Nitko nije vidio ništa; nitko nije ništa čuo. Prijateljima redarstvenice Vincent uputili su poziv u nadi da nije otišla iz grada. Provjera u postaji donijela im je saznanje da je Barelli tamo zastao nedugo prije ubojstva, tragajući za vezisticom. Ali zašto? Hawks se svom težinom oslonio na patrolni automobil, lice mu je bilo izborano i umorno, glas promukao. Većina okupljenih povukla se u obližnje kuće; dvojica patrolna kola odvezla su se. Koga vruga je mislio da ona zna?

Mulder je podigao malenu bilježnicu. Ništa što je zabilježio. Pružio je bilježnicu zapovjedniku. Večerao je s gospođicom... gospođom Lang, poželio je vidjeti vašu vezisticu. Vjerojatno ju je htio ispitati. Nije bio jedini, zarežao je zapovjednik.

Mulder je suosjećao s čovjekovom frustracijom, ipak nije ispričao o susretu s bojnikom. S njim će, mračno je odlučio, popričati osobno, bez teškoća koje bi Hawks lako mogao izazvati.

Zapovjednik je napokon promrmljao nešto o povratku u postaju, Mulder se zaputio prema svom automobilu, gdje su ga ostali očekivali. Nisu rekli niti riječi kada se okrenuo i pogledao praznu kuću sada obrubljenu žutom vrpcom, te pozornika koji je stajao na stubištu i odvrtao znatiželjnike. Završili su uzimanje otisaka, sumnjao je da će pronaći išta upotrebljivo osim Barellijevih i Vincentove. Goblini, pomislio je, ne ostavljaju prikladne tragove.

Bio je ljut. Na Carla što je igrao iznad svojih mogućnosti, na sebe, bespomoćnog u vlastitom neznanju. Znao je da to predstavlja rasipanje snage, ipak, bilo je trenutaka kada to jednostavno nije mogao zaustaviti.

Vratio se do sredine ulice, zagledao se u kuću, ne mareći za vlažan vjetar koji mu je kosu tjerao u oči.

Carl je bio krupan čovjek, nedvojbeno nije bio mekan. Morao je biti iznenađen. Jedan jedini udarac i sve je bilo gotovo. Morao je biti

zatečen. Muldere. Scully mu se pridružila. Ovdje ništa više ne možemo učiniti. Znam. Namrštio se. K vragu, znam. Umorno je protrljao čelo. Bojnik Toner. Scully se oštro zagledala. U jutro. Iscrpljen si, ne možeš razmišljati, trebaš se odmoriti. On neće otići nikamo. Razgovarat ćemo s njim u jutro. Svaka volja za svađu nestala je kada ga je ugurala u auto; svaka volja za bilo kakvim radom nestala je kada je ugledao krevet. Ipak, nije mogao zaspati.

Dok je Webber tiho hrkao, povremeno promrmljao u snu, mogao je samo buljiti u strop i razmišljati.

Naposlijetku je ustao, navukao hlače i košulju, te izišao na balkon, naslonjen na ogradu promatrao je stabla s druge strane ceste, kako se lagano pokreću na slabom vjetru.

Razmišljao je o Carlu i vremenima koje su zajedno provodili; razmišljao je o čovjeku koji ga je tog poslijepodneva pokušao ubiti, poslijepodne koje mu se činilo godinama udaljeno, negdje u drugome životu; malo je protrnuo i protrljao ruke kako bi se ugrijao, pitajući se zašto je Carl želio razgovarati s policajkom Vincent. Elly Lang bila je sasvim jasna, ali što je Hawksova vezistica imala s goblinima? Trebao bi spavati.

Nije se trznuo, nije okrenuo glavu. Scully, onoga dana kada otkriješ kako se isključuje moj mozak, svakako mi javi. Mahnuo je glavom, iako pažljivo. Zadivljuje, zar ne?

Tvoj mozak? Podlakticama se oslonila na ogradu. Sasvim je u redu, iako ga ne bih proglasila zadivljujućim.

Kameleoni, rekao je. Glavom je pokazao prema šumi. Tamo negdje, netko je pronašao način, vjerojatno, kako u ljudskom biću proizvesti prirodnu zaštitnu obojenost. Ne znam kako bih to nazvao. Fluidna pigmentacija? Ne znam. Nisam sigurna da je... To si ti smislila.

Da, ali još uvijek ne znam. Možeš li zamisliti koju bi količinu genetskih manipulacija to iziskivalo? Koliku kontrolu staničnih razina?

Nemam pojma. Pogledao ju je iskosa. Ukoliko mi to kažeš, možda ću biti kadar malo odspavati.

Uspravljavajući se, zakolutala je očima. Idi u krevet, Muldere, jednostavno, samo idi spavati.

Osmjehnuo se kada mu je okrenula leđa, zijevnuo, te poslušao naredbe. San je, i dalje, teško dolazio.

Zanemarivši glavobolju i ozlijeđena rebra, nije se mogao spriječiti da ne razmišlja o mogućnosti da se u tome trenutku netko nalazi u sobi, stojeći oslonjen o zid. Nevidljiv, promatra ga. Čeka.

A on ga neće spaziti sve dok mu nož ne zapara grkljan. Zora nije svanula.

Samo postupni prijelaz iz tame u različite tonove sivoga, jutarnja maglica sasvim dovoljno gusta da bi proradili brisači, da podigne oštar miris ulja i katrana s asfalta.

Mulder nije bio dobro raspoložen.

Slijedeći Scullyne naredbe, Webber ga je pustio prespavati, bilo je već gotovo deset sati kada je otvorio oči i na jastuku pronašao poruku da će ga ostali čekati u Queen's Innu.

Također, nije bio čudom izliječen. Iako mu je glava bila manje više u redu, osim manje kvрге pod kosom, osjećao je kao da mu je netko zacementirao bok. Svakim pokretom pomišljao je da će mu prsnuti koža.

Pretpostavljao je kako mora biti zahvalan za dodatno vrijeme liječenja, te za brigu koju je Scully iskazivala, znajući da time neće ozdraviti. Otuširao se i odjenuo najbrže što je mogao, razmišljajući kako će brzo pojesti, sa zapovjednikom Hawksom porazgovarati o malim, gotovo nepostojećim mogućnostima da je istraga uznapredovala tijekom noći, a tada... blijedo se osmjehnuo dok se četkom borio s vlastitom kosom... tada će malo porazgovarati s bojnikom Tonerom. Dok je vezivao kravatu, želudac mu je zakrulio, pa je zarežao na njega kako bi se smirio. Tada je zgrabio sako, izišao van, te zadovoljno zaključio da su vremenske prilike u potpunosti jednake njegovom raspoloženju. Upravo živim za ovakve dane, mračno je pomislio silazeći središnjim stubištem. Scully je odmah primijetila njegovo raspoloženje, te nakon brzog pregleda kako bi se uvjerila da je dobro, doručkovala je te ih povelala van, podsjećajući ih da idu u vojnu postaju, da vani vrebala netko, strijelac, i neka to ne smetnu s uma. Andrewsova je još uvijek tvrdila kako su takozvani goblini povezani s pucnjavom; kada nitko nije zagrizao mamac, uvalila se u svoj kut i promatrala krajobraz. Jedini zvuci bili su ritmično udaranje brisača i šum automobilskih guma. Tek kada su gradić ostavili za sobom, Mulder se sjetio da je htio popričati sa zapovjednikom. Lagano je uštinuo svoju nogu, smrknuo se, te si naredio da mora raditi kako valja, ili će uprskati sve zbog svoje smušene glave. Kada tamo završimo, obećao je; s njim ću govoriti kada završimo s ovim. Petnaest minuta kasnije prošli su pored dva jednostavna ciglena stupa koja su označavala ulaz u vojarnu. Nije bilo stražara, niti stražarske kućice, samo komad šume koji je brzo prešao u središnji dio vojarnе barake, upravne zgrade, prostorije za boravak. Transportni zrakoplov iz McGuirea posrtao je i grmio nad njihovim glavama. Pješачka postrojba koračala je brzim korakom preko raskrižja, njihovi tamnozeleni plaštevili bili su skliski od kiše. Dvaput su se provezli pored gradilišta novog saveznog zatvora prije nego je Scully odustala i natjerala Hanka da se raspita za smjer. Vojni policajac ih je uputio, te su nakon nekoliko minuta vozili avenijom New Jersey; nije im dugo trebalo da shvate kamo su krenuli. A, joj, promrmljao je Webber zaustavljajući kola pred bolnicom Ratnog zrakoplovstva Walson.

Građevina je bila sedmerokatnica od svjetle cigle, iako se činila daleko manjom. Razlog tome, primijetio je Mulder, jest to što je većim dijelom

prazna. Gomila praznih soba i ureda, velika količina prostora gdje se moglo štošta zbivati, a da to nitko ne zamijeti.

Upravio se u sjedištu i promatrao ulaz, netko je unutra brzao, tada je shvatio da u bolnicu ulazi tek poneko, a nitko ne izlazi.

Zašto vjeruješ da ćeš ga pronaći ovdje? upitala je Andrewsova, budeći se iz svojih mrakova.

Ukoliko sudjeluje u radu na Projektu, odgovorila je Scully, naći ćemo ga ovdje. Projekt poput ovoga teško ostavlja slobodne vikende. Projekt poput ovoga, pomislio je Mulder. Posjedujemo li mi ikakve ovlasti? Mulder je otvorio automobilska vrata, izvukao se, i gurnuo glavu u kola. Licia, istragu je zatražio senator Sjedinjenih Država. Senator kojega je boжник osobno nazvao. Ukoliko se ima želju žaliti, neka se žali svojem kongresmenu.

Civilna recepcionarka sjedila je u samom ulazu, višekanalni telefon i dnevnik dežurstva bili su jedini predmeti na njezinom malenom stolu. Mulder joj je poželio dobro jutro, pokazao svoje isprave te zatražio upute kako da dođe do ureda bojnika Tонера. Nije bila sigurna je li boжник u bolnici, te je zbog svojih naredbi oklijevala dati uputstva sve dok je nije natjerao; tada je pokazala prema nekoliko dizala s lijeve strane.

Kada su krenuli, začuo je buku i osvrnuo se.

Webber je prstom prekinuo telefonsku vezu. Ne bih rekao, uljudno je progovorio i namignuo. Državni poslovi, u redu?

Mulder nije mogao vjerovati kada se žena odjednom osmjehnula.

Dobro. Uostalom, zašto ne?

Palačinke i žene, pomislio je; mali ima stila. Boжник je bio u uredu. Ipak, Mulderu se činilo da je pristigao prije tek nekoliko trenutaka. Ured je bio dvosobni prostor na drugom katu. Kada je Mulder uveo ostale, ugledao je nekolicinu kartonskih kutija pored zida, te praznu policu za knjige koja je stajala iza, pretpostavljao je, stola Tonerove tajnice. Vrata u unutrašnju prostoriju bila su otvorena, te je, približavajući im se, pokretom utišao ostale. Mogao je vidjeti bojnika kako stoji usred sobe, govoreći tiho i ljutito nekome tko je sjedio za stolom.

Vragu, Rosie, boli me tko je... Okrenuo se, ugledao Muldera, uspio se osmjehnuti. Bože moj, agente Mulder, što je ovo, racija? Nasmijao se rukujući se s Mulderom, ostalima je kimnuo. Za stolom je sjedila doktorica Elkhart.

Obrativši pozornost na protokol i osobnost, Mulder je Toneru prepustio da vodi razgovor, uljudno odgovarajući na upite o svome zdravstvenom stanju primjećujući da je doktorica Elkhart, u svome laboratorijskom ogrtaču nešto drugačije raspoložena nego što bi željela ostaviti dojam. Iako je zavaljena sjedila u božnikovom naslonjaču, prekrivenih nogu, s rukama na naslonima, obrazi su joj bili

lagano porumenjeli, a njezin je pokušaj održavanja nezainteresiranog izraza lica predstavljao potpuni promašaj.

Ta je, pomislio je, upravo božanstveno popizdila.

Što je, bila mu je slijedeća pomisao, pogrešno u toj čitavoj slici?

To s Carlom predstavlja istinsku tragediju, rekao je Toneru, uzmičući kako bi se naslonio na rub stola, nimalo ne obraćajući pažnju na Elkhartovu. Želim da znate kako nemam namjeru počinuti sve dok se taj slučaj ne razriješi.

Bojnice, cijenim to, odgovorio je Mulder, više osjećajući nego videći kako je Scully zasjela njemu slijeva, dok su Webber i Andrewsova stali pored vrata. Soba je bila prostrana, ipak, njihovi položaji i stav uvelike su je smanjili. Mogu vam samo reći da mi također nemamo namjeru odustati.

Brzo se nasmiješio.

Doktorica Elkhart izravnala je noge.

Pa, dobro! Toneru se osmjehnuo svakome ponaosob prije nego je kratko protrljao ruke. Kako ja mogu pomoći?

Mulder je podigao obrve A, joj, gospodine bojnice, pa, u stvari i nisam siguran, kratko je pogledao Scully kao da traži savjet prije nego se ponovno suoči s bojnikom. Pa, mislim da biste nam mogli reći u kakvoj je svezi vaš rad s goblinima.

Toneru je prasnuo u smijeh koji je dokazivao kako zna cijeliti dobre šale; ipak, smijeh je zamro u nekakvoj sumornosti kada su mu se Mulder i ostali odbili pridružiti. Izravnao je leđa; izraz lica postao mu je mračan.

Žao mi je, agente Mulder, naš rad predstavlja vojnu tajnu. Siguran sam da razumijete.

Itekako, vjerujte mi, odgovorio je. Ministarstvo obrane zna biti prilično tvrdokorno.

U potpunosti. Sada... Rukom je mahnuo prema spremanju koje ga je očekivalo.

Kao što vidite premještavamo se naredbe su pristigle jutros našli smo se u gadnoj zbrci. Pogledao je preko ramena, doktorica Elkhart nije odgovorila. Doktor Tymons sjećate se, upoznali ste ga jučer izgleda je krenuo prije nas, ne izvijestivši o tome, tako da je ovdje zavladala prilična gužva.

Zakoračio je namjeravajući povesti agente u prednju prostoriju.

Mulder ga je zaobišao, desnom je rukom prešao po rubu stola prije nego se oslonio i okrenuo glavu. Doktorice Elkhart, gdje ste bili sinoć? Recimo, oko devet?

Elkhartova je poskočila, zatreptala. Molim?

Sinoć, ponovio je.

Čekajte malo, agente Mulder, zarezao je Toneru. Doktorica Elkhart jedna je od naših naj...

Kod kuće, odgovorila je žena, ponovno prekrživši noge. Bila sam kod kuće. Gledala televiziju. Osmijeh joj je bio iskrivljen. Zašto pitate, agente Mulder? Jesam li pod sumnjom?

Mulder je uzvratilo osmijeh, nije odgovorio, okrenuo joj je leđa. A, vi, bojniče? Kako... Tonerovo se lice smrknulo. Što vi mislite, što radite? Zna li tko... Kameleoni, blago se javila Scully iz stolca.

Gušteri, trenutačno je odvrtila Elkhartova, ne toliko blago. Ne, bojim se, ne pripadaju porodici goblina.

Goblini? Bojnikov se glas podigao. Goblini? O čemu vi govorite? Kakve veze imaju priče neke stare luđakinje s ubojstvom moga bratića?

Mulder je slegnuo ramenima. Bojniče, ne znam. Ali, kao što vi morate ispitati sve mogućnosti koje vam vaša istraživanja otvaraju, i mi moramo ispitati sve unutar istrage o ubojstvu. Okrenuo se prema Scully. Misliš li da bismo trebali navratiti kasnije? Mislim da su u priličnoj hitnji.

Scully se složila te s ostalima pošla prema vratima.

Mulder se i dalje nije micao. Bojniče, smijem li pretpostaviti da ćete kasnije poslijepodne biti ovdje? Za svaki slučaj. Pogledao je sobu. Čini mi se kako vas čeka još mnogo posla. Vjerojatno i u projektnom laboratoriju. Točno, potpuno točno. Toner se ponovno pokrenuo, ovaj put Mulder se pomakao. Molim vas, najavite se. Imam... Pogledao je Muldera mučeničkim pogledom. Nadređeni, razumijete me. Premještaj ih je ponešto uznemirio. To vjerujem, rekao je Mulder. Drago mi je bilo ponovno razgovarati s vama, doktorice Elkhart, te nestao prije nego je ona uspjela odgovoriti. Našli su se u tihom hodniku, vrata su se čvrsto zatvorila za njima, podigao je dlan kako bi ušutkao ostale, ogledao se na lijevo, prema dizalima, tada je pogledao u suprotnom smjeru, gdje je ugledao još jedno dizalo. Pucketanje prstima, i Webber je tiho potrčao prema dizalu, rukom je dao znak da nema niti jednog gumba koji se može pritisnuti.

I? upitala je Andrewsova kada su sišli u predvorje.

Pa, odgovorio je Mulder, današnji bojnici nisu više ono što su nekoć bili. Izvukao je lijevu ruku iz džepa i ispružio dlan pokazujući prsten s ključevima koji je ukrao s bojnikova stola.

Scully, niti riječi, rekao je kada se ona počela buniti. Webberu i Andrewsovoj naredio je da se vrate u grad i potraže Aarona Noela, šankera u Barnijevoj taverni, izvide da li zna koliko su Pierce i Ulman bili bliski, te je li Barelli postavljao pitanja. I pronaći gdje je vezistica... Maddy Vincent.

Točno. Ispitajte gdje je sinoć bila i kada se vratila kući. Znaite postupak. Što ćete vi?

Mulder je slegnuo ramenima. Ukoliko sada odemo, mjesto na koje će nas ovaj ključ odvesti nestat će prije nego se vratimo. Malo ćemo pronjuškati. Nije li to protivno...

Mulder ga je ušutkao pogledom i požurio van s njima. Vojarna je izgledala pusto.

Ništa se nije micalo osim rijetke kiše koja je zalelujala kada bi je povjetarac zanio. Otvorio je Andrewsovoj vrata, tada je zakoračio natrag pitajući se što će svemogući Douglas izjaviti kada sazna da je drugi automobil nalik švicarskom siru, i potpuno neuporabljiv. Vidio je kako Webber i Licia živo raspravljaju, ali su prozori bili podignuti, te nije mogao čuti ni riječ.

Umalo se umiješao, tada je zakolutao očima i promijenio mišljenje. Ta bi me žena ubila, pomislio je, poželjevši da nestanu. Sada. Htio je biti siguran; nije želio da se odjednom vrate.

Automobil je poskočio nekoliko stopa naprijed i zastao.

Osmjehnuo se odlučivši ući prije nego svojim boleštinama doda i upalu pluća. Odglumio je da nogom gura automobil, mahnuo im kada ga je Webber zamijetio u retrovizoru, te otkoračao u predvorje kada je motor proradio. Recepcionarka je bila očevidno zbunjena, ali ju je uvjerio kako su zaboravili neku sitnicu u bojnikovom uredu, te će otići prije nego ona to primijeti.

Žena je bila sumnjičava.

Muldere, rekla je Scully dok su išli prema dizalima, ako nas uhvate...

On nije odgovorio.

Nakon što se osvrnuo preko ramena, poveo ju je za lakat i skrenuo iza ugla. Hodnik je bio prazan, a samo je polovica svjetiljki ugrađenih u stropnu akustičku oblogu bila uključena. Šapat sprijeda, tiho odjekujući.

Iz drugog pokušaja pronašao je pravi ključ, zadržao je dah dok su se vrata otvorila pred praznim dizalom. Ušavši, ponovno je ubacio ključ i usmjerio ih dolje. Scully nije ništa rekla; previše se puta zatekla u sličnim situacijama. Uputila je uobičajeno obvezno upozorenje ukoliko nas uhvate; sada se mogla usredotočiti. On to neće pokvariti; bilo je previše vrijedno.

Nadao se samo da je boжник još uvijek previše bijesan da može hladno razmišljati i shvatiti što se događa.

Hodnik je bio kratak, zrak nije bio ustajao. Ovdje nije bilo stropnih svjetiljki samo zaklonjena žarulja na kraju, jednako kao i na ulazu.

Pod je, poput zidova bio od neoličenog betona. Nalik bunkeru, prošaptala je Scully.

Najvažniji dio zadatka bio je ući i izići. Požurili su prema prvim vratima, Mulder je okrenuo kvaku. Bila su nezaključana, kada je provirio u nutra prostorija je bila prazna. Stol, metalne police pored zida, malena otvorena blagajna na podu pored stola, školska ploča. Bez obzira, tražili su, pregledavali uglove, ladice. Toner je bio rekao da je Tymons već otišao, Mulder je sumnjao da je krenuo prema točki premještaja. Prema izgledu prostorije papiri i bilježnice ostavljeni u stolu, nekolicina knjiga na policama ovu su sobu ispraznili žurno.

Osjećam miris baruta, rekla je Scully, vraćajući se u hodnik. I dim. Nabrala je nos. I još nešto. Nisam sigurna što.

Srednja vrata bila su također otključana, i nekoliko centimetara otškrinuta.

Mulder ih je otvorio nogom i uzmakao, zatresao je glavom. Isuse.

Ono što je nekoć bila jedna polica sada je ležalo na podu, smrskano i razasuto, dijelovi su bili nagoreni i pougljenjeni. Izbrojao je kućišta najmanje tri monitora i dvije tipkovnice; u zidu iza njih, pod nečim što je nalikovalo jednosmjernom oknu, bilo je najmanje pola tuceta rupa od metaka. Bez riječi pregledali su ostatke, ne znajući točno za čim tragaju, bili su sigurni da će to prepoznati kada ugledaju. Tada se Scully zaljuljala na petama.

Muldere.

Pridružio joj se brišući ruke o sako, ugledao je krv. Mnogo krvi, osušene, prekrivene plastikom i praznim papirima.

Mislim da nije riječ o rani iz vatrenog oružja, rekla je.

Goblin.

Nisam sigurna. Već je prošlo neko vrijeme. Kažiprstom je dodirnula veliku mrlju. Ipak, ne dugo. Manje od jednog dana.

Nagađao je da je soba zdesna bila Tymonsov osobni ured. Prostorija nije odavala da ju je dijelio s nekim poput Rosemary Elkhart. Ova je soba predstavljala srce i kontrolno središte Projekta. Odavde... popeo se na policu i pogledao u susjednu prostoriju.

O, bože, rekao je. Scully. Pogledala je, oči su joj se raširile.

Mulder je pogledao na sat. Scully, vrijeme. Nije još mnogo preostalo.

I posljednja je prostorija bila razorena, u njoj su ga začudili zidovi jedan oker, drugi boje pijeska, zeleni i crni. Nesvjesno je počeo pucketati prstima. To je to.

Tu su ispitivali goblina. Svaki zid svoje boje.

Scully nije bila uvjerena. Muldere, što su radili? Naredili mu da stane pored zida i čekali? To su mogli raditi i s plahtom na postelji.

Mulder ju je oštro pogledao i ponovno se osvrnuo po sobi. Usne su mu se pomicala kao da govori sam sa sobom prije nego su se razvukle u zadovoljan osmijeh. Vježba, odlučio je, i stao pored zida oker boje, nesposoban sakriti uzbuđenje u glasu. Scully, ovo je soba za vježbanje. Pokazivao je. Postelja, stol, kutija od CD-a u uglu. Netko je ovdje živio, ne, povremeno je ostajao ovdje, možda prenoćio, možda ostao nekoliko dana. Stojeći uza zid raširio je ruke. Netko tko... Scully ga je presjekla. Muldere, da se nisi usudio izgovoriti. I ovako mi je dovoljno teško. Nemoj otežavati više no što treba.

Scully, nije tako, ustrajao je, sada šećući po prostoriji, trljajući bradu, rukom prolazeći kroz kosu. U ovoj je prostoriji goblin učio mijenjati boju. Polagano se okretao. Učio kako se treba htjeti mijenjati, Scully, ne čekati da se promjena dogodi sama od sebe. Zakoračio je prema

njoj, zaustavio ga je njezin smrknuti izraz. Sama si rekla, nisi li? On ne može vući svu opremu na leđima. To je neizvedivo. Čak i u najpovoljnijim uvjetima, to bi za njega predstavljalo pogibeljan teret. Pogledao je prema vratima.

Uvježbani ubojica pokušava zapreke smanjiti na što manju moguću mjeru. On mora lako ući i lako izići. Ne zaustavlja se putem kako bi prilagodio odoru. Nema tragova. Što brže to bolje.

Ponovno je razgledao prostoriju, sada pozornije, tragajući za nečim, nečim osobnim, što bi mu dalo nekakvo saznanje o povremenom stanaru. Nije pronašao ništa, a preostalo vrijeme nije mu davalo ni najmanju nadu da bi mogao nešto naći.

Putem prema dizalu, Scully je upala u kontrolnu prostoriju i izišla slažući nekoliko listova papira u torbicu. Uzorci krvi. Mulder je mislio da im nisu toliko potrebni. Znao je kome ta krv pripada.

Putem kroz predvorje, Mulder je ključeve bacio na stolić odsutne recepcionarke, a tada pošao van za Scully, željan da se vrati u grad. Kiša je ojačala, zrak se smračio.

U potpunosti je tišini promarširao još jedan vod vojnika.

Muldere, rekla je Scully, ukoliko nisi zamijetio, ostali smo bez prijevoza.

O tome nije razmišljao prije, a nije ni osobito mario za to.

Čak nemamo niti kišobran.

Lako ga je udarila po ruci i vratila se u nutra kako bi telefonirala. Nije pošao za njom. Promatrao je kišu.

Ljudski kameleon, razmišljao je trpajući ruke u džepove. Učinkoviti ubojica koji bi se, pretpostavljali su, mogao provući i kroz najčvršća osiguranja. Unutra, van. Neprimijećen.

Ili, još strašnije, malena vojska kameleona, živih sjenki koje klize kroz noć. Neprimjetni.

Za sobom bi ostavljali samo smrt.

Krinka nije bila savršena. Vjerojatno bi danju bila neučinkovita, a goblin nije mogao prestati na taj način razmišljati o njemu ne bi mogao dugo ostati u istom prostoru. Čak je i Scully spazila moljca. Ipak... žive sjene.

Nestrpljivo se premještao s noge na nogu.

Nije bilo sumnje, vojnik Tonerio bio je nadglednik projekta. Znao je sve, što je značilo da je vjerojatno znao i za Tymonsov smrt. Je li ga ubio goblin? Ukoliko je bilo tako, je li taj čovjek upravljao goblinom?

Ipak, zašto ukloniti vodećeg čovjeka takvog istraživanja?

Previše jednostavno Rosemary Elkhart bila je zamjenik zapovjednika. Nije bilo razloga ne vjerovati da ona ne može, ili neće preuzeti ukoliko bude morala.

Najbolji način osiguranja predstavljalo je učiniti se nezamjenjivom onima koji su bili zaduženi za istraživanje. Zamislio je vojnikov naslonjač, i u trenutku je shvatio

što ga je smetalo. Ona je sjedila u njegovom naslonjaču. Bila je navikla sjediti tamo. I prije je tamo sjedila.

Tako, prošaptao je. Dakle, tako.

Muldere, prestani razmišljati, idemo, rekla je Scully. Otvorila je velik crni kišobran, i izišla na stazu.

Nisu prešli deset koraka kada joj ga je oduzeo prije nego mu iskopa oči. Gdje si ga pronašla?

Iznenadio bi se što sve možeš pronaći u ženskom toaletu kada kiši.

Primila ga je pod ruku, brzo, čvrsto. Nazvala sam zapovjednika Hawksa. Krenuo je po nas. Ipak, zašto...

Muldere, kada shvati da su ključevi nestali, bojničar neće ostati u uredu. Prvo će pregledati laboratorij, poslužiti će se ključevima doktorice Elkhart, a tada će vjerojatno krenuti za nama. Ukoliko se slažeš, voljela bih u tom trenutku biti što dalje odavde.

Slijedit će nas.

Mislim da neće. Muldere, mi ne možemo nestati. Senator, sjećaš se?

Umalo se zaustavio, povukla ga je da krene dalje. Carl. Što s njim?

Mulder je promatrao kišu, želeći da Hawks pristigne što prije. Prema njegovim bilješkama, raspitivao se o goblinu. Isprsi se, ubrzao korak.

Scully, oni čiste za sobom. Mislim da se netko uplašio, goblin čisti.

Telefon je zazvonio samo jednom prije nego je Rosemary zgrabila slušalicu. Slušala je i rekla, Koga vruga izvodiš, zoveš me ovamo? Što bi bilo da se on javio? Nesvjesno je prstima počela plesti žicu. Imaš sreću, nije ovdje. Otišao je dolje. Agenti su bili ovdje, misli da su mu ukrali ključeve. Gledala je vrata ne videći ih. Mislim da, ukoliko nisu prije znali, sada zasigurno znaju.

Pogled joj je odlutao do prozora, do tragova vode gotovo nevidljivih ispred sivog zraka, sivo nebo. Ukočila se.

To ne možeš učiniti. Ne. Gadno je, ali ih ne smiješ dirati. Goblin je bolno pročistio grlo. Mogu.

Rosemary se umalo digla iz naslonjača. Kvrugu, hoćeš li me slušati?

Učini samo... ono što smo se dogovorili, u redu? Ne pogoršavaj stanje, ionako je dovoljno loše. Doktorice, mogu činiti sve što poželim.

Nije mogla povjerovati što je čula. Prvo Tymons, sada ovo. U stvari, mislim da je sve što ste mi napričali čisto sranje. Slušaj...

Znate, mislim da u stvari nisam toliko oštećen. Tiho se nasmijao i zapištao. Ukoliko jesam, doktorice,... čija je to pogreška?

Tada je ustala, bijesno je zamahnula rukom, žica joj je skliznula. U vražju mater, idiote, slušaj me! Ukoliko ću morati... Doktorice. Glas je bio miran. Vrlo miran. Rosemary je sklopila oči i duboko udahnula.

Što je? Dogovorili smo se. Učinit ću što želite.

Nagnula se naprijed, rukom se oslanjajući o stol. Hvala. Sve će biti u redu, savršeno u redu, samo ne smijemo paničiti.

Učinit ću što tražite.

Kimnula je. Da.

Slušate me?

Naravno.

Doktorice, nemojte. Nemojte nikada više tako razgovarati sa mnom. Stvarno? A što ako... halo? Kvragu, halo? Veza se prekinula.

Zabuljila se u slušalicu, tada ju je tresnula u ležište. Ponovno se smiriti; morala se ponovno umiriti, postati oko oluje. To što su agenti vjerojatno nešto saznali nije predstavljalo propast. Neka njuškaju do mile volje, nikada neće saznati sve. Sve dok ona bude osiguravala da se Joseph i ona sama ne uspaniče, nikada neće saznati.

U najmanju ruku dok ne bude prekasno.

Bojala se za goblina. Usprkos uvjerenjima, znala je da je i ono malo nadzora kojega je imala, gotovo u potpunosti nestalo. Poput svih ostalih, skrivenih preduboko u šumama da bi ih pronašli ovdje i drugdje napetost i tretman pokazali su se pretjeranim.

Ipak, ovaj je trajao najduže.

Ovaj je bio dokaz njezinog uspjeha.

Zgrabila je torbicu i ogrtač, izjurila je iz ureda. Joseph će ovaj put morati doći k njoj, kada se konačno ispuše. Preostalo joj je pospremiti još neke sitnice.

Samo još nekoliko tjedana, molila je idući prema dizalima; samo me izvucite čitavu, dajte mi nekoliko tjedana i sredit ću sve. Uistinu ću dovršiti sve.

Zvonce nad glavom tiho je zazvonilo, vrata su kliznula u stranu.

Zakoračila je i sledila se.

Dizalo je bilo prazno. To je mogla vidjeti, ipak se nije mogla natjerati ući unutra. Tiho režeći krenula je požarnim stubištem, navlačeći ogrtač, proklinjući vlastitu slabost, ipak, neobično zahvalna za oštar zvuk njezinih peta na stubama.

Scully je razmišljala kako njezin dopust nije bio ni upola dovoljno dug. Policijski automobil iz Marvillea pokupio ih je nekoliko minuta nakon njihovog izlaska iz bolnice, otprilike točno u trenutku kada je kiša prestala. Vozač, iako uljudan, odbijao je odgovarati na Mulderova pitanja. Pitajte zapovjednika, bilo je jedino što bi rekao.

To joj je zvučalo kao da Hawksova volja da FBI-ajevce pušta da šeću po gradu prolazi tešku kušnju.

Sada su brzali prema gradiću, nije mogla otjerati osjećaj da se sve odvija prebrzo. Trebalo joj je vremena za razmišljanje, nije ga mogla pronaći. Više je reagirala nego djelovala; da nije bilo tako nikada ne bi prihvatila Mulderovu tvrdnju o potpuno razvijenom nadziranom ljudskom kameleonu kojega nitko nije mogao zaustaviti, te odustala od svoje zamisli o eksperimentalnoj kamuflaži. To nije bilo nalik njoj; nimalo.

Jedva se zadržala kada je automobil na trenutak izgubio smjer ulazeći u zavoj, te je poželjela da je pokušala doprijeti do Webbera. Kada je vozač rekao, Oprostite, gospo, ponovno zadobivši vlast nad vozilom, umalo mu je otkinula glavu. Ne, to nije bilo nimalo nalik njoj.

Tada je Mulder na stražnjem sjedištu sklopio ruke i na njih oslonio bradu. Nije rekao ništa, ali ga je mogla osjetiti na ramenu. Na trenutak je zažmirila kada je hrpa lišća proletjela preko vjetromotora. Muldere, žao mi je zbog Carla. Nešto je progundao. Tada je shvatila kako je to ustvari djelomično njezin problem. Nije voljela Barellija; bio je okrutan, podao, previše pun sebe. Ipak, iz razloga koje nikada nije razumjevala, on je bio Mulderov prijatelj, a ona nije izrekla niti jednu sućutnu, niti sažalnu riječ. U trenu kada je ugledala novinarovo tijelo, prebacila je sve razmišljanje na poslovni kanal. Nije dopuštala da je ubojstvo potrese. Očividno, potreslo je njezinog prijatelja.

Moramo posjetiti Elly, napokon je progovorio.

Složila se, te zamolila vozača da ih odveze do nje umjesto u postaju.

Ne znam, rekao je nesigurno. Rečeno mi je...

Ne brinite, rekao je Mulder. Mi preuzimamo odgovornost. Možete im ispričati kako smo vas natjerali. Znae kakav je FBI, dosadni federalci, i slične priče.

Na trenutak Scully je pomislila kako će ih čovjek glatko odbiti. Tada se osmjehnuo, slegnuo ramenima i: Kako vi kažete, gospodine.

Dakle, idemo.

U redu.

Scully se trebala svom snagom natjerati da se ne uhvati za prednju ploču. Na rubu gradića promet je postao gušći, subotnji kupci i lutalice vozili su poslovnim dijelom grada najsporije što su mogli.

Vozač je krenuo sporednim putem kako bi izbjegao glavnu ulicu, ubrzo se zaustavivši pred stambenom zgradom.

Želite li da pričekam? Glas mu je bio prepun nade. Da, odgovorila je otvarajući vrata.

Uzeo je mikrofona i pozvao: Maddy, govori Spike. Stali smo kod Goblinske Gospe.

Možda bi zapovjednik došao ovamo?

Radio prijemnik je zašištao. Prenijet ću mu. Čuvaj se.

Primljeno, rekao je i objesio mikrofona.

I to je sve? upitao je Mulder, zvučeći gotovo razočarano.

Nedostaje vam 104, i takve gluposti? Vozač je odmahnuo glavom.

Zapovjednik mrzi radijske kodove. Tvrdi da tako previše nalikujemo kriminalističkim serijama.

Nasmijao se. Štoviše, polovica tipova uvijek javlja krive brojeve. Maddy zna što želimo reći, i tako... Slegnuo je ramenima.

Scully je već bila vani, promatrala je prozor. Zastori su bili navučeni. Kada je Mulder izišao polagano se okrenula, rukom je naglo pritisnula prsa. Muldere!

Istog je trenutka potrčala preko ulice, ne osvrćući se na promet, pojurila je ravno prema malenom parku i Elly Lang, koja je nepomično sjedila na svojoj klupi. Starica je promatrala prazno igralište, umotana u crni kaput, iznad glave držala je otvoreni crni kišobran. Scully ju je pozvala, nije se okretala.

Ne, pomislila je, preskačući ogradu i jureći preko mokre trave; u materinu, ne.

Elly!

Čula je Muldera iza sebe, jurio je njoj zdesna kako bi joj prišao s boka.

Elly!

Zgrabila je naslon klupe i prebacila se, proklinjući sebe što nije ranije pomišljala na ovako nešto.

Ukoliko su stigli prekasno, osobno će oderati sva Tonerova odličja s odore, jedno po jedno, te mu ih pribiti na gola prsa. Jedno po jedno. Ispod kišobrana naglo je poletjela ruka, odskočila je u stranu kada je bujica narančaste boje umalo završila na njezinim prsima.

Starica ju je netremice promatrala. A, ti si. I spremila limenku boje natrag u torbu. Postajem spora.

Scully nije znala što reći, mogla je samo kimati dok je pokušavala doći do daha. Pomislila sam...

Da, odgovorila je Elly. Primjećujem. Pogled joj je odlutao kada se Mulder zaustavio pored nje. Znaite, oni me neće pozlijediti. Nikada mi nisu učinili nažao. Vjerujem da vjeruju kako im jedna starica ne može učiniti ništa nažao. Gospođo Lang, rekao je Mulder, ovaj je drugačiji. Scully se svalila na klupu, i blago gurnula kišobran u stranu. Gospođo Lang, ovaj je pobio najmanje trojicu ljudi. Smatramo da ste u opasnosti. Elly se zgrabila. Mlada damo, ne znate vi mnogo o goblinima. Pred Scullynim licem mahnula je koščatim prstom. Trebali ste ih bolje proučiti. Morali ste naučiti više. Goblini, rekla je, ne ubijaju. Nikada nisu ubijali.

Dana je pogledala Muldera tražeći podršku, nagnuo se prema starici, jednu je ruku nježno položio na njezino koljeno kako se ne bi srušio. Gospođo Lang, ovaj je bolestan.

Oni ne obolijevaju.

Zatresao je glavom. Ne tako bolestan. Potapšao je svoje čelo. Ovako bolestan.

On nije nalik ostalima. On je... Progutao je, te pustio ruku da sklizne.

Gospođo Lang, on je zao. Ne znam kako bih vam to drugačije rekao.

Scully je tada primijetila sumnju i prve trake straha na ženinom licu.

Naglo je ostarjela dvadeset godina. Ne biste smjeli sjediti vani, mirno je rekla. Trebali biste biti na toplom. Uskoro će ponovno kiša.

Djeca, prošaptala je Elly.

Mislim da se danas više neće igrati.

Scully je ustala, rukom prelazeći preko staričinog ogrtača sve dok je ona nije uhvatila za ruku. Prsti su se savili oko njezinih, te je polagano podigla Elly na noge, zaboravljeni kišobran pao je na tlo.

Mulder ga je podigao dok je Scully pokazivala prema patrolnim kolima. Vidite li onog čovjeka? Njegovo ime, ukoliko mi vjerujete, je Spike.

Mislim da ga mogu uvjeriti da neko vrijeme ostane uz vas. Držeći se za ruke hodale su preko travnjaka. Je li oženjen? upitala je Elly. Mislim da nije.

Mulder je krenuo naprijed, držeći se između žena i vozača dok je govorio. Scully mu je zahvaljivala na tome.

Drag mladi čovjek, rekla je Elly, bradom pokazujući Muldera. Da, znam.

Na sredini ceste Elly je zastala, donja usna počela je drhtati. Je li on u pravu glede ovog goblina? Scully je kimnula.

Znate, nisam još spremna umrijeti.

Dana je stisnula staričinu ruku. Znam. Nećete umrijeti.

Zločesta sam i mrzovoljna.

Dana se osmjehnula, iako je starica nije mogla vidjeti. Pa... mislim da ipak niste. Ponovno su krenule. Samo ste čvrsti, i to je sve. A to je dobro.

Jeste li vi?

Scully nije znala kako odgovoriti na to pitanje, Hawksov dolazak spasio ju je zamuckivanja. Ubrzo su Elly smjestili u njezin stan, te su nedugo zatim već bili vani, kako bi zapovjednika izvijestili o sumnji kako je netko, pridružen, ili izravno uključen u Specijalne projekte unutar Fort Dix, odgovoran za ubojstva. Netko, dodala je, izuzetno nadaren za stapanje s okolinom. Prikrivanje, mislite reći? upitao je Hawks. Možete to tako nazvati.

Pravi stručnjak, jedan od najboljih, rekao je Mulder, slijedeći je. Tada se osmjehnuo, toliko brzo da je ona umalo propustila osmijeh. Mislim da njegovo umijeće pojmu zidne obloge daje sasvim novo značenje.

A, joj, 'bemti. Hawks je pogledao nebo kao da priziva kišu koja će samo povećati njegove jade. Kvragu, takvo nešto nije mi potrebno.

Uistinu, nije. Zatresao je glavom i podigao pogled prema Ellynom stanu. Zavjese su bile razmaknute, u prozoru je svjetila svjetiljka.

Ukoliko mi možete reći, govorite li o nekome određenom?

Nije zvučao ogorčeno niti nemoćno; zvučao je kao da želi da se ovo sve već jednom završi kako bi njegov gradić ponovno postao nešto nalik običnom mjestu. Zato što, rekao je bezizražajno, imam tri lešine, te na vratu tri porodice i nešto političara koji očekuju objašnjenja. Tada je pogledao Muldera, oči su mu se suzile. Biste li vi možda znali zašto je, dok sam jutros njuškao oko Vincetine kuće, savezni senator nazvao moj ured?

Krasno, pomislila je; upravo savršeno.

Iako je u daljini mogla čuti zvukove prometa, susjedstvo je bilo tiho. Nekoliko svjetiljki na trijemovima; stari crni pas lunjao je uz kanal; velika vrana skakutala je po igralištu.

Poput nje; i ona je izgledala kao da nešto očekuje. Zapovjedniče, može li Mulder putem mreže potražiti ostatak naše ekipe? Nema problema, odgovorio je nategnuto se smiješeći. Kada sam krenuo prema vama, bili su na putu prema postaji.

Kada ju je Mulder pogledom upitao, samo je lagano zatresla glavom, čekajući dok Hawks nije uključio radio. Bili smo nepažljivi, rekla je, bila je to činjenica, ne optužba. Bojnik je pripravan udariti, a mi smo samo jurcali od jednog do drugog mrtvaca.

Restoran, predložio je. Namrštila se. Zašto?

Hank najbolje razmišlja s tanjurom palačinki pred sobom. Muldere, odsjekla je, tada je utihnula. U redu.

Tada je potrčala u kuću kako bi se uvjerala da je Elly dobro, briga je ubrzo nestala kada je ugledala Spikea kako sjedi na stolcu, kapu je držao u krilu, živo slušajući staričinu priču o njezinoj životnoj potrazi za goblinima.

Nijedno je nije opazilo u dovratku; nisu primijetili kada je otišla.

Hank je stajao na uglu kada je izašla iz zgrade, Mulder je sjedio u automobilu, rukom joj je pokazivao da uđe na druga vrata.

Zapovjednik ju je zaustavio pored stražnjeg odbojnika.

Reći ćete mi ono što trebam znati?

Obećala mu je, tada je opsovala kada joj je torbica skliznula s ramena i pala na tlo. Moram se kontrolirati, zarežala je na sebe, bila je zahvalna Hawksu koji je kleknuo i pomogao joj pokupiti stvari. Klekla je samo da podigne olovku koja se otkotrljala ispod automobila, napola slušajući njegove neduhovite viceve o ženskim torbicama.

Nagnula se, ugledala olovku i posegla za njom. Sledila se. Trebate pomoć?

Odmahnula je glavom, povukla se, olovku je spremila u džep. Tada ju je, dok joj je pomagao da se pridigne, zbunilo nešto na registracijskoj pločici, ponovno je sledilo kada je to ugledala. Agentice Scully, slušajte, ukoliko je nešto važno...

Ne. Rukom je odbila njegovu ponuđenu ruku. Ne, hvala vam, dobro sam. Nešto mi je palo na pamet, to je sve. Znala je da joj ne vjeruje, ali nije znao postaviti pravo pitanje. Hvala, rekla je i uvukla se u kola.

Čim se smjestila, Andrewsova se okrenula kako bi je upitala što sada. Što se nje ticalo, sve što su do sada činili bilo je hvatanje vlastitog repa, raširila je oči kada se Scully složila s njom. Upravo tako. Upravo zato sada idemo u restoran, naručiti ćemo dobar obrok i razjasniti sve prije nego se počnemo ponovno spoticati o sebe.

A što je s našim goblinom? tiho je upitao Mulder. Naš goblin, odgovorila je, neće izići prije noći.

Usprkos mračnom danu, u Queen's Innu svjetla su bila prigušena, dajući prostoriji večernji izgled. Dva su gosta sjedila za šankom, svaki je čitao svoje novine; šesteročlana porodica smjestila se u posljednjem odjeljku, jedno dijete opisivalo je film koji je jutros gledalo na televiziji, opis je upotpunjavao svim zvučnim efektima, oponašajući eksplozije, citirajući dijaloge. Mladi konobar laštio je već ionako blistav pod. Na parkiralištu je vozač šlepera strpljivo okretao vozilo, uzrokujući kraći zastoj i nekoliko gnjevnih zvukova trube. Još jedan miran dan na selu, nerasploženo je rekao Mulder. Smjestio se u uglu pored prozora, ogrtač je prebacio preko naslona sjedalice. Iako ga bolno bubnjanje u glavi više nije ometalo, bok se odbijao smiriti. Promeškoltio se, povjerovao kako se udobno smjestio, a tada ga je brzi ubod bola ponovno natjerao da se pomakne. Ostali izgleda nisu zamjećivali njegovu nelagodu.

Hank je sjedio nasuprot njemu, radosno, što je odgovaralo Scully, napadajući odrezak sa svim mogućim prilozima, dok su se Andrewsova i Scully zadovoljile salatama. Mogao se prisjetiti samo palačinki i slanine, pa se natjerao naručiti sendvič. Dvije sekunde kasnije zaboravio je kakav je sendvič naručio. Šleper je završio okret. Dijete je došlo do završetka filma, što je porodica popratila smijehom i pljeskom. Mulder se ponovno pomakao. Znaš li što je W.C. Fields rekao o djeci? Licia ga je upitala tko je W.C. Fields.

Znate, ja nisam star, rekao je zagledavši se u Scullyno uvredljivo bezizražajno lice. Stvarno. Nisam star.

Muldere, jedi, naredila je. Čeka nas posao. Ostatak obroka protekao je u pretežnoj tišini. Kada je stol bio raščišćen, Scully je presavila svoj papirni podložak i izvukla kemijsku, pogledala Muldera koji joj je kimanjem potvrdio, samo kreni, ti vodiš predstavu. Porodica je otišla. Gosti za šankom također su platili i otišli.

Pierce, progovorila je Scully, kemijskom olovkom lagano lupkajući o podložak, je ubijen u subotu uvečer. Također i razvodnik Ulman. Imali smo gotovo točan raspored ubojstava, sve do sinoć. Zastala je, Mulder je bio zahvalan što nije spomenula Carlovo ime. Pretpostavljam da je i doktor Tymons također mrtav. Ubijen je tijekom jučerašnjeg dana.

Ukratko ih je izvijestila o onome što su vidjeli u Walsonu nakon što su oni otišli, ali im nije dala priliku za primjedbe. Projekt, ili što već, je prekinut. Za sada, dodao je Mulder.

U redu. Za sada. Nemamo mnogo vremena. Ponovno je udarila o podložak. Način ubojstva jednak je dubok rez na vratu. To nije profesionalni napad. Nasilnost... i činjenica da su svi napadnuti s lica, ne s leđa... Udahnula je i zatresla glavom. Gotovo psihotično. Snaga potrebna za takav udarac pretpostavlja muškarca. Ili, dodala je kada je Mulder otvorio usta kako bi prosvjedovao, ženu. Slažem se. Ovih dana mnoge žene vježbaju s utezima, polaze tečajeve samoobrane i slično. Tu mogućnost ne možemo odbaciti.

Što znači, gorko je rekla Andrewsova, da smo krug osumnjičenih suzili na nekih osam, devet tisuća ljudi, točno?

Nije.

Mulder se uspravio, zagledao se u črčkarije koje je Scully crtala po papiru. Dok je Pierce poginuo zato što se našao na pogrešnom mjestu u pogrešno vrijeme, prilično je očividno da su ostala ubojstva povezana. Razvodnik je radio za bojnika Tонера iako ne možemo sa sigurnošću tvrditi kako je znao sve što se događa, Carl Barelli raspitivao se o goblinima, doktor Tymons bio je vođa Projekta. Nažvrljala je Tonerovo ime i zaokružila ga.

Nadalje, mišljenja sam da je Mulder u pravu, Projekt je ugrožen, tako da goblin čisti okolinu. Zato smo ostavili nekoga s gospođom Lang.

Zaokružila je ime Rosemary Elkhart. Time smo doprli do motiva.

Prikriti pogreške, uništiti dokaze. Doslovno.

Ukoliko je Tymons uistinu mrtav, rekao je Webber, neće li to zaustaviti Projekt zauvijek?

A, ne. Ne zadugo. Doktorica Elkhart, bez obzira što bojni mislio o tome, preuzela je vodstvo. Ništa što smo rekli u uredu nije je dirnulo, bojni je samo djelomično glumio. Dakle, pretpostavljam kako se domogla bilješki, te ne sumnjam da će osnovati novi istraživački centar, te ubrzo nastaviti s radom.

Andrewsova se živo nagnula naprijed. Znaš, mogla je to već prije pripremiti.

Mogla je to smišljati tjednima. Čak mjesecima. Nešto u svezi s projektom, možda je pred završetkom. Mislim, gotovo. Možda želi svu slavu za sebe.

Scully je ponovno olovkom uprla o ime. Licia, mislim da ne postoji ni najmanja sumnja za to.

Znači, ona je! uzviknuo je Webber.

Mulder je zatreptao. Što? Misliš da je ona goblin?

Webber je kimnuo, nakon toga odmahnuo je glavom, mahnuo rukama.

U trenutku se činilo dobrom idejom. Razvedrio se. Ipak, možda je upravljala. Mislim, ona zna tko predstavlja prijetnju, a tko ne.

Scully se osmjehnula. Večeri tijekom vikenda, podsjetila ih je. Samo vikendom uvečer.

Što želiš reći? upitala je Andrewsova mršteći se. Sužavamo krug na pojedince slobodne vikendom?

Odmahnula je glavom. Ohladi malo, u redu? Ispružila je ruku kako bi gurnula podložak. Znaš li koliko vojnika prebiva u Dixu? A svaki...

Jebote! progovorio je Mulder.

Scully je poskočila, ispričao se brzim pokretom, ipak, slijedio je njezin trag, pratio oznake, i što je više razmišljao, to mu je bivalo jasnije kako već zna odgovor. Što? uzbuđeno je upitao Webber. Louisiana, odgovorio je, obraćajući se Scully. Samo ga je pogledala.

Tip u Louisiani, pretpostavljali su da je nestao usred cirkuske arene. Upao je u gomilu i nije se pojavio na drugom kraju. Scully, on je čitavo vrijeme bio tamo. Samo, izgledao je drugačije. Kako to možeš znati? Njegova lijeva ruka počivala je na naslonu, tjerajući ga time da se okrene prema njoj. Bit ćeš zadovoljna saznanjem kako ne mislim da je ispario u oblaku piljevine. Morao je ostati tamo; samo, izgledao je drugačije, i to je sve. Policija je tragala za jednim, tako su previdjeli sve drugo.

Dobro, i tako stvari nisu onakve kakve nam se čine. Kakve to veze ima s ovim slučajem?

Sablasti i goblini. Scully, sablasti i goblini. To znači?

To znači da se broj osumnjičenih upravo zamjetno smanjio.

Rosemary je trpjela njegovo šetkanje, prigovaranje, najdulje što je mogla. Tada je zaobišla stol i progovorila: Joseph.

Nije obraćao pozornost. Kvragu i oni. Jesi li čula kako su razgovarali sa mnom? Što oni misle, tko su?

Joseph.

Ojađeno je zatresao glavom. To je previše. To je prevršilo mjeru. Lice mu se zacrvenjelo, nogom je udario kartonsku kutiju. A ja sam, štoviše, uspio zapakirati vlastite ključeve. Za ime Isusovo, Rosie, čitav je svijet poludio. Oslonila se o stol okrenuta leđima.

U vražju mater, ti seronje neće ponavljam, neće se tek tako izvući.

Sam ću nazvati tog posranog senatora i...

Joseph!

Okrenuo se k njoj podigavši šaku, ali nije ni trepnula. Samo je ublažila izraz lica, prstom ga je pozvala da priđe. Joseph. Glas joj se produbio.

Joseph. Prsa su mu se dizala i spuštala, šaka je zadrhtala i pala.

Joseph, nemamo se zašto brinuti. Što? Kako, kvragu...

Nemamo se zašto brinuti, mirno je ponovila, ponovno ga je pozvala.

Taj se put pokrenuo, bio je dovoljno blizu da je mogla položiti dlan na njegovo rame.

Sve što nam iz podruma treba, već smo pokupili. Sve što nam je odavde potrebno, spremno je za odlazak. Da, ali...

Ušutkala ga je, položivši mu prst na usne. Sve što ti trebaš, ovdje je.

Poljubila ga je, brzo i meko, svom preostalom snagom suzdržala se da ga ne ošamari.

Naredbe si dobio?

Nagnuo se pored nje, otvorio je srednju ladicu, izvukao omotnicu te joj je pružio. Potpisana i zapečaćena, Rosie.

Dobro. Omotnicu je pritisla na grudi. Sada možemo zauvijek zaboraviti podrum, budući da tamo danima nitko neće ulaziti. Možda i mjesecima. Ili bismo mogli narediti onom, kako se već zove, satniku iz Baltimorea da dođe i počisti za nama. Nasmiješila se. Uostalom, čemu služi vojska?

Neka ostane tako. Rumenilo se povuklo s njegovih obraza i čela. Malo je otpuhnuo, vraćajući se svojoj ulozi. I nećemo čekati sutrašnje jutro. Nije važno.

Možemo već noćas uloviti let.

Razmotrila je prijedlog, kimnula je. Samo ne prekasni. Želim doći tamo i pošteno se ispavati.

Njegov ju je izraz lica natjerao da zadrhti. Tko kaže da ćemo spavati?

Ja kažem, blento. Sretno ga je lupnula po ramenu i zaobišla ga, pošavši prema vratima. Spavamo, susretnemo se s pravim ljudima, ti uzmeš dopust, tada... tko zna?

Tonero se nasmijao. Dobro, Rosie, pristajem. Tada se namrštio. Ali, što ćemo s... Dragi, sve je sređeno. Podigla je ogrtač sa stolca. Potreban je samo jedan telefonski poziv.

Mahnula mu je, malo zatresla prsima, i nestala prije nego je uspio pomisliti na bilo što drugo. Bez sumnje, on će sve srediti, toliko mu je vjerovala. A što se samog leta tiče... nikada joj nije smetalo putovati sama.

Telefon je zazvonio u stanu Elly Lang.

Mulder je znao da će Scully zategnuti uzde, zaustaviti ga prije nego njegovo uzbuđenje izvuče ono najbolje iz njega. Ipak, nije mogao zaustaviti svoje ruke koje su letjele od zabilješki na podlošku do nepojedenog sendviča pred njim kako bi u zraku iscrtale dijagrame vidljive samo njemu.

Prvo, građanstvo. Uvjerio se da ga slušaju i slijede. Doktorica Elkhart nema utjecaja na vojno osoblje bez nazočnosti bojnika Tonera. Toneru nije voljan upotrebljavati vojsku za ispitivanja. Jer, ukoliko ne uspije, izgubit će sve mogućnosti za bilo koje izbore se već sprema kandidirati kada pođe u mirovinu. Hank je zadahtao, zatečen. Kako...

Drugo, mi. Dotaknuo je Scullyno rame kako bi zadržao njezinu pozornost, nakon toga pogledao je Andrewsovu. Goblin nije čarolijom saznao gdje smo se kretali jučer. Jednako nije čarolijom saznao gdje će se Carl sinoć nalaziti. Rukom se počeošao po tjemenu, tada ju je nestrpljivo vratio natrag na stol. Netko nas poznaje. Netko, tko zna gdje provodimo veći dio vremena. 'Bemti, rekao je Hank. Netko kome je poznato što smo jeli za doručkom. Mulderu je preostalo samo spriječiti mladića da ne skoči sa svojeg stolca. Točno, progovorila je Scully, oči su joj se lagano širile. Ona se trebala sinoć sastati s njim. Sve je u njegovim bilješkama. Izvukla se iz odjeljka i uzela torbicu. Idemo razgovarati s njom. Prije...

Točno, složio se Mulder. Ali ne zbog razloga koje vi imate. Ipak, mora biti tako, pobunila se Andrewsova. Isuse, sve se slaže. Sama je, dolazi i odlazi kad god poželi, nitko ništa ne pita, ima svu opremu za trening... Zgrabila je Webberovu ruku, kako bi ga povukla iz odjeljka. Glas joj se počeo podizati. Ona... Scully ju je ušutkala oštrim mahanjem rukom, te se zagledala u Muldera. Dakle? Pomakao se sporo, iskrivio lice kada

ga je bok ponovno zabolio, ogrtač je vukao za sobom. Scully, ona ne ide nikamo. Glavom je pokazao prema prozoru. Još je uvijek previše svijetlo.

Ostale je požurio mahnuvši glavom, povukao je Scully za sako kako bi je zadržao. Nije ona, rekao je tihim glasom. Kako to možeš znati?

Zatresao je glavom reći ću ti poslije rukom dao znak Webberu da im pokriva leđa, Andrewsovu je zadržao vani.

Ne znam, rekla je Scully, idući za njim u ured.

Tri protiv jedne? Udario je po zvoncu na recepciji. Čuj, to je ipak malo previše, nije li?

Ona je psihotična, podsjetila ga je kada je ponovno udario zvonce.

Muldere, i snažna. Ruka joj je skliznula u torbicu i nije izišla van.

Mulder je još jednom udario zvonce, tada je zaobišao šank i provukao se kroz navučene zavjese. Gospođice Radnor? Stubište njemu slijeva bilo je potpuno mračno. Iz sobe straga čuo je prigušenu glazbu, požurio je kratkim hodnikom. Gospođice Radnor!

Ušao je u sobu u kojoj je vlasnica motela divljački pritiskala pedale trimbicikla, slušalice su joj bile na ušima, slušala je glazbu s kasetofona pričvršćenoga na upravljaču. Trgla se kada ga je primijetila, razjapila je oči i usta kada je ugledala Scully s pištoljem u ruci.

Koji vrag? Podigla je ruku u vis dok je drugom vrlo polagano skidala slušalice i zaustavila vrpcu. Gospodine Mulder, što se događa?

Ne doimate se pretjerano potreseni smrću Carla Barellija, rekla je Scully spustivši pištolj uz bok.

Gospođica Radnor pokušala je progovoriti, nije mogla; uspjela je samo pogledom Muldera zamoliti za pomoć i objašnjenje.

Zgrabio je upravljač i nagnuo se prema njoj. Gospođice Radnor, nemam vremena objašnjavati, ali moram saznati nešto.

Čuj, ja vodim pristojno mjesto, rekla je. Ne možete...

Frankie Ulman.

Ja, što s njim?

Agentici Andrews izjavili ste da je razvodnik ovamo povremeno dolazio s društvom.

Žena je kimnula, ruke su joj tražile ručnik obješen oko vrata. Izjavili ste da niste prepoznali tu ženu. Pa... jesam.

Zašto?

Nisam imala vremena, to kao prvo. Uspjela se nasmijati. Bila je u žurbi, mislim da nismo razgovarale dulje od pet, deset minuta.

Mulder se smrknuo, uspio se smiriti. Gospođice Radnor, lagali ste, rekao je oprezno, zatresao je bicikl kada se počela buniti. Poznavali ste je. Znete sve o svakome u okolini, znate i ko je ona.

Odugovlačila je brišući lice, sve dok se Scully nije na kašljala i uvjerala kako se još uvijek sjeća pištolja. Ne želim ljude dovoditi u nevolje. To je loše za posao. To se pročuje i...

Gospođice Radnor, presjekao ju je, nemam vremena za takve priče, u redu? Upitat ću vas samo jednom: tko je žena?

Kada im je rekla, okrenuo se. Scully, idi po Webbera i automobil.

Osvrnuo se dok je Scully izlazila iz sobe. Gospođice Radnor, prisiljen sam zamoliti vas nešto. Što? Nije mogla povjerovati.

Nasmiješio se, smekšala se gotovo u trenu. Moram posuditi vaša kola. Što? ovaj put gotovo je zauralala.

Isuse, ženo, pomislio je, hoćeš li konačno zavezati...

Zaplijeniti, brzo je progovorio. Moram zaplijeniti vaš automobil.

Lice joj je živnulo. Joj. To, kao u filmovima.

Upravo tako. Uzeo ju je za ruku i nježno je povukao s bicikla. Upravo kao na filmu.

Ali, imate dva...

Drugi automobil potpuno je izbušen mecima. Ali, to već znate, točno?

Uzbuđena, zbunjena, kopala je po torbici, izvukla je ključeve, podigla ih u zrak. Ovaj neće stradati?

Neće, usrdno se nadam, rekao je iskreno, uzeo ključeve iz njezine ruke prije nego se mogla predomisliti, te odjurio.

A što ako se ipak dogodi? viknula je za njim.

Predsjednik će vam kupiti nova! viknuo je, izletio kroz ulazna vrata, uhvatio se za rub kako ne bi pao.

Ružičasti, vikala je gospođica Radnor. Ružičasti cadillac straga.

Ružičasti, pomislio je trčeći van; upravo krasno.

I ponovno pomislio upravo krasno kada je oluja napokon započela, i to svom silinom.

Vincentova? Scully je zgrabila prednju ploču kada je Mulder škripeći izletio s parkirališta. Caddy je trebao koju sekundu da nalegne na mokru cestu, te je ubrzo Royal Baron nestao u zakovitlanoj magli.

Policajka Maddy Vincent?

Webber i Andrewsova slijedili su ih, od njihovog automobila nazirao se tek tračak farova.

Usprkos oluji, Mulder se nije trudio provjeravati kojom brzinom vozi.

Vozila koja su sretali uklanjala su se, ili nisu, uostalom, mogli su birati. Dovoljno se naprezao pogledom prodirati kroz kišu.

Zato je Carl htio razgovarati s njom, objasnio je. Htio je saznati što ona zna o tome tko je činio što i bio gdje u vrijeme ubojstava. Zarežao je kada su se kola umalo zaniжела. Scully, tko je drugi znao gdje su svi policajci? Tko je znao gdje ćemo se jučer kretati? Muldere, to nije dovoljno. To je i sam znao. Čuvaj leđa.

Ha?

Goblin mi je u šumi rekao »Čuvaj leđa«. Čas prije nego me oborio.

Jutros, kada smo se vraćali iz posjete Toneru, Vincentova je rekla Spikeu da čuva leđa.

Pogledao ju je. Scully, glas je bio jednak. To je bio isti glas.

Zaorao je u mlaku široku poput ceste, val vode zalio je nečiju tratinu.

Pred njima, kamionet ih je zasipao vodom, psovao je brisače prebacujući u najveću brzinu.

Gotovo je dostajala.

Rubom oka primijetio je kako se namješta kako bi istovremeno mogao gledati i cestu i nju. Šminka, progovorila je, konačno je počela shvaćati. Kalaminski losion. To je...

Slušao je kako mrmlija sebi u bradu, dah joj je zastao kada je pritisnuo trubu i pojurio pretječući kamion.

Slama se. Glasno je razmišljala. Što god joj davali, ona se slama.

Ukoliko... ako to djeluje kako treba, trebala bi se vratiti u normalnu obojenost bez dodatnih posljedica. Muldere, to se ne događa, i ona to mora nekako prikriti. Nije se protivio.

Projekt je zakazao; nagađao je kako to nije bilo prvi put. Također je sumnjao kako su Elkhartova i Tymons bili bliže rješenju no ikada prije, što je bio razlog zašto su se bojnik i doktorica spremali za odlazak. Pokušat će iznova.

Još uvijek nije uspijevaao iz mašte izbaciti sliku vojske sjena kako klizi kroz noć. Još jedan automobil pred njima, pozicione svjetiljke bljesnule su kada je vozač nagazio kočnice. Mulder je zarežao i ne smanjujući brzinu prešao u drugu traku, bijesno je smotao u desno kada su zasljepljujući farovi kamion bljesnuli na njihovom vjetrobranu. Bilo je prekasno usporiti.

Zaobišao je prvi automobil u koloni, boreći se protiv tvrdoglavih kotača koji su vukli prema šumi, ne mareći za prestrašeno i bijesno trubljenje drugog automobila. Bok ga je počeo peći. Caddy je poskočio naletjevši na rupu, ponovno je bio na cesti.

Muldere, mirno je progovorila Scully, ako poginemo, nećemo pomoći nikome. Zagledao se u nju gotovo panično. Isuse! Dlanom je udario po upravljaču. Elly! Ukoliko čisti za sobom... Elly! Kako?

Vincentova je vezist. Samo treba uputiti poziv tko mari koji će razlog navesti i Spike odlazi nekamo kvragu. Elly ostaje sama.

Skrenuo je prema rubu i zakočio, ne gaseci motor izjurio je iz kola, mahao je rukama. Automobil kojeg je maloprije pretekao projurio je, trubeći dugo i glasno, zalivši mu noge vodom iz mlake. Ipak, Webber ga je spazio i skrenuo. Andrewsova je spuštala prozor prije nego se automobil zaustavio.

Mulder se nagnuo unutra. Hank, vozi u postaju. Saznaj gdje je Vincentova, idi tamo i čekaj.

Vincentova? s nevjericom je rekao Webber. Ozbiljno. Vincentova?

Hank, samo postupi tako, naredio je. Krenuo je, ponovno se okrenuo njima. Pazi.

Ukoliko je Scully u pravu da nije sasvim svoja zato što je nešto krenulo po zlu, neće nimalo oklijevati da presječe nekoliko FBI-ajevih grkljana.

Za pojedinosti nije bilo vremena. Uskočio je natrag u cadillac i nagazio na gas.

Stražnji su se kotači zavrtjeli, razbacujući šljunak i blato prije nego su uhvatili podlogu i ponovno izišli na asfalt.

Webber je već nestao u kiši.

Elly Lang poskočila je kada je zapuh vjetra zatresao prozor. Neće paničiti. Imala je limenku s bojom, štap s velikom bjelokosnom drškom koji je policajac Silber pronašao u ormaru u spavaćoj sobi, obećao joj je da će doći za manje od deset minuta.

Ipak, bojala se.

Oluja je naišla tako naglo, nakon dugog čekanja, svjetla je nestalo tako brzo da je bilo teško povjerovati kako je bilo tek nekoliko minuta nakon podneva.

Nije, rekla je sebi; u stvari nije.

Bila je ponoć.

Doba kada goblini lutaju.

Sjenke su se vukle po zidu iza njezinih leđa, voda u olucima zvučala je poput grmljavine.

Rekli su joj da ostavi upaljeno svjetlo, ipak, čim je Silber otišao, ugasila ga je. Tako je bilo bolje. Mogla je bolje vidjeti van, nadala se da će time nekome otežati da gleda u nutra.

Prozor se ponovno zatresao. Kiša je pojačala, krupne kapi udarale su u okna. Pripravna sam, pomislila je; spremna sam. Tada se zapitala je li zaključala stražnja vrata.

Rosemary Elkhart stajala je usred svoje dnevne sobe i shvatila kako je sve beznadno. U stanu nije bila ni pet minuta, jedva je stigla skinuti ogrtač kada je Joseph nazvao, tražeći obećanje kako ga neće ostaviti, da će njegov ugled ostati neokaljan, da nitko neće pronaći Tymonsov leš u šumi. Dala je sve od sebe, ali je nakon njegovog trećeg poziva promijenila mišljenje. Bio je beznadan.

Nakon toliko vremena, nakon svih vojarni i vojnih baza i ispostava u kojima su radili, borili se s teškoćama i slijepim ulicama Leonardovih otkrića, bojnik Toner postao je, gotovo pred samim rješenjem, beznadan. I prokleta naporan.

Još gore; bila je s njim dovoljno dugo da bi znala što to znači riješi se gubitaka, zaštititi sebe, ponudi žrtvu, idi nekamo drugamo i započni sve isponova. S nekim drugim.

Tužno je pogledala kovčege pored vrata. Kako bi je potplatio, kupio joj je gomilu lijepih stvari, nakita i odjeće, nekolicinu je već pretvorila u gotovinu u trenutku kada je postalo očividno da se ovaj dio njihovih istraživanja, ne dostigavši savršenstvo, bliži svome kraju.

Djevojka, razmišljala je, nikada ne može biti dovoljno oprezna. Zaštititi se.

Zaboravi gubitke.

I još nešto:

Putuj s malo prtljage.

Podigla je torbicu, provjerila jesu li Leonardove diskete spremljene, potegnula zatvarač, posegla za ogrtačem. Taksi do Philadelphije skupo će platiti, ali je to smatrala pametnim ulogom. Znala je da postoji mnoštvo privatnih poslodavaca, čak i izvan granica ove zemlje, koji će biti i više nego voljni saznati što ona zna. Ponovno je provjerila torbicu, osjećala je vlastitu uznemirenost, podsjetila se da se, nekako, putem do zračne luke mora riješiti pištolja. Dobro, rekla je, osmjehnuvši se praznoj sobi. Dobro.

Tog trenutka nije marila za Madeline Vincent. Žena će se morati naučiti brinuti za sebe. Ono malo vremena koliko joj je preostalo. Nije načinila dva koraka kada je netko zakucao na vrata.

Mulder je opsovao i bijesno udario po upravljaču kada je olujom usporen promet napokon usporio i njega.

Dana ga nije prekoravala. Zarazila ju je njegova hitnja, do te mjere da je spustila prozor i pokušala vidjeti postoji li zdesna slobodan prolaz. Parkirani automobili naredali su se uz rub dokud joj je dopirao pogled, a ona nije predložila da iskoristi nogostup kao slobodnu traku. Da je predložila, on bi to i učinio. Dva ulična bloka, rekla mu je. Samo dva. Jednako poražavajući bio je i nedostatak veza između njih i ostatka ekipe. Da je imala radio mogla bi pozvati Hawksa, te provjeriti Webbera i Silbera u stanu.

Uzdahnula je i otvorila torbicu kako bi se uvjerala da joj je oružje zakočeno i spremno. Rukom je dotakla nešto drugo.

O, Bože, pomislila je, i razmišljala gotovo minutu prije nego se odlučila. Bubnjanje kiše po krovu natjeralo ju je podići glas: Muldere... Kada bih mogao letjeti, rekao je buljeći u vjetrobran kao da će tako bolje vidjeti. Kiša je bila toliko gusta, nošena vjetrom, da se činilo kako je na čitavu ulicu nalegla magla.

Muldere, slušaj. Kimnuo je. Dobro. Oprosti. Strijelac.

Što? Sada? Zatresao je glavom, podigao ruku kako bi zatrubio, predomislio se i prodrmao upravljač.

Da. Sada. Na prednju ploču bacila je borovu grančicu i čekala da je on zamijeti. Kada ju je pogledao, rekla je:

Zapela je ispod auta. Hankovog. Pronašla sam je dok smo bili kod Elly. Bio je zaprepašten, podigao je ramena. I?

I tako je gospođica Radnor s Licijom razgovarala tek nekoliko minuta. Tako te Licia ometa na svakom koraku istrage. Hank i ja jedini smo koristili taj automobil, a ja sam prokleta sigurna da nisam naletjela ni na jedno stablo. Zašutjela je. Pogledala je van. Hawks je rekao da su pronašli mjesto gdje je strijelac sa staze skrenuo u šumu. Prilično zarašteno područje. Rukama se ispričavala. Muldere, nisam čitala njezine bilješke. Rekla je da ih ima, čak sam gledala kako ih sprema u svoju torbu... ali, nisam ih pročitala. Ona ih nije donijela u tvoju sobu. Scully...

Zabrljala sam. Ponovno njezine ruke. U materinu, zabrljala sam. Nisi, rekao je, ljuljajući se naprijed-natrag. Da sam poginuo, tada bi bila zabrljala.

Primijetila je njegovo cerekanje. Tada bih te morao progoniti.

Muldere, nisi duhovit.

Čekaj, ti ne vjeruješ u sablasti i goblino.

Tuča je udarila o haubu.

Poskočila je kada je iza njih automobil zatrubio.

I, rekao je, što ćemo sada?

Završiti posao, rekla je ne oklijevajući. A kada završimo, pobrinut ćemo se za druge poslove.

Kimnuo je, zarezao kada se promet potpuno zaustavio, te otkopčao sigurnosni pojas. Vozi.

Pokušala ga je uhvatiti za ruku, ali je bilo prekasno. Muldere!

Stajao je nasred ulice, kiša mu je curila u oči. Pokazao je rukom.

Scully, ne mogu čekati. Ne mogu. Jednostavno...

Bespomoćno je mahnuo rukama. Slijedi me, najbrže što možeš.

Nestao je, automobili na kraju kolone otkrili su da imaju trube, s naporom se premjestila na vozačko sjedište, čitavo vrijeme promatrajući ga kako juri nogostupom i nestaje iza slijedećeg ugla.

Ako je u priručniku i postojalo neko pravilo koje još nije prekršio, nije ga se mogla prisjetiti.

Samo je mislila, čuvaj leđa, Muldere. Za ime Božje, čuvaj leđa.

Znao je da izgleda glupo trčeći kroz kišu, jednom se rukom neuspješno štiteći od tuče, koja je, dosad bila veličine graška. To je nije spriječilo da ga ubada, i to, podosta snažno.

Pretrčao je preko ceste, oštro skrenuvši kada ga je kamionet kojega nije primijetio gotovo srušio. Izmakao se, pao na parkirani automobil, te to iskoristio kako bi se odbacio na nogostup.

Tuča je stala.

Kiša je i dalje padala.

Protiv volje morao je usporiti bok ga je počeo zatezati, nije mogao prestati pomišljati da je nešto unutra slomljeno. Drži se, Elly, pomislio je; drži se.

Na slijedećem je raskrižju zastao pod drvetom, napola previjen, ruke je naslonio na kukove, te nekoliko sekundi iskoristio da se pribere, i povрати dah. Još jedan blok zapadno, mislio je, teško gutajući zrak, pokušao potrčati, režeći na sebe kada nije uspio postići više od brzog koraka.

Betonski vjetrobran skrenuo ga je na tratinu gdje se skliznuo na mokroj travi, i završio na koljenima i dlanovima. Godilo mu je ostati nepomičan, trenutak kasnije već se uspravio.

Preostalo mu je samo potrčati, tjerajući bol ispod rebara nekamo drugamo, tamo gdje ga to nije smetalo, znajući kako će to platiti kada više ne bude imao snage usredotočiti se.

Vjetar mu je u oči natjerao vodenu zavjesu. Bijesno je obrisao lice ne gubeći ritam hoda kada je sišao s nogostupa i prešao na drugu stranu. Pretpostavljao je kako će Scully imati sreće i prestići ga, iako, ipak se kretao, činio nešto umjesto proklinjao promet i osjećao se bespomoćno.

Činilo mu se da su, dok je stigao do slijedećeg ugla, protekli sati, kada se zaustavio, umalo ga je uhvatila panika. Krivo; ušao je u pogrešnu ulicu.

Traci magle sablasno su se kretali kroz kišu; slivnik se začepio, na raskrižju se stvorilo jezerce.

Krenuo je krivo; sada nije znao kamo poći.

Tada je spazio park koji se protezao s druge strane ulice, klupe i igralište skrila je kiša. Usne su mu se rastegle ipak, to nije bio osmijeh produžio je, licem se okrenuo prema pročeljima kuća kako bi mogao jasno vidjeti.

Policijski automobil je otišao.

U Ellynom stanu nije gorjela svjetiljka.

Usporio je približavajući se prednjem prilazu, lijevom rukom posegavši u džep kako bi prste ovio oko pištoljske drške. Sprijeda ili straga?

Čekati Scully, ili učiniti glupost i krenuti sam na svoju ruku?

Niti jedna mogućnost nije mu se činila ostvarivom.

Kada je stigao do prednjeg prilaza, začuo je kako je nekoliko puta zaredom zatrubila automobilska truba. Okrenuvši se u trku, spazio je kako Scully zaustavlja ružičasti cadillac na rubu te iz auta iskače na ulicu.

Povremeno u životu sve ide kako treba, pomislio je, mahnuvši joj da uđe na stražnja vrata, potrčao je stubištem i zaustavio se rukom uhvativši kvaku. Nad glavom mu je zaurlao vjetar. Nešto je zaštekalo niz oluk.

Teško je smirio disanje, tada je zakoračio u predsoblje. Samo polako, znao je kako neće moći Scully dati dovoljno vremena, pripio se uz vrata i priljubio uho na vlažno drvo.

Ništa; oluja mu je priječila da išta čuje.

Pokušao je okrenuti kvaku, na trenutak zatvorio oči kada je popustila, protisnuo prokletstvo, okrenuo je, ramenom pogurnuvši vrata u nutra. Dnevna soba bila je mračna, pusta, sivo svjetlo prodirući kroz prozor predstavljalo je jedinu rasvjetu. Kiša je bacala sjene po namještaju i sagu. Štap sa slonokosnom drškom ležao je na podu, ispred ležaja. U kuhinji nije bilo svjetla, kao niti u spavaonici, na drugom kraju dnevne sobe. Izabrao je kuhinju.

Držeći se što bliže zidu, krenuo je kratkim hodnikom. Za malenim stolom nije bilo nikoga, nije primjećivao niti očekivanu, brbljavu sjenku na oknu stražnjih vrata. Voda mu se slijevala niz kosu, curila mu za vrat. Na tren je potrnuo.

Bliže, pištolja uperenog prema stropu, skupio se, izbrojao do tri, hitro zakoračio u kuhinju, šarao je pištoljskom cijevi pred sobom. Nije bilo nikoga.

Pošao je prema dnevnoj sobi, začuo grebanje, okrenuo se kada je Scully prošla kroz stražnja vrata, oštro mahnuvši glavom kako bi mu javila da vani nema nikoga, i nikakvog znaka Ellyne nazočnosti. Ili goblinove.

Riječi nije bilo. Znakovi rukama rekli su kako oni moraju biti u spavaćoj sobi. Kimnula je, jednom, on je ponovno krenuo hodnikom, ramenima je doticao tapete.

Osluškiavao je, čuo je samo vjetar, samo kišu.

Kada je osjetio Scully iza sebe, krenuo je i prešao hodnik u četiri duga koraka. Vrata sobe bila su otvorena, ipak bilo je pretamno, te je primjećivao samo brončano uzglavlje. Vrijeme, mislio je; nema vremena.

Scully se postavila na vratima nasuprot njemu, na njezin znak ušli su, on uspravan, ona se držala nisko.

Jebote. Nogom je udario krevet.

Soba je bila prazna.

Zakasnili su; Elly Lang više nije bila tamo.

Rosemary je namjestila remen torbice na ramenu, izravnala ogrtač i zatresla glavom.

Josephe, ipak si idiot, rekla je, otvorila vrata i izišla.

Možda se skriva, rekla je Scully.

Mulder nije bio uvjeren, ipak su slijedećih pet minuta proveli pregledavajući svaki zakutak dovoljno velik da se u njega zavuče žena Ellyne veličine, nimalo se iznenadivši kada su pronašli samo prašinu i prazne limenke narančaste boje.

Stajao je nasred dnevne sobe, odsutno pištoljem lupkajući po nozi.

Misli, rekao je sebi. Misli! Kada mu se Scully pridružila, samo je odmahnuo glavom. Ili je sama otišla, ili je odvedena. Mislim da nije...

Ulazna vrata otvorila su se s treskom, nagonski su zauzeli obrambene položaje, pištolji su bili pripravnici za paljbu.

Hej, stani! viknuo je Webber, podižući ruke. Stani, ja sam!

Hank, progovorio je Mulder, pripravan zadaviti ga. Ukočeno se ispravio i spustio oružje. Ti si idiot. Ne možeš malo razmisliti?

Webber je u istom trenu pokušavao pokazati više različitih smjerova.

Žao mi je. Ugledao sam automobil, ulazna vrata bila su otvorena, pomislio sam... Probljedio je. Isuse. O, Isuse. Ne gledajući nikoga, srušio se na stolac i nagnuo naprijed, ruke je opustio. Mogao sam poginuti, razumijete? Glup sam, mogao sam stradati. Scully ga nije ni najmanje sažaljevala. Stala je pred njega, cipelom mu pričepila nožne prste. Gdje je Andrews?

Što? Zbunjeno je podigao pogled. O čemu govorite? Bila je točno...

Ovdje, javila se Andrewsova stojeći u dovratku. Držala je pištolj uperen ravno u Mulderovu glavu. Upravo ovdje.

Koliko do zračne luke? Rosemary je upitala taksistu.

Koje?

Filadelfijske.

Milostiva, vi to ozbiljno? Po ovom vremenu?

Bilo koliko bilo, rekla je podigavši torbicu, plaćam dvostruko. Do tamo. I vaš put natrag.

Sumnjičavo je zakimao glavom. Gospo, nisam siguran. Javili su da je poplavljeno... Izvukla je pištolj. Ili ćete zaraditi, ili umirete. Nasmiješila se. Birajte.

Andrewsova se pomakla na desno kako bi i dalje držala Muldera na nišanu, dok je zidom štitila desni bok.

Podigao je prazne ruke u stranu. Nisi baš najbolje razmislila .

Slegnula je ramenima. Nije marila. Trebala sam? Ponovno je slegnula.

Umrijet ćeš, prema tome, o čemu treba razmišljati? Jedan protiv trojice nije neki odnos, rekla je Scully. O, Bože, zastenjao je Webber.

Pozlit će mi.

Daj zaveži, zarežala je Andrewsova. Isusa ti, kako si se uopće uspio uvući u Biro? Mulderov je pištolj ležao na stoliću pored Scullynoga, skočiti do tamo značilo bi dobiti metak u bok ili u glavu. Scully kojoj je naredila da sjedne na ležaj, nije bila u nimalo boljem položaju.

Slušaj, rekao je. Elly je vani, negdje s goblinom. Webber se prevalio naprijed, rukom je pritisnuo trbuh. Zvučao je prestravljeno. Isuse.

Suho se iskašljao.

Zašto bih brinula o nekoj starici? rekla je Andrewsova. Ukoliko mislite da ćete me zadržati dok konjica ne stigne, varate se. Muldere, i ja idem u kino. Nisam glupača kakvom me smatraš.

Odbacio je bilo kakvu sličnu primisao odmahnuvši glavom, želeći da Webber već jednom prestane sa svojim paklenim roktajima. Nije mogao razmišljati, a to je Andrewsovu razbješnjivalo još više nego je bila. Tada je pucnuo prstima što je Scullyevu natjeralo da poskoči, Andrewsova je ukočila ruku s pištoljem. Douglas. Smrknuo se. Radiš za Douglasa? Izraz lica otvrdnuo mu je. Naravno. Ti ne pripadaš Birou. Što me tjera na razmišljanje za koga svemogući Douglas uistinu radi? Vrijeme je isteklo, bezizražajno je izgovorila.

O, Bože, prodahao je Webber i skliznuo sa stolca na koljeno. O, Bože, umrijet ću. Andrewsova je pogledom izazivala Scully da se pomakne, tada je naciljala pištoljem na Muldera, te mu uputila oprostajni osmijeh.

Bacio se unazad trenutak prije nego je začuo pucanj, štiteći se od pada, pao je na leđa i otkotrljao se u lijevo kada nije osjetio ništa.

Čuo je kako je Andrewsova vrisnula, čuo je kako pada, kako se njezin pištolj kotrlja hodnikom.

Dobar skok, rekla je Scully. Bila je na podu pored stolića, u ruci je držala pištolj. Webber se pridigao u stolac i zatvorio oči, njegov pištolj klatio se u ruci prebačenoj preko naslona. Umalo sam je promašio, obratio se stropu. Isuse, možete li to povjerovati? Umalo sam je promašio.

Mulder je skočio na noge, istovremeno osjećajući bijes i olakšanje. Ipak, nije rekao ništa. Podigao je svoje oružje, strpao ga u džep, nadvio se nad nepomičnu Andrewsovu. Webber nije promašio; metak joj je prošao kroz desno oko. Pokazao je na nju. Na pitanja češ odgovarati kasnije. Sada, ostani uz nju. Pazi, ostani uz nju.

Tada je Scully pogledala kroz prozor i rekla, Muldere, park, i izjurila van, preskačući tri stepenice.

Bila je tamo, na svojoj klupi, skutrena pod kišobranom, vjerojatno je cijelo vrijeme sjedila tamo. Bio je toliko odlučan da uđe u stan da, kada je stigao do zgrade, nije bacio nijedan pogled preko ulice. Elly, jeste li dobro?

Usporio je trk kada je došao do nogostupa, stupivši na travnjak krenuo je korakom.

Starica je kimnula, kišobran je labavo držala rukom, umalo ga je ispustila.

Elly, sve je u redu, rekao je došavši do klupe. Sagnuo se, rukom dotakao njezino koljeno, tada je podigao dlan kako bi njezine oči zaštitio od kiše dok je promatrao stabla na drugom kraju blatnog igrališta.

Mogla bi biti tamo, pomislio je; vraga, mogla je biti bilo gdje.

Muldere, progovorio je goblin. Mislim da sam ti rekla da čuvaš leđa. S nijemim se uzdahom zagledao u tlo, u kišne kapi koje su udarale u travke. Tada se osvrnuo preko ramena, lagano se okrećući, treptanjem tjerajući kišu iz očiju. Kišobran je ležao odbačen.

Sjedila je na naslonu klupe, odjevena u dugi crni ogrtač koji je dosizao do pola listova, bosa noge držala je na sjedištu, pripremljena na skok. Kratka crna kosa bila je umršena, velike tamne oči bile su pritvorene, kao da se smiješila.

Ljevica joj je ležala na bedru, prstima je lupkala; desnom je stegnula bajunet, vidio je odsjaj naoštrenog sječiva dok je njime lupkala po koljenu.

Neobičan susret. Kao kada dva prijatelja prilaze jedan drugome, jednog kišnog dana u parku. Samo će jedan od njih umrijeti prije nego susret završi.

Podigla je obrvu. Muldere, ne slažem se s tobom. Mislim, ja neću. Možeš čitati misli?

Ne. Ali, u ogrtaču nosiš pištolj, a ja imam... Podigla je bajunet. Nije teško shvatiti. Voda je isprala veći dio njezine šminke, otplavila bijeli losion s njezinih ruku. Koža je bila naborana kao da umire i pripravna je zguliti se pod kišom, ali nije bila siva niti crna. Mogao je vidjeti

blijedozelene mrlje, tamnozeleno mrlje, oko prstiju gotovo crvena područja. To je mogla biti krv. Gdje je Elly?

Maddy je slegnula. Ne znam. Pokušala sam se uvući kroz stražnji ulaz, u tome sam trenu začula tresak prednjih vrata. Nasmijala se toliko promuklo da ga je zaboljelo grlo. Nisam znala da stara dama tako brzo trči. Krenula bih za njom, ali srećom si se ti pojavio. Pogled joj je odlutao, vratio se.

Upozori je neka bude oprezna, predložila je Maddy. Muldere, možeš biti brz, metak je uistinu brz, ali me to neće spriječiti da učinim ono što moram. Razumiješ?

Čula sam, začuo je Scully negdje iza svojih leđa. Raširio je ruke. Čuj, ovo je glupo. Ja umirem, ti umireš, od toga se nećeš osjećati nimalo bolje.

Glas joj je odebljao. Ionako umirem. Ispružila je ruku. Više ne djeluje. Nije mogao povjerovati kada su joj prsti prešli, bljesak zelenoga prelio se u blagi oker, i vratio natrag. Osim dva zgloba koja su ostali tamni. Nasmijala se. Kakvo sranje, ne? Umjesto da postanem slavna, umirem.

Nije znao što reći. Nekako mu se »Uhićeni ste zbog ubojstva« činilo potpuno besmislenim.

Ponovno se nasmijala, tada je zamijetio ludilo u pokretu glave, u titranju očiju. Zašto? upitao je, pokazujući njezinu kožu. Jesi li znala koliko je to pogibeljno? Naravno. Lijeno je zamahnula bajunetom. Samo, znaš li kolika je plaća policajca u ovakvoj selendri? Veziste? Znaš li koliko mi je ona kuja davala svaki mjesec? Nasmijala se i zaljuljala, brzo se nagnula naprijed, ponovno se ukočila. Imala je slike, pregledala sam ih, znam čitati, znala sam za opasnost. Uostalom... Glas joj je zamro.

Čekao je, nepomičan dok se ona igrala s gumbima ogrtača, otkopčavala ih, zakopčavala, otkopčala neke i ostavila ih tako.

Pod ogrtačem nije nosila odjeću, to ga nije iznenadilo. Za posao koji je trebala i morala obavljati, odjeća bi joj samo smetala.

Sada se Scully trebala postaviti na položaj s kojega bi ga štitila kada bude kretao.

Morao je. Nije mogao stajati tamo i čekati da ona odluči da je kucnuo čas, a nije je htio pustiti. Nije mario koliko je žali. Što je osjetio kada je počela pričati o ispitivanjima u sobi ispod bolnice, o kupkama u otopini, injekcijama, nadziranju svojih prijatelja, neznanaca, o...
...osjećaju božanske moći, Muldere. Moć. Nakesila se; zubi su joj bili smeđi i crni.

Prošaptala je, Moć.

Maddy, rekao je, ne čini to.

Daj, prestani, presjekla ga je, uspravljajući se, bajunet je srebrno bljeskao pod kišnim kapima. Ne možeš zazivati moju plemenitost. To je nestalo. Ne možeš mi ponuditi lijek. Ti, i ti, viknula je Scully, ne

možete mi ponuditi ništa. Što bi rekla na ponudu da poživiš malo dulje? Nasmijala se, rukom je uklonila čuperak kose iz očiju. Tko će me zaustaviti, ti? Ona?

Kladim se da je Elly dosad već pozvala policiju. Kada te ugledaju, neće prestati pričati.

Možeš misliti. Dotad ću već nestati. Poskočila je na stražnjici. Ja sam Nevidljiva žena, nije li tako?

Ponovno njezine oči, pogled je lutao, mrštila se. Scully se pomakla njemu na lijevo i počela je zaobilaziti. Jedno po jedno. Znaš, ona nije dovoljno brza.

Podigao je desnu ruku. Kada zatreba, sasvim dovoljno. Maddy se napela.

Znao je da se priprema, i čim je to primijetio, vratila mu se smirenost. Vjetar ju je gurnuo, obgrlila se, tada je skinula ogrtač.

Uspio je samo ne izmijeniti izraz lica kada ju je ugledao, mjestimično grubu kožu, golo meso drugdje, tamni oblaci boje valjali su se neravnom pločom njezinog trbuha.

Znaš što? rekla je, oblizujući usne, mjereći udaljenost.

Što? Glas je držao mirnim i staloženim.

Ona me kuja naučila mnogim stvarima. To ću joj priopćiti prije nego i ona umre. Na primjer? Što možeš naučiti ubijajući ljude? Nakesila se. To, da mi se to sviđa. Noge su joj se napele.

Molim te, rekao je, samo tren prije nego se zahihotala. Trenutak prije nego je skočila.

Nije imao vremena izvući pištolj iz džepa. Izmakao se oštrici, te, istovremeno opalio kroz ogrtač, izgubio uporište na klizavoj travi te pao na leđa.

Maddy je vrisnula doskočivši na dlanove i koljena, otkotrljala se i pokušala ustati.

Stoj! naredila je Scully, trčeći prema njima, ciljajući nisko.

Mulder nije mogao ustati, nije se mogao pomaknuti; mogao je samo promatrati kako Maddy Vincent pokušava nožem izvesti varku, a tada pognuto potrčati.

Stoj! viknula je Scully.

Maddy se srušila na jedno rame, kao da ju je netko čizmom udario u leđa, ponovno vrisnula, te cvileći pala u blato.

Kada se Mulder pridigao na noge, dok je Scully stala pored žene, ugledao je krv kako curi iz rane pod njezinom rukom.

Nije bila ni najmanje crna.

Izgledala je crveno, i nije prestajala teći.

Nagnuo se i izvukao bajunet iz njezine ruke, za trenutak ga držao blizu očiju, te ga položio na klupu. Scully je pritisnula tri prsta na ženin vrat, tada joj je prste pritisla na ručni zglobov. Teško se pridigla, rukom je prolazila kroz kosu, Mulder je skinuo ogrtač i prostro ga preko goblinovog tijela.

Dugo ju je promatrao, tada se nasmijao, jednom, oštro, shvativši da je očekivao da će se i njoj, kao Nevidljivom čovjeku, vratiti ljudski lik, sada, kada je pustolovina konačno okončana. Nije.

Samo je tamo ležala.

Mulder nije znao koliko je vremena izgubio odgovarajući na pitanja, koliko je vremena trebala Scully kako bi tijelo predala u prave ruke radi ispitivanja, koliko je trebalo da hladnoća nestane iz njega, da se konačno osjeti suhim.

Ipak, već je prošlo jedanaest u noći kada je konačno mogao sjesti u Queen's Inn i zagledati se u tanjur s palačinkama koji je stajao pred Hankom Webberom. Molim te, rekao je Hank. Samo nemoj reći kako te ovo zadivljuje. Zadivljuje me, ali neću reći.

Scully je bila za šankom, naručivala je čaj i kavu, pokušavala je saznati što bi kuhar bio kadar pripremiti ove kasne subotnje večeri. Mulder je čekao dok im nije okrenula leđa, tada je podigao prst kako bi privukao Hankovu pozornost. Ne buni se, rekao je. Ne vrijedaj me poricanjem. Koliko si puta, otkad smo ovamo stigli, nazvao Douglasa, kako bi mu prijavio kako nisam slijedio pravila? Webber se umalo ugušio, ali je uspio izvući vilicu i izgovoriti, Samo jednom.

Molim?

Izgledao je smeteno. Nisam mogao. Mislim... sviđaš mi se. Uostalom, nisam primijetio da si išta učinio pogrešno.

Mulder se nacerio protežući ruku po naslonu. Webbere, nije me briga upravo to zadivljuje. Pogledao je kroz prozor, ali je ugledao samo noć i kišu. Poznato ti je da je Douglas vjerojatno podmetnut, ne pitaj me tko ga je postavio, vjerojatno ga po povratku nećemo zateći. Znaš da će te vjerojatno nekamo premjestiti kada se vratimo i dovršimo izvješća.

Sigurno. Tako je. Ipak, bilo je zabavno dok je trajalo.

Mulder se nasmijao, pomalo sažaljivo, budući da je shvatio kako jadni mali Hank neće predugo vremena provesti u Birou. Zabava nije najbolje opisivala rad u toj ustanovi.

Da, rekao je. u svom uzbuđenju... hvala ti.

Webber je odmahnuo. Muldere, nije potrebno. Samo sam učinio ono što sam morao učiniti, točno?

I pocrvenio je.

Scully je skliznula u sjedalo, progundala nešto u svezi s Webberovim izborom hrane, i igrala se salvetom čekajući da dobije naručeno.

Muldere, jasno ti je, da je onaj hitac bio čista sreća. Po svim pravilima trebao bi biti mrtav.

Znao je to. To mu je poglavito postalo jasno kada je ugledao zarez na ogrtaču.

Sječivo je prošlo mnogo bliže nego je pretpostavljao; zasjeklo je kroz tkaninu.

Nemoj to nikada više pokušavati.

Vjeruj, rekao je. Neću.

ŽELEZNI

ČEBOVISTA
DOSIJE X

Jeli su, u bliskoj i umornoj tišini, prekinuo ih je samo telefonski poziv koji je preuzeo na šanku. Kada se vratio u odjeljak samo je rekao, Pronašli su Tonerovo tijelo. Jedan hitac. Bio je u stanu doktorice Elkhart. Ona? upitala je Scully. Nestala. Bez traga.

Pronaći će je, uvjeren je rekao Webber. Slijedeći će je tjedan goniti polovica države. Muldere, ne muči se, slučaj je zaključen.

Vjerojatno, odgovorio je Mulder. Pogledao je kroz prozor; kroz kišne zavjese. Vjerojatno.

Scully mu je dotakla rame, lako i hitro. Muldere, nemoj. Nije je pogledao. Neću. Oboje je znalo da laže.

Zato, razmišljao je, promatrajući šumu iza hotela kroz svoj odraz u oknu, što ako je ne pronađu.

Što ako, slijedeće godine, ili one iza, netko šeta ulicom ili se penje svojim stubama, ili stane na trijem, čeka autobus, ruka iznikne iz zida, ili stabla, ili... Ispružio je prst prema oknu, promatrajući odraz koji mu se primicao. ... obično prozorsko okno.

Na trenutak su svjetla zatreperila i na trenutak je odraza nestalo. Odsutno je protrljao ruku, gledajući svjetla nevidljivog automobila kako plutajući prolaze i nestaju.

Nikada nećemo saznati da su tamo... Vojske živih sjena. Plutaju kroz noć.

ŽELEZNI

KRAJ

uživajte u svijetu knjiga

